Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (Từ microfilm Thư Viện Đại học Cornell)

REC'D MMN
OCT 114 1972
Cornell University Library

NGUYỄN BÍ VỤ HOÀ
MỸ KẾT CỤC PHẢI RỜI VN

▲ Báo Washington Post tiết lộ : CIA Mỹ mộ lính đánh thuê Á Châu thả dù xuống Bắc Việt

● TC CÓ VẺ KHÔNG MUỐN THẢO LUẬN VẤN ĐỀ VN VỚI MỸ.

SAIGON (16-6 HB) Đài BBC nói rằng vụ ông Podgorny tới Hanoi là để thông báo kết quả hội nghị Thượng Đỉnh Mỹ Nga. Trong khi đó tin Reuter biết ông Podgorny tới Hanoi là một nỗ lực tạo thế bình nhưng không liên quan tới hội nghị Thượng Đỉnh Nga Mỹ.

Trong giới ngoại giao ở Mạc Tư Khoa, vẫn giả thuyết nói rằng giới lãnh đạo Nga và Ông Nixon đã đạt văn thỏa nào đó về vấn đề VN và các đồng ý những mâu thuẫn từng được đề cập tới trong thông cáo chung khi phiên họp thượng đỉnh kết thúc.

Theo UPI thì cũng là ông Podgorny mang sáng kiến mới của Nga chấm dứt chiến tranh VN tới Hanoi.

Trong khi theo AFP, Hanoi hoàn toàn im lặng trước chuyến đi của ông Podgorny.

Nguồn tin CS đứng đầu ở Mạc tư khoa nói rằng Chủ tịch Nikolai Podgorny sẽ tìm kiếm câu trả lời của các nhà lãnh đạo Hanoi cho những đề nghị giải quyết chiến tranh VN mà Nga đã chuyển cho Hanoi ngay sau cuộc họp đàm thượng đỉnh Nga Mỹ ở Mạc tư Khoa.

XEM TIẾP H TRANG 5

Tàu bay Cathay rớt gần Pleiku 81 người chết

PHÚ BỔN, 16/6 (HT).— 78 hành khách Ngoại Quốc đã từ nạn khi chiếc phi cơ chở họ đụng phải một chiếc phi cơ khác trên không phận thành phố Hậu Bổn, Phú Bổn.

Đụng phải 1 vận tải cơ của Hoa Kỳ

Được biết chiếc phi cơ lâm nạn thuộc loại Convair 800 của hãng Hàng Không Cathay Pacific, thuộc Trung Hoa Quốc Gia. Chiếc phi cơ này đang bay chuyến bay 700 và cất cánh từ phi trường Bangkok để đến Hồng Kông. Đang ly chiếc phi cơ Convair nói trên cố đáp xuống Hồng Kông vào lúc 17 giờ 30. Nhưng, khi bay ngang không phận Hậu Bổn, lúc 15 giờ 30, thì đụng phải 1 phi cơ vận tải của Không Lực Hoa Kỳ. Khu vực 2 phi cơ đụng nhau nằm trộn không phận thành phố Hậu Bổn về phía Tây Bắc. Ngay sau đó, Tiểu Khu Phú Bổn liên điện động 1 đơn vị mở ngay cuộc hành quân để tìm kiếm xác phi cơ cũng như cứu cấp các hành khách bị nạn. 45 phút sau, các đơn vị tìm cứu đã đặt chân đến cạnh xác phi cơ Convair 800 tại 28 cây số Bắc Tây Bắc Hậu Bổn. Tin tức đầu tiên cho biết, khi lực lượng cứu cấp đến cạnh các phi cơ thì tìm thấy 2 người Ngoại Quốc bị thương nặng. 2 hành khách này đã vắng ra khỏi phi cơ và bị thương nặng. Lập tức, 2 hành khách này được chở đến Bệnh viện Tiểu Khu để cứu cấp. Tin cũng cho hay, chiếc phi cơ trên chở tất cả 80 hành khách và 78 người cho hay, cùng với phi hành đoàn đều từ nạn. Hiện xác những người này hình như không còn gì nữa vì phi cơ đã nổ tung và rơi rã rác khắp trong vùng tìm thấy.

Mặt khác, tin tức cho hay các đơn vị tìm cứu vẫn chưa tìm thấy xác chiếc phi cơ HK và số phận những hành khách trong chiếc phi cơ này tính đến 19 giờ ngày hôm qua. Không Lực Hoa Kỳ đã tức tốc mở một cuộc hành quân để tìm kiếm

XEM TIẾP A TRANG 5

TRÌNH DIỆN NHẬP NGỮ TRẺ SẼ BỊ BỎ TÙ 3 NĂM

SAIGON (16-6 HB).— Đối với các năm sinh viên đã bắt buộc tên lệnh gọi nhập ngũ, theo tinh thần sắc luật số 4/65 ngày 19-7-65 của Ủy Ban Lãnh Đạo Quốc Gia :

— Bị xử phạt 3 năm tù các công dân nhận thư gọi nhập ngũ mà không trình diện trong vòng 15 ngày kể từ ngày ấn định trong thông cáo gọi nhập ngũ.

— Bị xử phạt cấm cố những người nào nhận được lịch nhập ngũ nhưng không đến nơi chỉ định trình diện nhập ngũ hoặc tới trễ, hỉ bình nhiên vụ quân ngũ hoặc đùng mánh khóe hay gian lận không đi trình diện, hoặc tự ý hay nhờ người khác làm cho mình tàn phế không thể thi hành nghĩa vụ quân sự.

Nhắc lại, thông cáo ngày 30-3-72 của Bộ Quốc Phòng thì những thanh niên được gọi nhập ngũ nhưng tự ý hủy hoại thân thể, nếu không xử dụng được trong các đơn vị chiến đấu, các đương sự sẽ được xử dụng trong các đơn vị yểm trợ v.v... Người ra cho bị chế tài nghiêm khắc về việc bất phục tùng.

Triển hạn nhập ngũ đề thi Tú tài I. 1972

Thể theo thỉnh nguyện của các thí sinh tự do sinh năm 1954-1955 đã nộp hồ sơ xin dự thi Tú tài I năm 1972. Bộ Quốc Phòng đã chấp thuận cho các thành phần học sinh này được tạm thời triển hạn nhập ngũ để thi Tú tài I kể trên.

Vậy ở trong tình trạng hợp lệ quân đích các thí sinh tự do sinh năm 1954-1955 có thể nộp đơn kèm theo biên nhận đã nộp hồ sơ xin dự thi Tú Tài I năm 1972, gồm đơn cơ quan động viên liên hệ để xin cấp giấy triển hạn nhập ngũ.

Khai Lược Giải Cá Nhân là điều kiện tiên quyết để xin hoãn dịch về sau

Mấu đầu năm dương lịch, Thủ Tướng Chính phủ ban hành nghị định kêu gọi năm công dân 16 tuổi, Niên khóa 1972, các năm công dân sinh năm 1956 có Việt tịch hay không chống mình được quốc tịch ngoại quốc đều phải đi khai lược giải cá nhân, tại các cơ quan hành chánh sở nơi ở tỉnh và quận nếu ở tại Đô thành trong thời gian từ 1-1 đến 30-6-72 là hạn chót.

Đi khai lược giải cá nhân nhớ mang theo tờ khai giấy cản cước hoặc giấy khai sinh, chứng chỉ học tỉnh lớp 9, 10 hay 11, văn bằng Trung học Đệ I cấp, Tú tài 1, văn bằng trung đương nếu có. Trường hợp không có cản cước và khai sinh, năm công dân có

(Xem tiếp trang 5)

NĂM THỨ 2 ● SỐ 25 ● TUẦN LỄ TỪ 17-06-72 ĐẾN 23-06-72

hòa bình
Chủa nhật

Chủ Nhiệm — Chủ Bút : TRẦN-DU (MINH-TÂN) ▼ Giám Đốc : TRẦN-HỮU-QUỲNH

Thư từ, Chi phiếu, Ngân phiếu, Bưu phiếu xin đề : HÒA BÌNH CHỦA NHỰT
Báo quán : 597 Lý thái Tổ Sàigòn — ĐT 25.809
Văn phòng liên lạc : 235 Phạm ngũ Lão Sàigòn — ĐT 99.801

V.C. NGƯNG YÊU CẦU tái nhóm hòa đàm Paris

✶ Nga Pháp đồng ý tái nhóm hòa đàm ✶ Ng-thị-Bình tới Paris

BA LÊ (15/6 UPI) VC hôm nay nói rằng họ đã đánh sáng kiến tái nhóm hòa đàm Balê cho phía Việt Nam Cộng hòa và Mỹ. Phát ngôn viên phái đoàn VC Lý văn Sáu loan báo trong một cuộc họp báo là VC vẫn duy trì lời kêu gọi trở lại tức thiđàn hội đàm.

Nhưng hàng tuần VC sẽ thôi không gửi cho Việt Mỹ các vấn thư yêu cầu mở lại hội đàm nữa. Lời tuyên bố này được đưa ra đúng 1 ngày sau khi các phái đoàn Việt Mỹ bác bỏ lời yêu cầu mới nhất của BV và VC về việc mở lại hội nghị Ba le.

Từ ngày 4.5 các phái đoàn Việt Mỹ đã tẩy chay hòa đàm nói rằng thể hợp lại khi nào Cộng Sản từ bỏ đòi hỏi phải chấp nhận hoàn toàn lập trường thương thuyết của họ.

Phát ngôn viên phái đoàn Mỹ Stephen Ledogar phát biểu về lời loan báo hôm nay của phái đoàn VC như sau : Chúng tôi hoàn toàn bất lòng về cách xử sự này và gọi các văn thư của Cộng sản chỉ là những đòi hỏi khôi hài.

Pháp và Nga Sô đồng ý nên tái nhóm các cuộc hòa đàm về VN

Pháp và Nga sô hôm thứ Ba đồng ý rằng hòa đàm về Việt Nam đến được tái nhóm ngay với hy vọng tìm được một giải pháp hòa bình cho chiến cuộc Việt Nam, nguồn tin ngoại giao cho biết như vậy.

Thỏa hiệp này được đưa ra trong các cuộc thảo luận hồi chiều thứ Ba giữa ngoại trưởng Pháp Schumann và ngoại trưởng Andrei Gromyko của Nga đang thăm viếng Ba Lê.

Bản thỏa hiệp giữa hai ngoại trưởng nói rằng các cuộc hòa đàm nên được tái nhóm sau khi phái đoàn Hoa Kỳ tại đây tuyên bố sẵn sàng yêu cầu trong sáu tuần lễ liên tiếp của Cộng Sản đòi tổ chức lại các phiên họp hàng tuần.

Trước đó, Pháp bày tỏ lạptrường chính thức của họ là tán thành việc tái nhóm hội nghị mà Hoa kỳ đã hoãn lại từ hồi 4 tháng 5 vì lẽ đại biểu Cộng sản không chịu thương thuyết nghiêm chỉnh. Cho đến nay Hoa kỳ vẫn chưa chính thức trả lời lập trường của chính phủ Pháp.

Nguồn tin ngoại giao cho biết rằng hai ông Schumann và Gromyko cũng đồng ý là Do Thái nên tuân theo quyết nghị liên Liên Hiệp Quốc năm 1967 của hội đồng Bảo An LHQ nhằm triệt thoái tất cả quân đội Do Thái khỏi cuộc giao tranh.

Kế đó ngoại trưởng Gromyko nói với ngoại trưởng Schumann rằng Nga sô và Hoa kỳ đã thắt lại trong việc tiến tới một sự thỏa thuận về cuộc xung đột Trung Đông trong chuyến Nga du mới đây của Tổng Thống Nixon. (PDI/4)

Nguyên thị Bình trở lại Ba Lê

Nguyên thị Bình trở lại Ba Lê chiều Thứ Tư sau cuộc lưu trú ngắn ở Mauritanie.

Bình luận viên Mỹ từ khước dự lại hội đàm Ba Lê về VN. Nguyễn thị Bình nói chánh phủ Mỹ lại chứng tỏ thái độ vương ngạnh và không muốn thương thuyết nghiêm chỉnh.

Mỹ tạm ngưng dội bom quanh Hà nội vì Podgorny

● B52 lại ném bom BV ● Mỹ đã giảm ném bom BV

HOA THỊNH ĐỐN 15-6 (UPI) Nguồn tin từ các giới chức Mỹ thông thạo ở thủ đô Mỹ cho biết Mỹ đã tạm thôi ngưng các cuộc oanh tạc chung quanh Hanoi trong thời gian Chủ tịch Nga Nikolai Podgorny viếng thăm Hanoi.

Các giới chức này hy vọng là ông Podgorny sẽ có thể thuyết phục các lãnh tụ Hanoi theo một đường lối nhân nhượng hơn tại cuộc hội đàm Balê.

BV gần đây đã tỏ ra giảm độ dội với việc các nhà lãnh đạo Nga hợp hội nghị Thượng đỉnh với TT Nixon ngay sau khi ông này ra lệnh phong tỏa các hải cảng BV ảnh hưởng tới các đoàn tàu tiếp tế Nga, cũng như ra lệnh oanh tạc liên miền BV.

Cuộc oanh tạc ở khu vực phía Nam BV hiện nhiên vẫn tiếp tục trong thời gian cuộc viếng thăm của Podgorny.

Rõ ràng là chính phủ Mỹ không muốn khác lại tình trạng năm 1968 khi Mỹ tiếp tục oanh tạc

XEM TIẾP B TRANG 5

Q.T. QUI-NHƠN BỊ LỰU ĐẠN PHÓNG ĐIỆN BỊ 140 QUẢ 130 LY

● AN-LỘC CHỈ CÒN BỊ PHÁO KÍCH 194 QUẢ ĐẠN ĐỦ LOẠI

QUI NHƠN, 16/6 (HT).— Đặc công Cộng Sản hồi 20 giờ 15 ngày hôm qua đã liệng 1 quả lựu đạn vào Quân Trấn QuiNhơn của Bộ Chỉ Huy Quân Sự Tiểu Khu Bình Định.

Tin điện gửi chốt của phái viên Quang Phúc từ Qui Nhơn vào hồi 20g15 trong lúc BCHQuân sự đang tập họp trước sân có thì một quả lựu đạn M.26 nổ tung gây cho 3 quân cảnh và 3 Cảnh Sát bị thương nặng. 10 người bị thương nhẹ. Theo giới chức quân sự cho biết, đây là vụ phá hoại thứ 2 do đặc công Cộng sản gây ra.

Mỹ Chánh bị 140 quả 130 ly

Trong ngày hôm qua, các đơn vị của ta giao tranh với địch nhiều lần Tổng các vùng từ 2 đến 3cx500 Tây cản cứ Hoàng Đế. Lực lượng ta đã hạ 57 Công quân cùng tịch thu 15 vũ khí đủ loại, 207 bánh chất nổ TNT và 1 số đạn dược. Phía ta có 4 binh sĩ tử thương và 8 bị thương.

Trong khoảng từ 11g15 và 20g00 ngày hôm qua, Cộng quân pháo kích 140 quả đạn đại bác 130 ly ào ạt vào cứ điểm ta ở ấp Tây Phong Điền gây cho ta tổn thất nhẹ.

Đánh gần An Nhơn

Lúc 06g00 hôm qua, các đơn vị NQ giao tranh với khoảng 1 đại đội Cộng quân trong vùng ấp Bắc quận ly An Nhơn, 1 đơn vị ĐPQ đã được điều động đến tiếp ứng và đã giao tranh với địch. Trận đánh kéo dài đến buổi chiều cùng ngày. Kết quả có 46 Cộng quân bị hạ tại chỗ và 5 vũ khí bị tịch thu. Phía có 17 binh sĩ tử thương.

Chỉ còn 194 quả

Trong khoảng từ 06g00 sáng đến 18g00 ngày hôm qua, Cộng quân phóc kích 124 quả đạn đủ loại vào tỉnh ly An Lộc và giao tranh lẻ tẻ với các lực lượng ta chung quanh tỉnh lỵ. Lực lượng ta đã hạ 14 Cộng quân và tìm thấy xác của 35 tên khác. Ngoài ra ta còn tịch thu 13 vũ khí đủ loại và 1 máy truyền tin. Phía ta có 4 binh sĩ tử thương và 4 bị thương.

Tuyên Bình bị pháo kích

Lúc 10g00 sáng hôm qua, Cộng quân pháo kích 25 quả đạn hỏa tiễn và đại bác không giật vào quận lỵ Tuyên Bình gây cho ta tổn thất nhẹ.

THIÊN TÌNH SỬ JULIE - VANNÀ MỐI TÌNH GIỮA THẦY TRÒ

✶ Quen nhau trước nhưng yêu nhau trong lớp hội Việt-Mỹ

BÀI II (HT) Chúng tôi không muốn trình bày có bơn về sự xuất hiện vừa bí mật vừa kỳ dị thấp thoáng trong vòng 10 phút của Julie, vì hôn thê của ông Vann. Các ta ngoài những khía cạnh có tính cách chính trị, sự thực, chúng tôi, nhóm phóng viên THT chỉ muốn đề cập tới người thiếu nữ Tây Đô và nhiều hơn nữa là mối tình của đôi «trai tài gái sắc Julie Vann», một mối tình mà mùa đã ngôn ngữ, tập quán.... không cản là những bức tường ngăn cách.

Trước khi đi sâu vào thiên tình sử và để tránh mọi ngộ nhận đáng tiếc, nhóm phóng viên THT xin nói ngay rằng, thiên phóng sự này không do I người viết mà do một nhóm người thân gộp, điều tra. Điều quan trọng hơn nữa, những nhân chứng của mối tình Julie-Vannlà những sĩ quan cao cấp đáng tin cậy. Họ biết nhiều về Ông Vann, vì Ông Vann đã tâm sự nhiều với họ. Phóng sự này sẽ có nhiều bất ngờ và sự ngạy tạo sẽ không có lý do tồn tại. Viết lại một câ nh này, chúng tôi không nhằm ca tụng hoặc khích bác một người vừa nằm xuống và một người đang đau buồn, điều thành thực nhất của nhóm phóng viên THT là kể lại một mối tình, một mối tình được nhiều người các nhận là đứng đắn, nâng nân hiếm có khi người ta đề cập tới những chuyện Mỹ—Việt.

Sẽ làm đám cưới lớn sau khi Kontum yên

Phải thành thật mà nói, người thân Vann Julie quả là một mối tình đẹp và thơ mộng. Đối với một số giới chức quân sự cao cấp tại Quân Khu II, ông Vann từng tâm sự với người :

— Sau khi tình hình Kontum nói riêng và QK.II nói chung yên tĩnh thì tôi sẽ làm đám cưới lớn với Julie tại Saigon.

Khi nói những lời tâm tình kể trên người ta thấy bộ mặt ông Vann nghiêm trang. Những lúc ngồi tâm sự trong những bữa cơm thân mật, giới hạn một số 11 người, ông Vann thường để lộ những nét mơ mảng khi nói về Julie, vẻ tiếc cuối mai này tổ chức tại Saigon để làm phần kết cho mối tình kéo dài 6 năm trời với người đẹp Tây Đô.

Phải nhìn những lúc ông Vann nói về chuyện tình của ông với người đẹp Tây Đô mang tên Julie, người ta mới thấy ông Vann không còn những nét nghiêm nghị của một khuôn mặt nhiều huyền thoại như người ta từng tả. Nói rõ hơn, những lúc ngồi yên lặng bên ly rượu mạnh, rất tâm sự về đám cưới của mình, ông Vann không còn là người xô đẩy, cứng rắn, bướng bỉnh như trong lúc làm việc.

Viết tới đây, tôi bỗng nghe ông Vann qua câu thơ : «Chỉ lần không đây đôi mặt mà nhớ». Thật thế khi viết người đẹp Tây Đô của ông, ông Vann trông thật hiền lành. Một bà vợ của 1 đại quan trong bữa cơm bỗng đó nói nhỏ với tôi rằng :

— Anh chàng này (ông Vann) đa tình ghê, hơn nay trông anh chẳng như 1 con nai bên giòng suối,

Cản thơ : nơi không hẹn mà gặp

Năm 1965, vào khoảng trung tuần tháng 7, ông Vann trở lại VNCH, sau khi được giải ngũ về tội cônghai chi trích chính sách Quốc Phòng của cựu Bộ Trưởng QP Mac Namara. Trở lại VN lần thứ nhất, ông Vann được chỉ định việc nghiên cứu chương trình Bình Định Phát triển Thành phố ông đặt chân tới đề nghiên cứu chương trình này là Cần Thơ. 1 thành phố nằm sát và nhiều người đẹp của vùng châu thổ sông Cửu Long. Trong thời gian làm việc tại Cần Thơ, ông Vann đã làm quen với 2 nữ sinh của trường đại trung học nơi đây. Đó là 2 chị em cô Julie

Việc ông Vann gặp gỡ và làm quen chị em Julie không phải là một điều đáng ngạc nhiên. Bởi vì lúc đó, giới điều không là gì một người Mỹ có một cái tên mà trẻ con thường gọi là ông «Vân Vân».

Ông Vân Vân chính là J.P. Vann ông ta nói tiếng Việt miền Nam đã thành thạo. Ông hay nói chuyện với trẻ em của phục thường hay cho những kẹo và số nhiều đưa trẻ, vì thấy ông hay đùa rỡn, nên đã bắt ông cống. Khi nói chuyện với ông già bà ca, ông ta thường biểu lộ cử chỉ khiêm tốn, nhã nhặn. Những người Việt tính đó đều nói rằng ông là một người khôn ngoan và ông dùng tính cảm để mua chuộc tình thân thiện với những người Việt mà ông muốn giao tiếp.

Thày trò gặp nhau ở Hội Việt Mỹ

Sau khi gặp gỡ hai chị em Julie tại Cần Thơ và sau đó 2 năm ông mới gặp lại Julie tại Saigon.

Chắc chắn phải là duyên số, vì lần đầu tiên hai người gặp nhau ở Cần Thơ làm gì có hẹn nhau trước, thì lần thứ hai, chẳng hẹn trước thế mà Vann lại được gặp Julie. Theo lời ông Vann tâm sự với 1 sĩ quan tại Quân Đoàn II thì hôm ấy, khi ông vừa vào lớp (ông Vann dạy tại Hội Việt—Mỹ Saigon) thì bỗng đưng nhận thấy 1 thiếu nữ có khuôn mặt rất đẹp quen quen. Ông Vann nói :

— Tôi không thể nào ngờ được rằng tôi có thể gặp lại được Julie của tôi và không để nhận ra lắm vì Julie cao lớn hẳn lên. Lúc bây giờ Julie không còn là 1 cô nữ sinh bẻ bỏ, nhỉ nhảnh, vui đùa hay cười đón như cô bé học sinh năm nào ông Vann mới quen.

Khi Ông Vann gặp trở lại Julie người con gái Tây Đô nay trở thành một nữ Sinh-Viên của trường Đại Học Văn Khoa. Bây giờ Julie có vẻ chững chạc hơn và... đặc biệt nhất là nàng có nét e thẹn thường tình của những người con gái Á Đông đang ở cái tuổi đôi mươi. Sự e thẹn thường tình của người con gái tuổi đôi mươi của xứ Tây Đô, với đôi mắt đỏ hồng như vừa mới đánh nhẹ lên 1 lớp phấn thật nhẹ, mối khi đối diện với một người khác phái đã khiến hình ảnh Julie ngày nào khắc sâu vào con tim người đàn ông từng trải như Ông Vann.

(Còn tiếp)

Xem trang 9 : ĂN TỤC NÓI PHẾT

Quân BV ở Cao Nguyên RÚT HẾT VỀ HẠ LÀO

TÂY NGUYÊN 16-6.(TVC).— Các nguồn tin quân sự hôm nay cho biết, lực lượng quân BV gồm 12 trung đoàn chính qui tại mặt trận Kontum, đã bỏ chiến thuật «hàm trư» rút về hướng Tây Bắc để vào Hạ Lào. Sư Đoàn Nông Trường 2 gồm Trung Đoàn 1-31-141, một Trung Đoàn phòng thủ thuộc, thêm Trung Đoàn 66 biệt lập của mặt trận B 3 ngày khi bị đánh bật ra khỏi Kontum đã rút về phía Đông Bắc. nguồn tin tường Sư Đoàn này sẽ tiến về miền Duyên Hải, ưu hiệp Quốc lộ 1 từ Phú Yên đến Bình Định. Nhưng mấy ngày qua tin tức tình báo phi nhận, cả 5 thành phần trên vượt Quốc lộ 14 để tiến vào rừng rậm sang Hạ Lào. Từ bình bát được của tiểu đoàn 10 đặc công Nông Trường 2 khai rằng các Trung Đoàn 1-31-66-141 chưa bị tê liệt quân số, mà vẫn còn tới 40o/o có thể chiến đấu được. Số đi 4 Trung Đoàn ,trên đang lẻ xuống miền Duyên Hải, lại rút về Tây Bắc vì thiếu lương thực và bết đạn dược. Từ bình cũng khai, ngay khi rút ra khỏi Kontum, CSBV đã đã 1 Tiểu Đoàn 10 đặc công, TB 14 Phòng Không và 3 công binh ở lại từ thủ. Cả 3 Tiểu Đoàn hiện đã bị xóa tên.

Sư Đoàn thép 320 còn bám sát trục Kontum-Chupao

Sau khi rút khỏi Thị xã Kontum, Sư Đoàn thép 320 CSBV gồm Trung Đoàn 52-48-64, 54 phối đã đem theo Trung Đoàn 42-95B để bám chắc Quốc lộ 14 nối Nam Kontum với Chupao. Giới tình báo cao cấp Quân Khu 2 ước tính chắc chắn sẽ có các

XEM TIẾP C TRANG 5

TRÍ TÂM VỚI

● KIỀU PHONG

ĐƯỜNG VÒNG

Ông Tổng Trưởng Kinh Tế được mô tả là người bị đã kích nhiều nhất, nếu nhẽ. Có vẻ ông Tổng Trưởng Kinh Tế được chú ý nhiều trong cớn thật đặc biệt. Cứ sau mỗi biện pháp của ông, báo chí dư luận lại ồn ào, gián đề. Thế rồi lại phải chờ một biện chuyển thói cuộc mới làm mở chuyện kinh tế đi.

Ông kinh tế cứ lần, dân chúng cứ chịu đựng, thôi cuộc cứ chảy ra cam gián giải hòa.

Nhờ thế mà tình trạng kinh tế nước nhà mới được như ngày nay : đa số dân chúng quân công rách như sơ mướp. Lại thêm bọn Cộng Sản ác ôn còn đó mở cuộc xâm lăng khiến dân ta đã rách lại càng thêm rách.

Sau một thời đã kích ông Tổng Trưởng Kinh Tế chẳng ăn thua gì, nhiều bao lại xoay ra khen ông là người lì, giỏi chịu đựng. Lời khen ấy xét ra hơi khôi hài vì người làm kinh tế là lại chỉ giỏi cái mục lì thì quả là ..... Cũng như một ca sĩ hát xong lại được khen là có hơi thở dài cố sĩ tô, một tài tử ai nể được khen là giỏi giữ... .

Nhưng lời khen đó hình như lại có tác dụng tốt đối với ông tổng trưởng. Ông mang một áo tưởng rất đẹp về mình.

. . . . . .

Điều hình nhất là vụ cả phê sửa, Một nhiều, bộ kinh tế ra lệnh cấm bán cả phê sửa. Cửa tiệm nào vi phạm bị đóng cửa, bị phạt, cả phê sửa bỏ thành một thứ quốc cấm. Đã có nhiều tiệm đót nát, khiến thuốc thông cáo của bộ kinh tế bị nhăn, viên kinh tế tỉnh rắp và phạt nặng.

Dân chúng lâm sao hiểu được lý do của một vụ cấm đoán «hệ gồm bất ngờ như thế. Tất nhiên ông Tổng trưởng phải giải thích : cấm như vậy để bảo vệ quyền lợi của trẻ em, bắt người lớn nhường sữa đặc có dưỡng cho trẻ.

Tôn lại đây cũng là một biện pháp kinh tế, cũng nước tốt cần thiết. Người đưa ra một biện pháp kinh tế phải nghiên cứu kỹ điều tiết... hậu quả, mục tiêu tốt đẹp của biện pháp ấy. Tuy thiếu, ông Tổng trưởng công phải biết chuyện cấm cả phê sữa sẽ dẫn tới đâu. Nếu thiết thà, chỉ ý tới việc lấm của mình hơn nữa thì người ta còn suy đoán tới những phương cách làm cho biện pháp đưa ra được triệt để sẽ như trên. Như thế biện pháp mới đi đúng con đường của nó mới đại mục tiêu cứu nước tối thượng.

Vậy thì biện pháp cấm bán cả phê sữa đã dẫn đất nên kinh tế của ta tới đâu ?

Nó dẫn thẳng nhà nước tới chỗ cho bán cả phê sữa tốt lại !

Tự dưng cấm gay gắt rồi đột ngột cho bán như cũ.

Lúc cấm, bộ Kinh tế nếu ra biết bao lý do chính đáng : Tiết kiệm sữa giúp cho con trẻ có sữa bú.

Khi hết cấm, bộ Kinh tế lại cũng nêu ra được biết bao lý do chính đáng khác : sữa không được tiêu thụ, mất lực rút kém, các nhà sản xuất sữa rên la, bao nhiêu thùng sữa hư hỏng đang là chất dinh dưỡng nay biến thành môi trường chứa vi trùng bệnh tả ra.

(Xem tiếp trang 10)

PHỦ THẾ SỰ

● ĐỘC THỦ

THẢM DÒ

Bản tin Pháp tấn sả vừa thuật lại một tin thuộc loại khôi hài đen, như sau :

Một viên chức ở ngoài ngoại giao ở Indonésia đã mời người Mỹ đầu tiên đã hỏi ý kiến dân chúng xem nhà vạn nào đắc nhân tâm nhất nước. Kết quả cuộc thăm dò hơi phũ phàng, TT Suharto chỉ đứng hạng 3 sau hanhhân vật khác mà vì đã bảo vệ nền tảng cho Việt, tên tuổi đã được đầu kín.

Nhưng mắc đâu Việt Thăm dò Indonésia biết lo xa như vậy, TT anh minh Suharto vẫn nói cơm tam bánh. Tất cả nhân viên của Việt bị bắt sạch. Nâm trong nhà ngục có lẽ các nhân viên này kỉ mới biết là đại, lo mà đái ngựa một thứ ngựa quyền hành nghĩ thế của Á châu nhưng rất đai phóng, và thường lặng lẽ bắt tiếp.

Việc thăm dò đã bị bắt trở nên «mất» thời trang trong sinh hoạt chính trị các nước dân chủ Tây phương. Các nước này đã chơi trò dân chủ hơi lâu đời, nên tập trực đã nghiêm túc xương tủy. Cho nên, những người đã dang ở cảm quyền sinh rất trong tay có bị Việt thăm dò nói hoặc tuyệt các sự thật mất lòng mà Việt đã hỏi nơi dư luận, cũng lấm ông nhà nước chi cười, trừ, tính chuyện sửa sai. Chưa hề thấy việc nhà nước cho đẹp tiệm những Việt thăm dò.

Các nước mới thâu hồi độc lập ở Á, Phi và Nam Mỹ cũng mới dân chủ. Nhưng đường như sự dân chủ chỉ là cái áo lâm dáng, chứ tính thân phân dân chủ ở ăn chưa gột hết được. Cho nên, chứ riêng các lãnh đạo VN trong vùng Đông Nam Á, cũng có lắm chuyện tực cười :

— Thông cáo Lăng Non bên xứ Kâm Pu Chia hết tự phụ mà TT, đã ra trò tuyên thệ ngồi đến việc tệ chức bầu rồi TT giữa lúc quân CS đang mở những trận đương đông kích tây khắp nơi. Kết quả TT Lăng Non lại tuyên thệ vinh quang. Đối thủ của Lăng Non là Ieng Sary, đang là một đồng chí từng lại ở Sihanouk, không những bị thất cử mà còn bị chèn ép là Hai từ bào do In Tam làm chủ nhiệm, đủ chỉ là chỉ nhiệm hàm, cũng bị dẹp tiệm. Phen này, có thể Tu Lăng Non sẽ tuyên thệ ngồi đến ...

— Một sự tuyên thệ vinh quang nằm sau soái theo kiểu bàn khi sẽ rất đáng với khâu hiệu «Muốn nam».

— Thông TT bên Tâu mà TT một lẽo suốt từ khi đi tản chiến thuật bắc địa đến nay. Tưởng TT cũng vừa tuyên thệ vinh quang. Thật là một gương hy sinh niềm cố !

— Quốc Trưởng từ Cù Sâm phải họp cả vào ngày chủ nhật, tại một nhà sàm, để phe phá thôi khôi biết. Sau phiên họp lịch sử này, nhiệm kỳ tổi đa của TT đương nhiệm được ấn định. Thế Phác có thể by sinh thêm 4 năm nữa. Nếu suôn buồm thuận gió, ra khi hết kéo by sinh nay, QH gồm toàn những «thân hữu» của TT thế nào cũng sẽ bày kéo khác, sẽ họp ở nhà sàm vào năm đến giờ ty canh ba.

— Bên Mỹ Mỹ, sau khi TT Marcos mãn TT đã đủ nhiệm kỳ tối đa, tuy vậy vẫn mốt by sinh nhưng lòng hoay không nghĩ ra cách sửa Hiến Pháp như Cù sâm, nên TT cho vợ ra tranh cử hội khu. Theo truyền thông đã nhiều lần nói Á Châu phân đấu TT đương nguyên việc tái tranh cử chỉ là cách phô trương hóa sự by sinh. Phe ta

(Xem tiếp trang 10)

Do anh Võ Phi Hùng cục kỹ thuật thông tin thư viện Quang Trung Vũng Tàu cung cấp (Từ microfilm thư viện Đại học Cornell)

Khoa học

BÙI HỒNG HÀ phụ trách

MẶT TRĂNG CÓ 1 LỚP BỤI DÀY 61 CÂY SỐ

NHỮNG tín hiệu do các máy ghi địa chấn đặt lại trên mặt nguyệt cầu đã cho thấy rằng mặt trăng có thể có một lớp bụi dày tới 61 cây số, theo như lời một khoa học gia Mỹ tiết lộ ngày 6-6.

Tiến sĩ Gary Latham thuộc đài quan sát Lamont-Doherty của đại học đường Columbia cho hay những làn sóng rung chuyển do một vẫn thạch không lồ rơi xuống mặt trăng hồi tháng 5 vừa qua, đào sâu vào lòng nguyệt cầu tới 965 cây số.

Các làn sóng rung chuyển này do các máy ghi địa chấn mà các phi hành thuộc các chương trình Apollo để lại. Tiến sĩ Latham cho biết trong lúc những làn sóng rung chuyển vào sâu âm 1 trong lòng nguyệt cầu, chúng tạo ra những thay đổi, và điều đó cho thấy các cơ cấu của nguyệt cầu dưới đất sâu hoàn toàn khác biệt nhau.

Chi nghiên cứu các sự thay đổi đó, các khoa học gia Mỹ tiết lộ rằng bụi nguyệt cầu có một lớp dày tới 61 cây số, nó là gấp đôi lớp bụi trong lòng địa cầu.

Những dãy núi trên mặt trăng dường như là loại rất cứng phía dưới một lớp giống như một lớp đất bao phủ lên trên.

Những sự nghiên cứu về cơ cấu của lòng mặt trăng cho tới nay vẫn chưa hoàn tất. Khối vẫn thạch không lồ đã rơi xi công mặt trăng, cách phía Bắc vùng đồ bộ của phi thuyền Apollo-14 trong khu vực Fra Mauro là 142 cây số. Sức rơi của khối vẫn thạch là vào khoảng 200 tấn TNT.

Khi vẫn thạch không lồ đó có đường bán kính khoảng 1 thước 8 đã tạo một hố sâu trên mặt trăng là 91 thước. Các nhà thiên văn thuộc đài quan sát McDonald của đại học đường Texas đang nỗ lực quan sát để định rõ hố sâu do khối vẫn thạch rơi xuống nguyệt cầu tạo ra.

Ai Cập được Nga cung cấp 700 phi cơ

Không quân Ai Cập hiện có khoảng 700 phi cơ chiến đấu oanh tạc cơ cùng các loại phi cơ khác do Nga sô chế tạo và cung cấp.

10 phi đoàn phi cơ của không quân Nga, phần lớn là loại phản lực cơ Mig 21 đang được mọi thời tiết, hiện hoạt động trong binh chủng không quân Ai Cập, và một số không biết là bao nhiêu phi cơ Mig 23 tối tân chống đặt căn cứ tại Ai Cập, theo như các bản phân tích hồi gần đây của Minh Ước Bắc Đại Tây Dương (NATO).

Các không đoàn phi cơ Nga sô hoạt động tại phía ngoài Inchas, Gianaklis, Al-Mansoura, Beni Suef, phía Tây thủ đô Le Caire và phi trường Aswan. Các không đoàn này đều đặt dưới sự điều khiển của không quân Nga.

Còn Syrie và Algérie, cũng như Irak có khoảng 200 phi cơ Mig 21 và 80 oanh tạc cơ Su-7. Cả ba quốc gia này vừa được tăng viện thêm 140 phi cơ chiến đấu hạng nhẹ của Nga sô.

Những phi cơ đó, một số đã tới thời, cũng là một lực lượng đáng kể cho một số phi cơ của khối NATO đặt căn cứ tại Ý, Hy Lạp và Thổ Nhĩ Kỳ.

Không quân Ai Cập hiện có khoảng 200 phi cơ Mig-21, 110 oanh tạc cơ loại Sukhoi Su-7 và khoảng 400 oanh tạc cơ hạng nhẹ và trung bình, vận tải cơ và phi cơ huấn luyện.

Xem trang 11

Chết cho Tình yêu

Của LỆ HẰNG

Con người chịu đựng được lâu trong không gian

CÁC y sĩ trưởng thuộc các chương trình không gian Mỹ và Nga sô đều cho rằng họ vẫn cùng lạc quan khi thấy con người có thể chịu đựng được trong các chuyến bay lâu trong vũ trụ, mà không có hại tới sức khỏe, cũng không tới một cơ năng nào trong cơ thể.

Tiến sĩ Charles A. Berry, giám đốc ngành khoa học đời sống của cơ quan không gian Mỹ (NASA) cho biết người ta đang đặt trọng tâm vào các công cuộc nghiên cứu ba địa hạt: ảnh hưởng của các chuyến bay đối với tinh người, khả năng công tác của con người và vấn đề không trọng lực.

Tiến sĩ Berry cho rằng những vấn đề có không mấy khó khăn, mà chỉ là những sự thách thức không hơn không kém.

Tiến sĩ Gazensko, Giám đốc viện Y khoa Nga, cho biết hai quốc gia Nga-Mỹ đang hợp tác để tiến tới hai địa hạt. Một là ảnh hưởng của các chuyến bay lâu trong không gian và làm thế nào các phi hành gia có thể hoạt động trong các phi thuyền cỡ nhỏ.

Tiến sĩ Gazensko nói: « Có nhiều vấn đề liên hệ tới sự mệt nhọc, vấn đề giải khát, vấn đề nghỉ xả hơi, và vấn đề dành cho các phi hành gia những gì họ muốn trên địa cầu, trong phòng phi thuyền không gian khi chung quanh họ chẳng có gì, ngoại trừ hệ thống thái dương hệ ».

Tiến sĩ Berry bảo rằng phải có một cái gì hơn cả thứ giải khát cho phi hành gia nữa. Cả hai ông Berry và Gazensko cho biết họ không thấy có gì trở ngại trong các chuyến bay lâu trong vũ trụ.

Chuyến bay lâu kỷ lục trong không gian là 23 ngày, 17 tiếng đồng hồ và 40 phút do phi hành đoàn phi thuyền Soyuz-11 của Nga thực hiện, nhưng cả ba phi hành gia đã tử trận trong lúc phi thuyền của họ đang trên đường trở lại trái đất.

Cái chết của ba phi hành gia Nga đó được gán cho là áp xuất trong phòng phi thuyền không gian của họ xuống quá nhanh. Áp xuất xuống nhanh

(Xem tiếp trang 8)

Một bà mẹ Trung Cộng đang được đánh thuốc mê bằng đường lối châm cứu để mổ một bộ phận cho đứa bé nhi ra chào đời trong một bệnh viện ở Bắc Kinh

Tiên đoán được những trận động đất trên các tinh tú

Ngày nay, con người dường như có thể tiên đoán một cách chính xác những trận động đất là lũng trên các vì sao (tinh tú) cách địa cầu tới triệu-triệu dặm, trong khoảng không gian vô cùng, hơn hẳn việc tiên đoán bất cứ trận động đất nào trên hành tinh loài người đang ở.

Thường thường người ta tiên đoán 1 cách dễ dàng hơn những biến cố hiếm có trong hệ thống thái dương hệ của chúng ta, chẳng hạn như nhật thực, nguyệt thực, hay sự xuất hiện của những ngôi sao chổi, hơn là tiên đoán được một biến động thường xuyên bùng nổ trên địa cầu.

Ngày nay, lần đầu tiên các nhà thiên văn đã mở rộng tầm tiên đoán trong 1 trường hợp đặc biệt tới những khoảng cách gần 75 triệu lần hệ thống thái dương hệ giữa những hành tinh phụ cận.

Một giáo sư Mỹ kiêm thiên văn thuộc đại học đường Princeton đã thảo luận những sự tiên đoán về các trận động đất trên các vì tinh tú trong 1 cuộc hội nghị của Hiệp Hội Vật Lý Mỹ.

Các nhà thiên văn đã khám phá ra ảng sự luân lưu của những vì sao xuất hiện chậm và nhanh làm cho sự tiên đoán nhanh hay chậm.

Động đất trên các vì sao là do những lớp đất hay đá cứng nưu nẻ tạo nên.

Mỹ chế tạo hỏa tiễn nguyên tử phóng từ tàu ngầm

Ngũ Giác Đài ngày 6-6 vừa qua tiết lộ các kế hoạch Mỹ chế tạo hỏa tiễn nguyên tử phóng từ tiềm thuỷ đỉnh.

Hỏa tiễn có tầm bắn xa này sẽ được phóng đi từ một tàu lặn tại ngoài đại dương, hay hỏa tiễn đó có thể bay như một phi cơ tới mục tiêu ở một cao độ thấp là 165 thước để tránh sự khám phá của các đài radar.

Hỏa tiễn mới của Mỹ, một loại vô khí khổng lồ nhằm giới hạn chế vũ khí chiến lược Nga Mỹ ký kết tại Mạc Tư Khoa chi phối. Công cuộc chế tạo chỉ mới trong vòng khởi sự. Và nó sẽ chỉ có thể sử dụng vào cuối thập niên 1970.

Bộ quốc phòng Mỹ đang yêu cầu quốc hội dành một ngân khoản là 40 triệu Mỹ Kim để phát triển hỏa tiễn đó.

(Xem tiếp trang 8)

Mỹ có thể chấp nhận phương pháp châm cứu

Chủ tịch Hội Đồng Y Khoa Nữu Ước ngày 3-6 vừa qua đã tiên đoán là trong vòng từ hai tới 5 năm nữa, cộng đồng y khoa Mỹ có thể chấp nhận 1 cách khai quát phương pháp châm cứu như là một đường lối chính đáng để làm giảm bớt cơn đau của những bệnh nhân bị đau trong não độ.

Nhưng tại Park Ridge thuộc tiểu bang Illinois, Hiệp Hội của các nhà đánh thuốc mê tại Mỹ đã lên tiếng cảnh cáo rằng phương pháp châm cứu có thể nguy hiểm nếu sử dụng kim đâm vào da thịt bệnh nhân.

Tiến sĩ Saul I. Heller trong 1 cuộc họp báo tại Nữu Ước, nói phương pháp châm cứu được giới thiệu, cho hay trong khoảng từ 2 tới 5 năm nữa Mỹ có thể chấp nhận phương pháp này như một kỹ thuật trị bệnh sau các cuộc trắc nghiệm kỹ lưỡng.

Lý thuyết mới đề được hai bác sĩ Pang L. Man và Calvin H. Chen giải thích. Cả hai ông đều sinh trưởng tại Trung Hoa và đã học nghệ thuật châm cứu, bằng cách dùng kim châm lên trên nhiều phần của con người để làm dịu cơn đau, hay chữa một vài căn bệnh nào đó của bệnh nhân.

Lý thuyết mới đề được hai bác sĩ Man và Chen cho rằng con đau bị tan ... khi ... kim được châm vào một vài phần nó trên khuôn mặt hay tai, vì ... dây thần kinh ... Và như thế làm ... của bệnh nhân.

Các con đau ... phần lớn được truyền ... giây thần kinh trong ... xuống các cơ năng trong ... thể.

CON ĐÀ ĐIỂU

BẤT HẠNH

(9) Bất Hạnh biết nguy tới nơi. Nó kêu lên báo động cho con đà điểu cái và mấy con đà điểu con chạy trốn. Còn nó ở lại chống cự với chó hoang. Mấy con chó hoang thấy mấy con mồi chạy mất, chúng sợ Bất Hạnh cũng vượt khỏi, nên một con chó trong bầy quyết định hạ Bất Hạnh ngay. Với thế tấn công cổ hữu, con chó phóng mình lên để cắn cổ Bất Hạnh. Nhưng với thế đá đá đảo, Bất Hạnh tung chân chẳng vào giữa bụng con chó rồi cào mạnh xuống, làm con chó bị tét bụng, lòi ruột.

20) Sau khi hạ con chó rồi, Bất Hạnh liền bỏ chạy. Nó biết một mình nó khó chống lại nổi mấy con chó kia. Một khi vì bắt buộc phải chạy, khó có con thú nào rượt kịp đà điểu. Giống chim này tuy không biết bay, nhưng chúng có thể chạy với tốc độ rất mau. Đà điểu bay mau được có thể vì ... chân cao và mỏ, chân chỉ có hai ngón chớ không giống bất kỳ loài chim biết bay hoặc không biết bay nào khác.

21) Theo bảng sắp hạng về tốc độ chạy mau của tất cả các loài chạy trên mặt đất, thì đà điểu chiếm hạng ba. Nó chỉ kém hơn một loại beo đốm và 1 loại sơn dương ở Mông cổ thôi. Mỗi bước nhảy, đà điểu có thể vọt xa 8 mét. Nó chạy mau được 55 cây số giờ, và nếu cần, nó có thể chạy đến 90 cây số giờ. Với tốc độ nầy, kẻ thù của đà điểu đành chịu thua.

22) Mọi sinh vật trên đất đều cần có nước mới sống được. Mức độ uống nước nhiều hay ít, thay đổi tùy theo loại thú và cũng tùy theo loại thức ăn. Yếu bị bắt buộc, Bất Hạnh có thể nhịn nước nhiều ngày. Nhưng bình thường thì nó hay uống nước cách đều đặn. Bất Hạnh là bạn thân của các giống ngựa vằn, hươu, sơn dương và hay ăn uống chung chỗ với nhau.

23) Các loài thú kia rất biết ơn chiếc cần cổ cao của Bất Hạnh. Nhờ cần cổ đặc biệt đó mà Bất Hạnh có thể cắt đầu cao hơn các đám cỏ cao, để quan sát, canh chừng và báo động khi có thú dữ tới. Bất Hạnh cũng ưa tắm mát. Nó thường tắm sao, tắm suối. Khi ở gần bờ biển, nó rất thích ngâm mình dưới nước biển.

24) Về thức ăn thì Bất Hạnh không kén chọn lắm. Rau cỏ và các loại trái cây miền sa mạc đều là các món ăn thích khẩu của Bất Hạnh. Nhưng khi bị bắt về nuôi gần người ta thì Bất Hạnh không từ bỏ bất cứ cái gì nó nuốt được, từ chiếc nón đội đầu đến chiếc đồng hồ đeo tay của người ta. Có lẽ vì bị giam giữ, nó bực mình nên nuốt hết những gì trong tầm của nó cho bỏ ghét.

(Còn tiếp)

NHI ĐỒNG

LÊ-VĂN-KHOA phụ trách

TRUYỆN CỦA CÁC EM

CON KÉT BỊ CẮT LƯỠI

KIM HOA kể

(Tiếp theo)

KÉ đó két mời ông già vào nhà két chơi. Nhà két tuy nhỏ nhưng bày trí sang trọng, nằm khuất sau lùm tre đó. Két mở tiệc đãi ông già và mời ông ngồi vào chỗ danh dự nhất. Mấy con két hầu ra vào tấp nập, dọn lên những món ăn ngon bổ. Xong tiệc két mời ông già ở lại đây với két luôn, nhưng ông già từ chối:

— Tôi phải về kẻo bà vợ tôi trông vì tôi đã đi suốt ngày nay.

Thấy không thể mời ông già ở lại được, két sai khiêng ra hai cái rương, một nhỏ và một lớn, chỉ và nói:

— Ông cứ tự tiện chọn cái nào cũng được. Tôi tặng ông đó.

— Tôi chọn cái nhỏ vì sức tôi không còn khỏe đủ để vác cái rương lớn về nhà. Sau đó ông từ giã két ra về không quên cảm ơn két.

Két nhìn theo ông già mà lắc đầu thương hại. Ông là một người tốt mà lại có một bà vợ hung ác, thật tội nghiệp vô cùng.

Vừa trông thấy mặt ông, bà vợ đã hét om sòm:

— Ông đi đâu từ sáng sớm đến giờ này mới dẫn xác về nhà?

Không vội trả lời bà vợ, ông già đặt cái rương xuống đất. Bấy giờ bà vợ mới để ý tới cái rương. Vốn có tánh tham lam, bà quên ngay hạch hỏi ông về sự vắng mặt của ông suốt ngày nay, bà ngồi xẽ xuống, hồi hải mở rương ra xem vật gì trong đó. Nắp rương bật ra, bà ngạc nhiên kêu lên:

— Ô vàng bạc, châu báu nhiều vô số kể. Ở đâu mà có vậy ông?

— Của con két cho đó. Nó để tôi được quyền lựa chọn một trong hai cái rương. Tôi chọn cái này, còn cái to hơn, tôi khiêng không nổi nên bỏ lại.

Bà vợ sỉ và ông:

— Ông sao ngu sĩ quá vậy. Người ta để cho mình chọn mà lại đi lấy cái nhỏ. Gặp tôi, tôi tính ngay cái rương lớn. Chắc chắn vàng bạc trong đó nhiều gấp mấy cái này.

Sáng hôm sau, trong lúc ông già còn ngủ, bà vợ lên đi gặp két để đòi cái rương lớn. Bà tìm ra két không mấy khó khăn vì bà đã hỏi kỹ chỗ ở của két từ hôm qua.

Vừa thấy mặt bà, két không tỏ vẻ gì oán hận vì lối đối xử ác độc của bà, nhưng vẫn vẻ hỏi:

— Chào bà. Bà tạnh giỏi chứ? Mời bà vào nhà tôi chơi.

— Thôi, thôi két khỏi phải bận tâm tiếp đón, đãi đằng ta. Ta đến để nói két cho ta lấy cái rương lớn mà chẳng ta đã ngu dại từ chối lấy.

(Xem tiếp trang 8)

EM MUỐN BIẾT

Ai vẽ bản đồ đầu tiên?

(Tiếp theo)

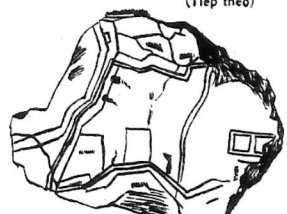

Địa đồ thành Nippur cách nay 3500 năm

SAU khi học sinh đã ngồi yên vào chỗ hết rồi, thầy Trí hỏi:

— Các em có nhận thấy rằng bản địa đồ với hình vẽ và lời chú thích thật ngắn, giúp cho các em tìm ra địa điểm muốn tìm mau và dễ hơn cả xấp giấy với lời chỉ dẫn mà không có hình?

Cả lớp đều đồng ý. Thầy Trí tiếp:

— Người thời xưa cũng đã thấy vậy, nên họ đã từng vẽ địa đồ. Người có đất thì vẽ khu đất của họ. Vua chúa thì vẽ vùng họ cai trị. Các thương gia vẽ con đường riêng mà họ thám phá v.v... Riêng vẽ cầu lô của em Dũng « Ai là người vẽ địa đồ trước tiên » thì có lẽ không ai trả lời rồi.

Dũng đưa tay xin phép được góp lời. Thầy Trí cho phép. Dũng đứng lên, nói:

— Thưa Thầy, em xin đổi câu hỏi lại là:

— Bản đồ được vẽ từ khi nào?

Dũng ngồi xuống. Thầy cũng trở lại bàn viết, ngồi xuống và đáp:

— Bản đồ đầu tiên được vẽ từ khi nào? Câu hỏi này cũng rất khó đáp đúng. Mấy năm trước, các nhà khảo cổ ở đảo xới lên một thành phố cổ xưa bị chôn vùi dưới đất trong xứ Irak ở Trung Đông. Họ có tìm được một bản đồ đã được vẽ cách nay trên 4,000 năm. Không ấy bản đồ ấy là bản đồ xưa nhất thế giới hiện ...

Thanh Huyền đưa tay lên. Thầy Trí cho phép nói. Thanh Huyền đứng lên, hỏi:

— Thưa thầy, bản đồ đó bị chôn lâu quá như vậy, làm sao nó không bị mục nát mà người ta lấy được như vậy?

Cả lớp đều đồng có thắc mắc ấy khi Thanh Huyền nêu lên. Thầy Trí mỉm cười, nhìn khắp lớp, rồi hỏi:

— Có em nào giải đáp được câu hỏi của em Thanh Huyền không?

Chỉ có mình Dũng đưa tay lên. Thầy Trí ra hiệu cho Dũng

▷ LÊ-VĂN-KHOA

trả lời. Dũng đứng lên, đáp với vẻ tự tin:

— Thưa thầy, sở dĩ bản đồ đó còn tồn tại được sánh với thời gian bị chôn vùi quá lâu như vậy, vì nó không phải được được vẽ trên giấy.

Cả lớp 3 lên ngạc nhiên. Thầy Trí gật đầu thích thú. Dũng nói tiếp:

— Vào thời đó người ta chưa phát minh ra giấy, chưa biết vẽ trên da thú, cũng chưa biết vẽ trên chỉ thảo hay lá bối. Người ta vẽ lên trên đất sét, rồi đem nung cho chín, thành gạch. Hơn nữa thời tiết ở đó khô ráo nên mới giữ được lâu.

Dũng đáp xong ngồi xuống. Thầy Trí vỗ cùng hành diện với đứa học trò thông minh, chịu khó tìm hiểu và trả lời rõ ràng. Thầy tiếp:

(Xem tiếp trang 7)

Xem trang 7

Sân khấu Truyền hình

Đố Vui

CẦU CƠ GIẢI TRÍ HAY MÊ TÍN

Hoàng Hải ● Kim Thư

NGOÀI trời màn đêm bao phủ tối đen như mực, trong nhà, tất cả mọi người im lặng dồn hết sự chú ý vào miếng gỗ nhỏ hình trái tim đang di chuyển từ từ dưới hai ngón tay trỏ của hai cô gái đang «ngồi cầu cơ». Trái tim gỗ đi hết chữ này qua chữa khác trên tấm bảng có 24 chữ cái rồi từ từ ngừng lại hơi lâu ở các chữ C... H... E... T.

Một bà già trạc ngoài 50 ngồi ngay phía sau lưng cô gái cầu cơ tại bậc nhôm người đậy rồi ôm mặt khóc nức nở... Trời ơi con tôi chết rồi ! Cuộc cầu cơ tạm ngưng, người ta vỗ về an ủi người đàn bà có con đi lính ở xa được hậu cứ ở Saigon báo cho biết là mất tích. bây giờ cầu cơ hỏn báo cho biết là người con trai của bà đã vĩnh viễn ra đi !

Một trong số những người có mặt đã đưa ra lời khuyên can bà già chớ nên quá tin vào kết quả của buổi cầu cơ :

— Chắc gì đã đúng, dì Ba cứ chờ xem vài bữa, nữa thấng coi có tin tức gì không ? Tôi thấy có nhiều người mất tích cả thấng trời còn trở về như mấy ông Đại tá, trung tá ở trên vùng cao nguyên, quân khu II đó !

Bà già vừa khóc vừa mếu máo :

— Nhưng này hồn nói nhiều chuyện về nó đúng quá, chấu biết dì không lo sao được? Mọi người giải tán ra về để lại sự trống vắng trong căn nhà chỉ còn bà cụ và người con gái. Cả hai đều lo lắng, thao thức...

Nửa thấng sau, một người lính dù, áo quần đầy cát bụi nhảy từ trên taxi xuống vợt từ đầu ngõ vào thẳng trong nhà. Bà cụ và cô gái mừng mừng tủi tủi khóc trong sung sướng của buổi đoàn tụ bất ngờ và mang nhiều thích thú. Những người hàng xóm tham dự buổi cầu cơ hôm trước chạy qua chia mừng với người mẹ mong con, người em gái mong anh và người lính chiến mất tích trở về trong niềm ngỡ ngàng...

Trên đây là một kết quả của buổi cầu cơ không linh nghiệm, cũng có nhiều trường hợp cầu cơ rất chính xác. Hồn nói người nào sống là sống, ai chết mấy ngày sau thấy báo chỉ đúng cáo phó đặt rầy.

— ĐỒNG CHÍN : Các chữ cái được sắp theo hình vòng cung và cơ ở đây là một cái chén làm bằng nắp hòm chôn người chết. Khi hồn nhập, chén cũng chạy chỉ những chữ ghép với nhau thành những câu trả lời đôi khi trúng đôi khi sai.

— CƠ THƯỜNG : Là loại cầu cơ thông dụng nhất. Cầu cơ loại này thường có hai người ngồi cạnh nhau cùng để ngón tay trỏ lên một miếng gỗ vẩn hòm cắt thành hình trái tim. Một bên tấm bảng có những hàng chữ Thánh thần, thăng, có; bên kia có hàng chữ Ma quỉ, giếng, không... và các số 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 0... Khi cả hai người đặt tay lên mà trái tim gỗ nhức nhích rồi từ từ lết đến chữ thăng là bắt đầu có thể hỏi để hồn trả lời. Thế dụ người ta hỏi hồn có biết chữ không. Cơ chạy đến chữ « có » tức là hồn trước kia có đi học. Nếu « không » tức là hồn thuộc loại không được đến trường lúc còn sống ! Dĩ nhiên là không biết chữ thì không nên hỏi hồn làm gì, tốt hơn là gọi hồn khác. Nhưng có người thắc mắc hồn không biết chữ thì làm sao chỉ đúng chữ không ?

Người ta thường tin rằng cầu cơ ở trong nghĩa địa hay gần nghĩa địa hồn sẽ dễ nhập hơn vì hồn tập trung ở đấy đông. Hồn này không biết chữ đã có hồn khác. Có nhiều hồn ngoại quốc trả lời bằng tiếng Pháp hoặc tiếng Anh mới lý kỳ :

Hồn có thể biết được các việc trong quá khứ, hiện tại, và tương lai, thắc mắc gì cứ hỏi hồn sẽ trả lời.

Có một số thí sinh đi thi xong về cầu cơ xem mình đậu hay rớt. Nếu thấy đậu thì hơi mừng còn thấy hồn nói rớt chỉ muốn liệng cả cơ lẫn hồn đi mất !

★ **Giải trí hay mê tín ?**

Ở giữa thời đại nguyên tử, con người đã đổ bộ Apollo để lên mặt trăng tuy nhiên có nhiều điều thuộc về khoa học huyền bí mà khoa học thực tế dù tiến bộ vẫn chưa giải thích được.

(Xem tiếp trang 12)

● **Có mấy loại cầu cơ ?**

Ít ai để ý đến nguồn gốc của sự phát sinh cầu cơ. Mọi người chỉ làm theo sự chỉ dẫn truyền tụng của những người xưa để lại.

— PHỤ TIÊN : loại cầu cơ này khó khăn và rắc rối nhất là vì phải có người biết chữ nhờ chứng kiến giảng giải mới có thể hiểu được. Người ta lấy một thúng gạo đầy, chính giữa cắm một cành đào. Một người lớn hoặc một trẻ em không cần biết chữ nhờ ngồi cho hồn nhập, cầm cành đào rung rung để chuyển vẽ thành chữ trên mặt thúng gạo. Dĩ nhiên chữ được vẽ lên là chữ Nho. Một người biết chữ Nho sẽ được triệu dụng để cắt nghĩa cho mọi người nghe.

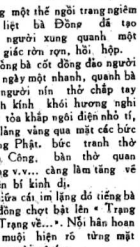

● **Biết tin ai bây giờ**

Một bà phương gia tâm sự «con tôi từ thủ ở An Lộc cách tháng nay, chúng tôi lo đứng lo ngồi vì con tôi bặt vô âm tín. Lo sợ quá, chẳng còn biết tin ai, chẳng biết cầu khẩn ở vị thần linh nào để biết số phận con mình. Tôi đành phải đi đến đây. Người ta bảo «Quan Trạng» ở đây thiêng lắm. Đã mách bảo chúng sinh nhiều việc đúng từng lị từng tí.

«Quan Trạng» này ngày trước đi ăn mày, được bà cốt đây thương tình đem về nuôi đến khi thành thạnh. Sau đó «Quan Trạng» đi lính bị chết. Vì muốn trả ơn dưỡng mẫu, nên đã khuyên bà cốt lập bàn thờ và ngồi đồng để «Quan Trạng» hiện về giúp cho làm ăn hầu trả ơn nuôi dưỡng «Quan Trạng» vừa phán rằng «Con tôi chưa việc gì đủ đang ở một nơi từ khí ngập trời, hiểm ngày kề cận. Một số qui thần đang tính rập để bắt, nhưng nhờ mấy vị thần linh của gia tộc gìn giữ nên vẫn toàn mạng. «Quan Trạng» còn phán rằng «phải về hỏi lộ qui thần, cũng sao giới hạn, nhờ thầy pháp lập đàn cúng bái đốt vàng mã v.v.! Thì mới bảo dảm. «Chẳng hiểu «quan Trạng» phán có đúng không, nhưng từ lúc đó tôi thấy an tâm vững bụng, đỡ lo lắng».

● **«Quan Trạng» có linh không**

Trong cuộc thăm hỏi người phụ trách tiếp nhận đến nhang, quét dọn điện thờ và sắp xếp thứ tự cho khách đến cầu quan Trạng cau hàn linh nơi các bà cốt đồng trụ trì thì «Khách phần lớn đến để hỏi về tình trạng người chết bây giờ ra sao ? cần gì ?

Có cả một gia đình đã xin «quan Trạng» gọi hồn thân nhân của họ về để thăm hỏi.

Có người đến để xin quan Trạng chỉ giùm nơi chôn thân nhân họ.

Theo nhận xét này thì tất cả những khách đến đều ở trong một tình trạng bất bình thường lo sợ quá đỗi và dường như họ không còn niềm tin nữa.

Có nhiều khi tôi thấy bà cốt nói một dường khách hiểu một ngã. Khách như ở trong một cơn mê, khóc than tâm sự với «quan Trạng» lung tung chẳng ra đầu đuôi gì cả».

Nhân vật này còn quả quyết rằng « Cứ như tôi làm « quan Trạng » cũng được. Vì khi bà cốt đồng hồ lên « Trạng về, Trạng về » thì khách đã hỏi «ngày » Người ta nói chồng tôi mất tích, chuyện đó có đúng không» chẳng phải là « quan Trạng » tôi cũng biết bà này có chồng là lính chiến và khi được báo là mất tích thì không chết cũng bị thương nặng và khó mà về được. Do đó « quan Trạng » trả lời chưa chết cũng được mà chết rồi cũng chẳng ăn chung gì ? Còn khi khách gọi hồn người chết về, bà cốt đồng thầu thảo « ... đó hả » thì khách đã vội vàng xít xoa « Tôi đây, vợ mình đây Tất đây ». Tôi đâm chắc là bà đồng không biết tên bà khách. Nhưng lúc đó bà khách đã quá tin, mất hết minh mẫn đâu còn nghe rõ tiếng gì, bà ta chỉ sợ hồn chồng đi mất nên vội xưng tên ngay. Rồi sau đó « Quan Trạng » kể nào « Anh chết lạnh lẽo, tối tăm. Thương con nhớ vợ v.v » thì ai mà chả nói được. Và lại lúc đó khách đã khóc tùm lum, tiếng bà cốt lại nhỏ lí tí nói gì mà chả được.

● **Những thày bói sáng**

Ai cũng biết rằng khi người ta quá lo sợ, hết hy vọng và chẳng còn ai gây cho họ niềm tin thì thường thường người ta đều đến các nhân vật tự xưng là nhà tiên tri, am tường khoa học huyền bí để mua lấy niềm tin.

Không ai dám phủ nhận những điều thuộc huyền bí. Cũng chẳng ai dám quả quyết là có những nhân vật thầu hiểu được chuyện vị lai quá khứ liên lạc được với thần linh vv... và vì vậy, người tin vẫn tin, người không tin thì im lặng.

Người ta đã tìm đến các bà cốt, các thầy bói tùy theo trình độ hiểu biết và tùy theo thành phần xã hội của mỗi người.

Giới bình dân hoặc những người vững óc đồng bóng thì tới bà cốt. Giới tự chức, hoặc tự cho mình là trí thức thì tới các thầy bói, những thầy bói được người đời kêu là giáo sư chiêm tinh.

Giới này đến để hỏi về số mệnh, về những biến chuyển quốc gia, về vận mệnh đất nước để có thể quyết định chuyện «đuổi hươu» chuyện tham chánh hoặc chuyện hành quân diệt giặc.

Một nhân vật có tiếng là đạo mạo, nghiêm trang kể rằng, có một nhà tiên tri lừng danh miền lục tỉnh, ngồi nhà mà có thể biết được những chuyện trên khắp thế giới. Bất cứ ai đến nhờ chỉ bảo việc tương lai đều được đọc tên và «nhìn thấy» cả phía ngoài

(Xem tiếp trang 12)

MỘT GIA ĐÌNH CHẠY GIẶC KỂ LẠI CÂU CHUYỆN

HỒN THIÊNG CHIẾN-SĨ AN-LỘC

● CHÚNG TA NGHĨ SAO KHI PHI THUYỀN APOLLO ĐÃ LÊN CUNG TRĂNG NHƯNG CÓ HỒN THIÊNG CHIẾN SĨ. DÂN ĐỘ GIA ĐÌNH VÀ ĐỒNG BÀO «CHẠY GIẶC» THOÁT CHẾT VÀ ĐẠP ĐỒNG BÁO RẰNG : « NHẤT ĐỊNH NĂM TÝ CÓ HÒA BÌNH ».

● Của UYÊN-PHONG

KHÔNG phải chỉ có một mình tôi được nó cho thấy mà cả mẹ nó và em gái lớn của nó là con Thanh đây cũng được nó cho năm mộng báo ứng. Cứ theo lời trong mộng do nó mách bảo chúng tôi đã vượt được hiểm nguy để hôm nay cả gia đình về được đến đây toàn vẹn.

Ông Bác già vừa nói như trên, vừa lau nước mắt. Ông tiếp :

— Tới hôm nay tôi vẫn chưa được tin tức xác thật về nó, nhưng tin chắc là nó đã chết rồi !

Theo lời thuật của ông, hiện ông đã về ở tạm với gia đình người em ruột làm công chức tại Bộ Cải cách điền địa, thì gia đình ông ở tại sở cao su Quản Lợi. Ông đã gần 60 tuổi, làm việc tại sở cao su này gần 20 năm và sắp được hưu trí. Ông có hai trai và 2 gái. Cả 2 đứa con trai của ông đều đi lính. Thằng Minh, con trai lớn của ông đóng ở Tây Ninh. Thằng Trí, 22 tuổi vô Thám báo ở tại Hớn Quản tức là Bình Long.

Trước khi quân Cộng sản tấn công thị xã An Lộc, hồ đã vào sở cao su Quản Lợi. Theo lời của một số gia đình từ An lộc đã chạy được về Chơn Thành gặp lại ông thì trong những ngày đầu cuộc chiến tại đây, chính thằng Trí, con trai của ông, đã cùng với một bạn đồng đội khác của nó lái xe nhà binh ra vào Quản Lợi một ngày không biết bao nhiêu lượt để chở đồng bào ở đây chạy ra thị xã Bình Long lánh nạn. Xe chưa đến bến là đã có người tràn lên đầy nhóc. Chính anh Trí có nhờ người nhân gặp gia đình ông hãy đến trạm xe để anh đưa đi ra An Lộc. Nhưng rốt cuộc, ông không được tin. Hơn nữa, ông không tin rằng Cộng quân có thể đánh lớn được, do đó mà ông không chạy đi đâu cho thêm phiền nhất là gia đình ông đông người, con Thanh con gái lớn của ông có cả 1 bầy con nhỏ dại.

Ông nói :

— Bác cai Tài nói lại với tôi là lúc đó thằng Trí không thể bỏ xe ở đó mà vào tìm tôi được vì khi đồng bào trần đầy lên xe là nó phải lái đi ngay. Có người nói chính bạn nó bảo nó hãy chạy vào sở cao su gọi tôi và «đưa động» cả nhà ra đi nhưng nó từ chối vì nó không thể bỏ xe mà chính nó là người chịu trách nhiệm. Và nó cũng không thể vì gia đình nó mà bỏ đồng đảo đồng bào khác đợi chờ, khi hiểm nguy kề bên.

Rồi, chỉ 2 ngày sau đó, An Lộc bị Cộng quân tấn công. Thế là mạnh ai nấy chạy. Chúng tôi hết dám ở lại sở cao su nữa rồi... vội bỏng bẻ nhau tản cư.

★ **Điềm mộng cứu được cả trăm người :**

— Sau 20 ngày chạy trong rừng, vào một buổi chiều đoàn người chúng tôi còn trên 100 người chạy đến một cái sóc nhỏ chỉ có hơn 15 nóc gia. Chúng tôi chưa hết lo sợ vì tiếng súng vẫn còn nổ lớn ở phía sau lưng, nhiều tiếng bom nổ nghe đến điếc cả tai nhưng vì quá mệt, cả đoàn quyết ở lại đây để vừa nghỉ ngơi vừa nghe ngóng thêm tin tức. Đêm đó cả đoàn đều nằm ngủ như chết !

Lấy khăn tay lau nước mắt, ông Bác già vẫn khóc sụt sùi. Ông kể tiếp trong nghẹn ngào :

— Đêm đó tôi nhớ rõ, vẽ khuya, trời lạnh lắm. Tôi ngủ rất mê. Tôi nằm mơ thấy rõ ràng thằng Trí nó mặc đồ thám báo lay chân tôi, kêu tôi dậy. Tiếng nó nói rõ mồn một ! «Ba dậy mau đi ! Hãy đi khỏi sóc nầy gấp. Sáng mai giặc sẽ tới đây».

Tôi giựt mình ngay. Mồ hôi ướt áo. Khi đó thì con Thanh vì vợ tôi cũng vừa thức dậy. Cả hai thấy tôi ngồi lên, rồi đến nói cho tôi nghe với giọng run run :

— Ba ơi ! Con mới nằm chiêm bao. La quá Ba à !

— Con nằm thấy gì mà lạ ?

Tôi hỏi nó như thế :

— Con thấy anh Trí ! Anh ấy lay con bảo hãy đi khỏi nơi nầy gấp đi vì ngày mai giặc sẽ tràn vào đây !

Nói xong nó khóc ba :

— Ba ơi ! Không lẽ anh con đã chết rồi ? Anh về bảo mộng cho con !

Tôi phát nổi da gà. Nước mắt tôi cũng rân rựa. Tôi cho nó biết, tôi cũng vừa nằm chiêm bao như nó. Chúng tôi qui xúc động khi mẹ của nó cũng nói là ta cũng nằm mộng y như vậy.

— Không lẽ thằng Trí nó đã chết rồi !

Nhiều người khác nghe chúng tôi khóc cũng thức giấc, kéo đến hỏi thăm chúng tôi.

Chúng tôi nói lại cho họ nghe điềm chiêm bao lạ. Họ an ủi chúng tôi.

Mười người thức dậy, hai mươi người thức dậy, rồi cả đoàn đều dậy cả. Họ bàn tán om lên. Và sau cùng, mọi người đều đồng ý là phải ra đi ngay đầu cho khuya.

Chúng tôi ra đi trong đêm tối suốt 4 tiếng đồng hồ dài mới rạng đông. Khi đó cả đoàn càng cố đi nhanh hơn nữa. Và chỉ sau đó không đầy 1 giờ, chúng tôi nghe nhiều tiếng súng lớn nổ tại vùng Sóc nhỏ mà chúng tôi vừa đi qua. Có nhiều tiếng súng liên thanh, tôi tưởng đoàn phi cơ nhào xuống ta tới.

Vẫn chưa hết nghẹn ngào, Bác già nét mặt buồn vẫn không thay, nói tiếp :

— Có người bảo vợ tôi hãy đi tìm bà cốt ở Gò vấp để cầu hồn nó về, trước kia thì tôi cản rồi. Nhưng lần nầy tôi làm thinh. Nhà tôi và con Thanh đã đi suốt cả buổi chiều, về đến nhà, người nào cũng mất cũng đỏ hoe. Thấy tôi cả mệ lẫn con nó đều khóc cả :

— Nó chết rồi mình ơi !

— Anh Trí chết thật rồi ba ơi !

Con Thanh cho biết đã cầu được hồn anh Trí của nó và chính hồn linh cho biết thằng Trí đã bị bắn chết tại góc Tỵ Cảnh Sát Bình Long. Nhưng cũng may xác đã được đem đi kịp và chôn ngay vào [illegible] nhỏ giữa khi trận tấn [illegible] Cộng quân cân quyết liệt.

Ông người lại một lúc để nén nỗi xúc động rồi mới nói tiếp được :

— Phải làm cho tôi cũng ngạc nhiên thêm khi con Thanh còn cho biết hồn linh của anh nó còn khuyên cả nhà đừng bán khoán lo buồn vì cái chết tại chiến trường và quyết năm tới [illegible] năm nay thế nào cũng [illegible] hòa bình. Anh nó còn [illegible] sẽ phù hộ cho cả gia đình được bình an.

Rồi ông kết thúc câu chuyện nguyên lời như sau :

— Nói rằng tin hẳn thì cũng chưa phải, nhưng không tin thì cũng không được trước sự thật hiển nhiên đó. Tôi mong ước, lời nó mới đáp đúng về bảo trong cũng sẽ đúng như trước đây nó đã bảo mộng giúp cho gia đình chúng tôi và cả đoàn người chạy giặc thoát chết lúc rời khỏi Bình Long.

— «Năm Tý có Hòa Bình».

Vài trời sẽ đúng sự thật như vậy. Chúng tôi sẽ trở về Bình Long làm chay tạ ơn những chiến sĩ đã chết ở đây để cho họ sớm siêu thoát.

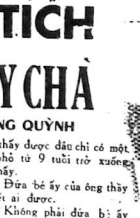

NGOÀI CHUYỆN CẦU CƠ, LÊN ĐỒNG, DÂN SÀIGÒN CÒN

TÌM THÂN NHÂN MẤT TÍCH QUA TẤM KIẾNG CỦA ÔNG THẦY CHÀ

▼ Phóng sự của VƯƠNG QUỲNH

PH. chưa kịp khởi xe Honda, hớt hải chạy thẳng vào nhà gọi :

— Bác ba ơi, bác ba ! Nh. đã...

Rồi nghẹn ngào không thốt thêm được gì nữa khi thấy bà Ba từ nhà trong hấp tấp đi ra. Bà run giọng hỏi :

— Chuyện gì hở Ph. ? Chấu bảo sao ? Nh. nó thế nào ? Sao hôm nay đến phiên nghỉ bay mà vẽ trễ vậy ?

Ph. ngập ngừng qua con xúc động :

— Nh. đã bị nạn rồi !

Bà Ba chỉ kêu lên được một tiếng :

— Trời !. Sau đó bà không còn thấy gì nữa cả ! Đất trời như sầm lại để ôp vào người bà. Bà bất tỉnh. Ph. lanh tay bước đến đỡ bà Ba, đặt ngồi xuống ghế nệm lay gọi :

— Bác Ba ơi, bác Ba hãy tỉnh lại ngăn con thuật đầu đuôi câu chuyện đã.

H. đứa em gái của Nh. từ trên gác chạy xuống và ôa lên khóc :

— Má ơi, má tỉnh lại đi má ơi ?

Ph... khuyên H...

— Chuyện không may đã lỡ dập. H... rằng trấn tĩnh tinh thần, khóc nữa thêm rối mà thôi. H... cần mỏi dần cơn xúc động lay gọi mẹ. Bà ba từ từ tỉnh lại. Ph. cố gắng bình tĩnh kể lại trường hợp lâm nạn của Nh rồi kết luận :

— Hiện nay Phi đoàn trường vẫn không xác nhận là Nh bị từ nạn mà xem như mất tích thôi. Vì người bạn cùng phi đội của Nh cho biết là anh ấy thấy chiếc tàu của Nh Trực trặc lúc thoát ra khỏi cơn rừng cao su. Nghĩa là đã ra được ngoài bãi trống. Rồi từ lúc ấy không còn liên lạc được nữa.

Bà Ba hơi yên tâm hỏi :

— Theo kinh nghiệm của cháu và theo sự hiểu biết của Nh thì cháu thấy còn hy vọng gì không ?

Ph nhìn bà rồi nhìn H ngập ngừng khó nói. Một phút yên lặng. H... lo sợ Bà ba đợi chờ Ph.. buồn buồn bắt đầu nhỏ giọng :

— Chết thì kể ra cũng khó chết đối với một phi công trực thăng cứ như Nh. Chính cấp chỉ huy và anh em đồng đội đều xác nhận khả năng của Nh. Nh cũng đã bay nhiều. Sự trầm tĩnh và kinh nghiệm bay giúp Nh thoát được hiểm nghèo nhiều lần rồi. Cháu tin là Nh đã đáp được an toàn. Nhưng hy vọng Nh bình yên trở về thì ít lắm.

H... nông nảy hỏi :

— Tại sao vậy hở anh ?

— Vì tình hình tại vùng Nh bắt buộc đáp xuống không sáng sủa mấy. Việc tìm kiếm của phi đoàn gặp nhiều khó khăn gần như tuyệt vọng, bà ba khóc lớn !

— Nh ơi, con ơi.

H... thút thít khóc. Trước cảnh bi thương ấy Ph. không cầm giữ được xúc động, buông xuống cho nước mắt trào tuông xuống má. Bỗng nhiên H... ngửng khóc hỏi :

— Đành tuyệt vọng sao anh ?

— Anh chỉ tin là Nh khó chết còn hy vọng thì anh không hy vọng Nh được yên lành.

— Bây giờ mình phải làm gì ?

— Anh đến cho hai bác hay để lên đơn vị gom nhặt đồ đạc của Nh. về và lo thủ tục cho hai bác lãnh tiền sự tuất.

— Anh Nh. mất tích thì cũng đã chắc gì chết mà lãnh tự tuất.

— Theo anh biết thì những người mất tích cũng được lãnh tiền ấy nếu mình muốn.

— Má và em không biết gì cả. Phiền anh đợi ba em nghe. Ba em cũng sắp về rồi.

●

Từ lúc nhận được tin Nh. mất tích, bà ba kêu khóc suốt ngày đêm. Nỗi khổ mất con đã đầy vò cùng tột tâm hồn bà. Gặp một mớn đỏ trang trí trong nhà do Nh. mua sắm là một lần bà ngất xỉu. H. đã gom góp đầu tất cả những gì của Nh. để tránh cho mẹ nỗi sầu đau. Nhưng làm sao người được nỗi khổ của người mẹ mất con ! Bà ba van Trời vái Phật cầu xin bạn phước cho Nh. Tâm trạng con người đầy đầy mâu thuẫn. Lúc bình thường thì ít có ai nhớ đến Phật nghĩ đến Trời, nhưng khi lòng mình đã trần đầy tuyệt vọng thì chỉ có những đăng thiêng liêng mới là chỗ dựa để nhớ và hồi thăm. Nàng tự nhủ với lòng là phương pháp ấy cũng là một hình thức an ủi được mẹ. Nàng nhớ lại trước đây vài tháng, bạn nàng có kể cho nàng nghe một câu chuyện gia đình. Bạn nàng để cập đến một ông thầy hay, biết trước tin tử trận của ông anh. H. liền đề nghị với mẹ :

— Má ơi, nếu má muốn thì mình đi xem ông thầy ở Phú Nhuận. Bạn con đồn ông ấy hay lắm.

Bà Ba liền hỏi tới :

— Ông ấy là đồng hay xem quẻ ?

— Dạ ông ấy xem qua một cái gương soi một. Hình người mình cần hiện trong gương ấy.

— Ai cũng thấy được hình hay sao ?

— Dạ thưa không phải ai cũng thấy được đâu chỉ có một đứa nhỏ từ 9 tuổi trở xuống mới thấy.

— Đứa bé ấy của ông thầy thì biết ai được.

— Không phải đứa bé ấy của ông thầy mà của mình đem theo.

— Như vậy thì tin được đó. Gặp mặt đồng ý tên thành, H. nói thêm.

— Bạn con nói, người anh thứ hai của bạn con là một sĩ quan thiết kỵ, lúc trước theo đơn vị sang Cao Miên đánh giặc. Gần đình bặt tin lâu quá nên má của bạn con đi xem thay. Đứa bé nhìn trong gương nói thấy anh hai của bạn con đang đi trên xe thiết giáp bị địch bắn rồi từ trên xe xuống đất chết. Gia đình bạn con không ai tin cả nhưng sau vài ngày thì biết được tin anh ấy từ trận ở Cao Miên :

Bà ba sáng mắt lên ngay :

— Như vậy là hay lắm rồi. Má vớt con đi ngay bây giờ đi.

— Để con đi hỏi địa chỉ đã. Con nghe bạn con nói ở đường Cô Giang hay Cô Bắc gì đó.

Bà ba hơi bực mình :

— Sao con không hỏi kỹ ?

— Lúc trước con không tin nên không để ý. Thôi để con đi hỏi lại xem.

Thế là sau khi hỏi rõ, hai mẹ con bà ba đến chợ Phú Nhuận hỏi thăm. Được biết ông thầy ấy ở đường Cô Bắc tức ngã Nam Long cũ. H đến theo hai đứa em một đứa tên Q. 10 tuổi và 1 đứa tên L. 6 tuổi. Từ đầu ngõ đến một ngã ba, rẽ tay phải chứng vài căn nhà là đến nhà ông thầy. Trong nhà bày biện rất đơn sơ như bao gia đình thường, phía trước có một thỏ bạc treo một lồng chim cu, nhưng trong

(Xem tiếp trang 10)

CỐT ĐỒNG, BÓI TOÁN LÊN HƯƠNG

● KỲ PHONG ghi

bị một phen khóc hết nước mắt».

TÂN NHẠC ĐIỆN ẢNH

●●● HỒ NAM và KỲ PHONG phụ trách ●●●

MỖI TUẦN 1 VẤN ĐỀ ĐIỆN ẢNH

Đánh phim Tàu

▶ KỲ PHONG

Trong thời gian vừa qua, giữa lúc khá nhiều phim Việt nc Thiết Quân Luật, đành cất vào kho chờ thời thì anh bạn Trung Hoa độc diện mộc tình khuynh đảo, mang hết phim «thân quyện này «độc cước» nọ ra nhét vào đầu óc con nít, người lớn Việt Nam những cảnh chém giết, máu đổ thịt rơi.

Người VN dửng dưng với cuộc chiến, dửng dưng với cảnh chết chóc của đồng bào, phần lớn đều nhờ phim Chưởng Trung hoa rèn luyện (kiểu như thực tập cảnh báo động giả mà nhà nước hiện làm).

Người ta nghi rằng Bộ Thông Tin đã thi hành đúng đường lối chính phủ trong địa hạt của mình.

Việc đánh phim Tàu, Hòa Bình đã làm rồi và sẽ làm nữa. Đánh cho đến khi nào phim Tàu và các phim ngoại quốc không còn xuất hiện bừa bãi ở V. Nam nữa thì thôi.

Mới đây có một anh bạn đồng nghiệp cũng đai đẳng đánh phim Tàu, nhưng lại dựa trên một lý do yêu sách: Đánh phim Tàu vì phim này đã cả gan dụng chạm sơ sơ tới phái Nhu Đạo của Nhật Bản ? Dám cho võ Tàu hạ võ Nhu Đạo ? Đồng nghiệp này lôi cả Bộ Thông Tin vào để hoạch tội.

Thấy có bạn cùng tranh đấu, chúng tôi mừng quá xá, vì trước đây chẳng có ma nào trong giới điện ảnh hưởng ứng trong vụ chúng tôi đả phim Tàu. Tuy nhiên xét kỹ lại để tiếp tay thì đành chịu.

Người Tàu làm phim thì dĩ nhiên phải ca tụng nước họ. Và nếu có sự đụng chạm sỉ nhục đến quốc gia nào thì nước đó lên tiếng, chả liên quan gì đến mình. Chẳng cần bênh ai.

Vì cả anh Tàu lẫn anh Nhật hiện đều muốn tranh đành thị trường điện ảnh VN. Cả hai quốc gia Nhật—Trung Hoa lại đều có mối giao tình với nhau, chính phủ hai nước không cần tỏ thôi, mình mắc mớ gì lại xen vào một cách vô điều kiện.

Và lại đó làm phim Thương mại, nhà sản xuất cuốn phim «Tình võ Môn» cũng chả đại gì mà hơi sát vón cả dân tộc Nhật, hoặc cả phái võ Nhu Đạo. Còn đem một lô võ Nhu Đạo tại một vùng nào đó, làm vật hy sinh hầu đề cao võ của nước mình thì việc làm nay xét ra có thể chấm chước được. Ai cũng biết võ sinh Nhu Đạo có khá nhiều trên thế giới này và trong số đó chắc chắn có kẻ lưu manh, hiếu chiến, ăn cướp ăn giật v.v... Đem những kẻ đi ngược lại đường lối của phái võ Nhu Đạo làm vật hy sinh thì chính ông tổ Nhu Đạo cũng phải cảm ơn, đâu có gì là quan trọng, đáng lưu tâm.

Phân tích như vậy, để đề nghị với anh bạn đồng nghiệp nên tìm phương thức khác đánh phim Tàu, đừng nên phí phạm ngày giờ và giấy mực để làm một việc vừa không có nhiều kết quả, vừa bị ngờ oan rằng tiếp tay với tài phiệt Nhật để đánh tài phiệt Tàu hầu giúp tài phiệt Nhật trở lại thao túng thị trường điện ảnh VN.

Việc chính của báo chí về vụ này là cảnh giác Bộ Thông Tin nhắc họ biết rằng ngoài việc hạn chế phim ngoại quốc, quí vị hữu trách tại Bộ còn nên để mắt vào phẩm chất của các cuốn phim nhập cảng.

Vì điện ảnh Việt còn phôi thai, còn phải học hỏi những kỹ thuật tân tiến của ngoại quốc. Vì dân chúng VN cần tiền, cần cần phải

(Xem tiếp trang 8)

★ ĐỐ VUI ĐỂ CHƠI ★

GIẢI ĐÁP HÌNH KỲ TRƯỚC: Tài tử HUY CƯỜNG và kịch sĩ HOÀNG LONG trong phim Mùa Gió Nước do đạo diễn Lưu bạch Đàn thực hiện năm 1959.

HÌNH KỲ NÀY

NHỮNG NỤ HÔN TRƯỚC ỐNG KÍNH TRONG PHIM ẢNH V.N.

▶ Bài của XUNG LINH

Trần Quang — Kiều Chinh hôn say đắm trong phim « Người Tình Không Chân Dung »

VẤN đề cái hôn trong phim ảnh VN, cho đến nay vẫn là một đề tài sôi nổi trong giới tài tử.

Nhiều sự đụng chạm, gầu ó và giận nhau đã xảy ra vì lý do liên hệ đến cái hôn giữa các tài tử VN.

Trần Quang — Thẩm Thúy Hằng hôn môi « giả vờ » trong phim « Nàng »

Dù vậy cho đến nay hầu như tất cả các nam nữ tài tử VN đều đã hơn một lần biết hương vị của cái hôn trước ống kính nồng cay đắng, ngọt bùi thế nào rồi.

Một phần lớn người trong cuộc đã chấp nhận chuyện hôn môi nhau trên màn bạc, những người này thường chỉ đề cập đến chuyện hôn đẹp hay xấu và lúc nào thì nên, hôn mà thôi.

Thiểu số còn lại, chẳng hiểu vì chốt dại, vì đạo đức thật hay giả, vì có một lập trường vững chắc nên kịch liệt đả đảo chuyện hôn. Những người này cho rằng tô tình yêu không phải chỉ có hôn môi mới diễn tả được, nhìn nhau là đủ rồi».

Nói một chuyện, hầu hết các tài tử trong số này đều đã mi môi nam tài tử đồng diễn vài lần. Sở dĩ các bà các cô nói cùng vì các phim có sự mi môi mà các bà các cô thực hiện chỉ chiếu ở ngoại quốc hoặc đã lâu rồi, ít người biết đến.

Những người đẹp đã từng hôn mà vẫn « em chà » là các nữ tài tử Mộng Tuyền, Thẩm Thúy Hằng.

Hùng Cường — Mai Lệ Huyền hôn miệng trong « Mảnh Lực Đông Tiên »

Giới am tường điện ảnh nhận định về lý do hai người đẹp này chê hôn đã nói rằng : « Trước đây muốn nổi tiếng, muốn xuất hiện trên màn ảnh nên đã không quản ngại mọi thứ. Bây giờ nổi tiếng rồi, giàu rồi, nên chê là phải, cần gì phải hy sinh nữa ».

Người ta còn nhớ, cách đây trên 1 năm, khi Bửu Sơn Duẩn thực hiện phim « Như Hạt Mưa Sa », người đẹp Bình Dương đã cùng tài tử Trần Quang cái nhau kịch liệt và sau đó không ngó mặt nhau nữa.

Nguyên nhân khiến câu chuyện trở nên trầm trọng vì Trần Quang nhất định phải có vụ hôn môi mới đóng. Thẩm Thúy Hằng cũng nhất định không có vụ hôn môi trong bất cứ cảnh tượng yêu đương nào trong phim.

Trần Quang tự ái xỏ vài câu, Thẩm Thuý Hằng khóc liền và xỏ nho lia.

Trần Quang thấy người đẹp khóc sợ quá bèn chào thua. Tuy nhiên anh này cũng nói gở một câu : « Chỉ khi đóng phim do bà sản xuất, thì bà ta

(Xem tiếp trang 8)

Hùng Cường và Kim Vui đang hôn tha thiết trong « Chân Trời Tím »

Hùng Cường — Thiên Trang « chạm môi » trong phim « Điệu Ru Nước Mắt »

Thanh Nga và Gardner trong «Mảnh Lực Đông Tiên»

Bạch Tuyết—Trần Quang với nụ hôn được coi là đẹp nhứt trong «Như Hạt Mưa Xa »

Phim «Ngậm ngùi» ra mắt báo chí

Ngày thứ hai vừa qua, người đẹp Bình Dương đã mang cuốn phim « Ngậm Ngùi » ra trình chiếu trước báo chí để sửa soạn tung ra thị trường vào cuối tháng này.

Phim « Ngậm Ngùi » do đạo diễn Thân Trọng Kỳ thực hiện, tài tử gồm : Thẩm Thúy Hằng, Cao Huynh.

Trước đây, phim này bị Bộ Thông Tin cấm chiếu vì lý do chiều hồi.

Sau đó Thẩm Thúy Hằng bèn ra lệnh cho đạo diễn Kỳ phải cấp tốc sửa chữa, quay thêm vài đoạn, bỏ bớt vài đoạn theo đúng như lời chỉ dẫn của Bộ Thông Tin.

Kết quả, nhà nước đã hài lòng và cho «Ngậm Ngùi» soạc ti.

Theo giới thân cận người đẹp Bình Dương thì hãng này sẽ dành 1 suất để cứu trợ nạn nhân chiến cuộc, rồi sau đó mới thâu lấy tiền bỏ túi.

Một số báo chí đã đến với người đẹp để lo vụ cứu trợ này.

Người đẹp mà tổ chức thì chắc chắn thành công rồi còn gì. Mọi người chung quanh chỉ là vai phụ mà thôi !

Thẩm Thúy Hằng - Cao Huỳnh.

MAO ANH ĐIỀN TUẤN

các tài tử phim võ hiệp rất giỏi võ

● Bài TRANG BẠO

TỪ năm 1971 đến nay thì những minh môi của nền điện ảnh Trung Hoa có Mao Anh là đáng kể. Nữ minh tinh Mao Anh nguyên là một nữ cao thủ Hiệp Khí Đạo, nâng mang đai đen và có khá nhiều đẳng.

Nữ minh tinh Mao Anh từ cuốn phim Sơn Đông Hương Ma đến cuốn phim Thiết Chưởng Toàn Phong Thối đã cho chúng ta thấy nàng quả là một tài tử võ hiệp xuất chúng. Tuy rằng hai cuốn phim này chưa được liệt vào loại như Đường Sơn Đại Huynh hoặc Tinh Võ Môn, nhưng địa vị của Mao Anh trong hãng Gia Hòa đã trở nên vững vàng.

Mao Anh vừa đóng thêm một cuốn phim mới là phim Ngũ Lôi Oanh Đỉnh. Trong cuốn phim này có một nam tài tử nổi là Điền Tuấn. Nam tài tử Điền Tuấn cũng là một cao thủ Hiệp Khí Đạo. Điền Tuấn đóng cặp với Mao Anh.

Cuốn phim này có nhiều pha giao đấu rùng rợn trong đó các tài tử dùng những ngón đá thần sầu.

Có thể liệt Ngũ Lôi Oanh Đỉnh vào loại tác phẩm đưa Mao Anh lên đài danh vọng, trong làng phim võ hiệp.

Về phần tài tử mới Điền Tuấn người đóng cặp với Mao Anh sau phim Ngũ Lôi Oanh Đỉnh cũng được hãng Gia Hòa khai thác không khác gì đã khai thác Lý Tiểu Long và trao cho chàng những vai chánh ngon lành.

Vì sau hai cuốn phim Đường Sơn Đại Huynh và Tinh Võ Môn, Điền Tuấn tuy chỉ đóng những vai phụ nhưng đã nổi bật trong những pha đá chân ngoạn mục.

Trong phim Ngũ Lôi Oanh Đỉnh, Điền Tuấn được mệnh danh là người có ba ngọn đá tuyệt diệu.

Mao Anh trong phim này đã biểu diễn những ngọn đòn chánh gốc của Hiệp khí đạo, với sự uyển chuyển đẹp đẽ vô cùng.

Có thể nói phim Ngũ Lôi Oanh Đỉnh là một phim võ hiệp có những pha đấu thật đẹp và thật đúng với những môn phái của võ nghệ hiện đại.

Mao Anh và Điền Tuấn đã đóng với tất cả sự say sưa về võ nghệ nên cả hai đã dốc hết sở học ra biểu diễn không nể hà gì nguy hiểm.

Nữ tài tử Mao Anh

LÝ-TIỂU-LONG SANG LA-MÃ QUAY MÃNH LONG QUÁ GIANG

★ HUỲNH-LÊ

BA nhà đạo diễn hãng Shaw là Lý Hàn Tường, Trịnh Cương và Trương Tăng Trạch cùng cầm tay nhau thực hiện một cuốn phim vĩ đại đó là Tam nhân hành, (tức là ba người cùng đi). Cả ba ông đạo diễn danh tiếng này cùng làm một cuốn phim là điều rất hay cho nền điện ảnh Trung Hoa. Ba ông đạo diễn này đều là các tay nắn ra tài tử và đã đưa điện ảnh Trung Hoa sang giai đoạn mới.

Đạo diễn Lý Hàn Tường vào nghề cho đến nay đã được 18 năm, đạo diễn Trịnh Cương thì đeo đuổi nghề đã lâu, cho đến nay được hai mươi chín năm. Hai năm trước với cuốn phim Thập Nhị Kim Bài và gần đây cuốn phim vĩ đại Thập Tứ Nữ Anh Hào đã nổi bật trong giới đạo diễn. Còn Trương Tăng Trạch cũng làm đạo diễn hơn mười năm nay được có Kim mã với phim Lỗ Khách Đào Khách và phim mới nhất ăn khách là Sông bạc may mắn.

Cả ba ông đạo diễn định làm một cái gì cho nền điện ảnh Trung Hoa để mai sau được nhắc nhở đến, khán giả cũng được thưởng thức tài nghệ của ba ông đạo diễn cùng một tác phẩm cũng là điều hay cho giới khán giả.

Một đạo diễn mới vào nghề cũng là tài tử nổi tiếng nhất hiện nay Lý tiểu Long vừa từ La Mã trở về Hồng Kông sau mười tám ngày quay phim Mãnh Long quá Giang tại La Mã. Một kỷ giả hỏi Lý Tiểu Long về cái nghề mới của chàng ra sao, Lý Tiểu Long cho biết là một mình chàng làm ba công việc, đạo diễn, tài tử chính và kiêm luôn sản xuất. Lần đầu tiên Lý Tiểu Long làm việc nhiều hơn hết, nghề dạy võ của bên Mỹ không có gì khó khăn cả. Tuy nhiên công việc làm phim từ đầu đến giờ đều tốt đẹp.

Cuốn phim Mãnh Long Quá Giang này tốn kém rất nhiều về vấn đề in phim màu tuyệt hảo. Đây là lần đầu tiên tại Hồng Kông có một công ty điện ảnh rửa loại phim màu đẹp nhất đó là công ty điện ảnh Hiệp Hòa của Lý Tiểu Long. Cuốn phim Đường sơn Đại huynh thâu trên 3 triệu dollars Hồng Kông. Cuốn phim Tinh võ Môn được hơn bốn triệu dollars Hồng Kông. Còn phim Mãnh Long Quá Giang, Lý Tiểu Long hy vọng sẽ thâu được 5 triệu dollars Hồng Kông.

SÂN KHẤU — TI VI

THANH-ĐẠM — THƯỢNG-CHÂU phụ trách

KHUÔN MẶT MỚI ĐẦY TRIỂN VỌNG

Mỹ Dung đó là tên gọi của một khuôn mặt mới đầy triển vọng, xuất hiện có hơi nhiều từ sau ngày THVN hết toàn nhạc chiến đấu. Với khuôn mặt khả ái, ăn ảnh hiện nay đang cộng tác với chương trình Bảo Thu, Tuổi Xanh, Tiếng Hát Học Trò, Tuổi Hoa...

Những nhạc bản Mỹ Dung trình bày thuộc loại chiến đấu chỉ có giá trị trong một thời gian ngắn. Trong ban Tuổi Xanh, Mỹ Dung hát xuất khá vững vàng. Hy vọng nàng còn tiến xa hơn trên khung kính Tivi.

Mỹ Dung

Soạn giả Viễn Châu

đang được sân khấu T. Dương trọng dụng

TRƯỚC khi làm soạn giả, Viễn Châu vốn là nhạc sĩ hữu danh trong làng cổ nhạc. Trên các sân khấu đại ban cũng như ở các hãng đĩa nhựa, mọi người đều biết tỏ hiểu nhiều về nhạc sĩ Bảy Bá.

Nhạc sĩ Hoàng Ái Hạnh đã có lời phê bình về nhạc sĩ Bảy Bá hay bạn Viễn Châu cũng thế như sau :

« Là con người giàu tình cảm, ngôn đàn của nhạc sĩ Bảy Bá gieo nhiều rung cảm.

Với cây đàn lục huyền cầm, bạn xử dụng bao hùng linh động, rào rạt niềm cởi mở yêu thương, lúc trầm hùng khi réo rắt. Ở cây đàn L.H.C. nhạc sĩ xử dụng bay bướm nhẹ nhàng như lời tâm tình xoa dịu, êm ả là bước ngựa chảy xuôi dòng, âm thanh trong như làn nước xanh nhìn suốt đáy hồ.

Không gò bó trong cung bực cổ xưa biến chế âm điệu tươi trẻ thoát thai nề nếp gia truyền. Thường thức ngôn đàn của nhạc sĩ Bảy Bá, người ta hình dung một cô gái vừa đượm hương tình, nhí nhảnh nhưng hiền hòa, tâm hồn trẻ trung hồn nhiên trong nếp sống, chẳng kiêu cách vấu kỷ dù đôi khi nức nở nghẹn ngào song cái nức nở của cô gái ngây thơ mang trạng thái yêu đời với tâm tình cởi mở ».

Ngoài vấn đề chiếm địa vị ưu tư trong làng cổ nhạc, bạn

(Xem tiếp trang 8)

VĂN NGHỆ MẠC ĐÌNH CHI gởi những người anh tiền tuyến

● THỤY MIÊN

Giáo sư Trần thanh Dũng và Đặng hữu Hiếu trong 1 buổi du ca

VỚI trường ca con đường cái quan, nhạc cảnh thiếu phụ Nam Sương, ca khúc Ngày xưa Hoàng Thị và Tình Quê Hương trong chương trình văn nghệ gửi ra tiền tuyến qua Show quận đội phát hình tối 9 tháng 6 năm 1972 trên băng tần 9, Hiệu đoàn Mạc đình Chi đã nêu cao tên tuổi của mình thật xuất sắc, nổi bật nhất so với các phần phụ diễn văn nghệ của những hiệu đoàn khác trong Show này.

Trường ca Con đường Cái quan rất khó hát thế mà với một thời gian kỷ lục không đầy hai tuần khoảng năm mươi nam nữ học sinh Mạc Đình Chi đã tập dượt hợp xướng một cách thông suốt. Tiếc rằng ban thu hình quân đội quá yếu về kỹ thuật nên đã làm hỏng phần hình ảnh, không được linh động lắm. Mang ảm hưởng của ba miền Nam Trung Bắc qua các thể điệu hò lá lơi, hai giọng Solo thật hay, xen vào đó những giọng hò êm dịu làm cho người nghe có cảm tưởng dâm chìm theo điệu hò câu hát.

Màn vũ Duyên Tơ Hồng tiếp đó cũng khá đặc sắc nhiều ý nghĩa nhưng phần hình ảnh đạo diễn làm sao lại trèo ngược lên nhau. Đám rước dâu ở phim trường đã vào nhà rồi, đạo diễn còn cho chạy phim đi ngoài đường khiến cho khán giả theo đôi cười ồ. Đây là một việc lâm tác trách của vị đạo diễn phụ trách.

Lần lượt sau đó là các đơn ca Tình Quê Hương do nữ sinh Huỳnh Thị Nga trình diễn rồi đến Ngày Xưa Hoàng Thị do Nam Sinh Nguyễn Văn Thi trường ban văn Nghệ Mạc Đình Chi trình bày.

▶ Chim đầu đàn văn nghệ MĐC.

Con chim đầu đàn văn nghệ của Mạc Đình Chi là giáo sư Trần Thanh Dũng. Ông này vừa là giáo sư Việt văn vừa là giáo sư nhạc có tâm hồn yêu văn nghệ đã dành rất nhiều thì giờ tập luyện cho học sinh Mạc đình Chi. Trong chương trình văn nghệ gửi ra tiền tuyến trình diễn tối 9-6, giáo sư Dũng đã cố gắng tập luyện cho học sinh trong non 2 tuần với đầy đủ các tiết mục hợp xướng, ca vũ, kịch,...

Ca sĩ Nguyễn Chánh Tính khi còn ở MĐC

◀ Quá trình hoạt động và ước vọng của MĐC

Hiệu Đoàn Mạc Đình Chi là một ngôi trường nhỏ bé nằm một cách hiền hòa khiêm tốn ở gần cuối Đường Lục Tỉnh. Xung quanh là hàng rào bên cạnh những cây cỏ xanh mướt của ngày mưa, trong sân lác đác những cây phượng độ xanh tươi chưa đến kỳ nở hoa đủ hè sắp đến những lớp học sát sát nhau tọa lạc trên khu đất tương đối khang trang nhưng chỉ vào mùa nắng thôi ! Mùa mưa về ngôi trường nhỏ bé này lại chìm ngập trong biển nước. Các nữ sinh đi với vẻ hấp tấp trên những chiếc cầu nhỏ mà các nam sinh đồng lứa bắc tạm. Nam sinh với những ông quần sắn lên đến đầu gối lội bì bõm dưới những cơn mưa dầu mùa. Cách đây ba bốn năm về trước HS

(Xem tiếp trang 8)

Ban hợp xướng Nữ trường Mạc đình Chi

NGHĨ GÌ QUA VỞ TUỒNG

SÂN KHẤU VỀ KHUYA CỦA NĂM CHÂU

▼ THANH ĐẠM

II.— Sự bất đồng ý kiến giữa Lĩnh Nam với Giáng Hương trong vai Huyền Trân có thể nói là một đề tài, một ý niệm trong sự phân phối vai tuồng cho diễn viên mà hai đằng đã tranh luận quyết liệt. **Mỗi người đều có ý niệm bất** khả di dịch của họ và thật sự Lĩnh Nam cũng như Giáng Hương đều có lý cả.

Với Lĩnh Nam thì người thủ vai Huyền Trân phải là một diễn viên có tài, trẻ đẹp để phù hợp với nhân vật trong cốt truyện. Ở đây tình cảm riêng biệt phải nhường chỗ cho nghệ thuật vì theo Lĩnh Nam thì sân khấu phải phối hợp tất cả mọi điều kiện bắt buộc để cho giá trị của vở hát được hoàn toàn.

Giáng Hương là vợ chàng, dù hai đằng đã ly thân, nhưng 2 người cùng sống trong một mái nhà, trên một sân khấu. Huống nữa Giáng Hương đang là một minh tinh và cùng Lĩnh Nam là cặp nam nữ diễn viên sát cánh nhau như hình với bóng, thì còn ai vào đó tranh được cái vai Huyền Trân với Giáng Hương.

Dù vậy, Lĩnh Nam qua nghệ thuật vì nghệ thuật không đồng ý Giáng Hương thủ diễn Huyền Trân. Tài, sắc đành rằng Giáng Hương có thừa. Nhưng Giáng Hương thiếu chất ngây thơ trẻ trung đầy nhựa sống bắt buộc phải có ở vai Huyền Trân.

Nhận xét của Lĩnh Nam rất đúng và quyết giữ vững thái độ cho đến kỳ cùng.

Trong khi đó Giáng Hương cũng có cái lý của nàng. **Ngoài sự tin tưởng tuyệt đối** ở khả năng diễn xuất, Giáng Hương nghĩ rằng nàng còn đủ sự quyến rũ qua nét trẻ trung đầy nhựa sống.

Tranh luận với Lĩnh Nam bằng lý luận, Giáng Hương còn có những hành động thiết thực qua thể diễn cho Lĩnh Nam chấp nhận nàng có lý.

Những kẻ ái tình thuộc vào lứa tuổi trai trẻ đã lot vào bẫy cạm của một cuộc trắc nghiệm táo bạo của Giáng Hương, có chàng thanh niên tên Dũng. Giáng Hương không dùng biệt tài ở sân khấu, qua ánh đèn mà là sự lôi cuốn hấp dẫn của người đàn bà trẻ đẹp ở ngoài đời để chinh phục cảm tình của chàng thanh niên.

Như thế, Giáng Hương đã thắng cuộc và sự việc đó mặc nhiên chứng minh nàng còn những nét giòn trẻ quyến rũ để có đầy đủ điều kiện hoàn tất vai tuồng theo sự đòi hỏi của Lĩnh Nam. Nhưng sao chàng nữa, Giáng Hương cảm thấy có cái gì bảo hiệu nàng gần đi hết con đường thanh xuân hoa mộng.

Nàng cần phải nhận thức luật đào thải chung không chừa bất cứ một ai. Sự thành công trong cuộc trắc nghiệm đó chỉ là cái thắng nuôi nấm cuối mùa của từ giai đoạn trẻ trung khởi đầu bước sang giai đoạn luống tuổi. Giáng Hương hay bất **cứ một nghệ sĩ nào trẻ đẹp** đến đâu cũng phải tỏm nhận thức như thế để tránh tương cảnh phũ phàng.

▼ Khi người ngoại cuộc bước vào

Người ta thường bảo, giới nghệ sĩ thay đổi vợ chồng như thay áo. Tuy vậy ở đâu cũng vậy, giới nào cũng thế, có kẻ xấu mà cũng có người tốt.

Trong xã hội thực sự biết bao nhiêu câu chuyện na ná như thế xảy ra hà rầm. Nhưng trong xã hội cô đọng của sân khấu người ta dễ nhìn toàn

(Xem tiếp trang 8)

Cái tang chung của Truyền hình Việt Nam

TUẦN qua, THVN có một cái tang chung. Đó là sự tử nạn vì công vụ của phóng viên truyền hình Nguyễn thành Liêm ở Hải Lăng, Quảng Trị.

Anh Nguyễn thành Liêm năm nay đã 45 tuổi, một vợ và sáu con. Chính anh là người đã quay và chụp đầy đủ hình ảnh các chiến xa T54 và T59 bị hạ ở Đông Hà. Hai chiếc chiến xa trên sau này được mang về triển lãm ở Ngô Môn Huế cho dân chúng cố đô coi, về sau này được thu chở về Saigon triển lãm trước tòa đô chánh. Hình ảnh các chiến xa cháy in trên những tấm áp phích dán khắp Sàigòn Gia định là do công khó của anh Liêm.

Phóng viên Nguyễn Thành Liêm dù có hơi luống tuổi nhưng rất yêu nghề. Anh từng xông xáo từ Đông Hà, cho đến Bastogne để thu hình những chiến công oanh liệt của các binh chủng VNCH. Mới đây anh nhảy theo một toán viên thám TQLC đột kích đêm vào Hải Lăng Quảng Trị chẳng may bị đạn thù trúng tim chết.

Điều đáng nói phóng viên Liêm có một đời sống công chức rất thanh bạch. Anh lại tu hành chuyên ăn chay trường rất tội. Cả đài truyền hình ai cũng quí mến anh. Trước đây, TT Thiệu cũng đã trao tặng cho anh một số hiện kim thưởng kèm tấm lý chiến bội tinh đệ nhị hạng.

Sau khi anh Liêm chết. Bộ Thông Tin đã tức tốc cử người đi với ban giám đốc THVN bay ra Huế để lo đám tang cho anh. Và, tại Sa gon phim trường A, lớn nhất của đài THVN đã được ban giám đốc đặt cho cái tên là phim trường Nguyễn Thành Liêm. Đây là một hành động đẹp để nhớ anh Liêm rất đáng khen.

Một điều phải đặt ra sau cái chết cho công vụ của anh Liêm là liệu bộ Thông Tin có giúp đỡ vợ anh tạm tính để đưa 6 đứa con dại ra khỏi một trại tạm cư ở Đà Nẵng không?

Phóng viên Nguyễn-Thành-Liêm

Em muốn biết

(Tiếp theo trang 4)

— Em Dũng trả lời đúng lắm. Cũng tại miền đó, người ta tìm được một bản đồ khác, xưa lối 3.500 năm.

Thay kéo ngăn tủ lấy ra một tờ giấy, đưa cao lên cho học trò xem, và tiếp :

— Đây là hình chụp lại bản đồ mà thầy mới nói. Bản đồ thành Nippur, 3.500 năm trước gần sông Euphrates (o-phơ-rát). Trên đó có ghi rõ vị trí của đền thờ, vườn chơi, tường thành và các của thành cần được chống giữ khỏi kẻ xâm lăng.

(Còn tiếp)

Điểm mặt Ti-vi ★ Điểm mặt Ti-vi

● QUAN SÁT VIÊN ●

CHƯƠNG trình phát hình của THVN trong tuần qua rất khá về kỹ thuật, về nội dung thì chưa có gì mới lạ lắm. Các bản nhạc mang đầy chiến đấu tính vẫn được lải nhải hát đi hát lại. Thỉnh thoảng một vài chương trình hát xen kẽ những bản nhạc tình cảm thời tiền chiến rất được khán thính giả mê thích thưởng thức.

● **KTBT xuống đốc**

Được phát tối 6-6 với sự tham dự của ba nữ SV và hai nam SV cùng hai người hướng dẫn, chương trình kiến thức bạn trẻ kỳ này xuống dốc thấy rõ.

Đề tài thảo luận là thanh niên, anh còn được gì. Người chủ trương là SV Phạm thự Thái, vừa được Nguyễn Nhựt Thăng bàn giao lại. Thái ăn nói chậm rãi không linh động chứng tỏ sự yếu kém trông thấy rõ. Người SV phụ tá ăn nói rất hoạt bát, nhưng nhanh quá nhiều người nghe không kịp. Cả hai SV hướng dẫn đề tài thảo luận có vẻ độc điểu hơi kỹ cho nên lấn áp tất cả những lời bàn luận của những SV được mời tham dự. Cả ba cô SV ngồi thộn mặt ra trông thực tội nghiệp.

Đề tài thảo luận rất thích hợp trong giai đoạn này, nhưng không thể hiện đỗ mọi khuynh hướng của thanh niên VN. Cuộc thảo luận diễn ra gần như một chiều. Hai SV hướng dẫn chương trình dẫm chân nhau cướp lời một cách lộ liễu.

Chương trình này trước đây do Nguyễn Nhựt Thăng chủ trương rất khá, thu hút được nhiều người xem, nhưng nay do Thái điều động thấy yếu ra mặt.

● **Kịch cũ diễn lại**

Ban kịch Thùy Liên với vở thiện ác được phát hình tối 10/6 không có gì xuất sắc.

Vở kịch quá tự một số khuôn mặt quen thuộc như Ngọc Phu, Khả Năng, Phi

(Xem tiếp trang 8)

Cô Chín Bia với nghiệp... bầu bì

■ VIỆT THANH

II.— Còn những gì đã làm tôi chán ngán ?

Nhiều lắm. Nói sao cho hết, gia đình cũng có nhiều người nói trước tôi lâu rồi, nhưng chỉ đồ thừa cho đâu, kép thì cũng tội cho họ. Mỗi sự việc đều có nguyên nhân. Về chàng, bà nhân bất tánh, nếu có những đào kép làm khó dễ thì cũng có những nghệ sĩ rất dễ thông cảm với bầu trong cảnh phong ba bão tố.

Ngoài nghệ sĩ ra, tôi phải nói đến những khó khăn vô cùng tận khác nhứt là vấn đề tài chánh và thời cuộc. Khi một đoàn hát không còn ở cái thế đương thời nữa, tất nhiên phải gặp trăm điều khó khăn mà vượt qua được để tránh sự tan rã, hầu phải giải thủ đoàn mà cũng nhiều nhân nại.

Như tôi đã nói, tôi không biết sao viết được « tiên » Hồi Kỷ tìm bầu » mà chỉ có thể kể một vài chuyện đáng nhớ khi đang điều khiển đoàn hát. Và đây là một trong những chuyện đó :

Lúc đoàn Nam Phong đương một tuổi và tôi không còn nhớ rõ đoàn diễn tại đâu, thì một cô gái khoảng 18, 19 tuổi gì đó đến xin tôi được vào tá túc trong đoàn, miễn sao có cơm ăn vỉ cô ấy không còn bà con thân thích và cha mẹ đều chết cả rồi.

Tôi nhận lời không phải vì hoàn cảnh cô ấy đáng thương mà chỉ vì tôi nghĩ rằng có thêm một người nữa cũng chẳng sao khi trong gánh đã có cả trăm người. Tôi đặt cô gái ấy tên Mỹ Liên và giao cho bà Tổng Khậu để dỡ dần giúp đỡ tay chân cho bà.

Một thời gian sau bà Tổng Khậu nghỉ việc, mặc nhiên Mỹ Liên lên thay thế phận sự Tổng Khậu. Lúc ấy đoàn hát đang diễn tại miền Trung, tôi về Saigon với soạn giả Thanh Cao để dọn đường chuẩn bị đưa đoàn đáo nhập thủ đô trình diễn.

Khi xong việc trở ra thì một vụ làm reo to lớn xảy ra trong đoàn. Tất cả gồm mười người nhân viên và đào kép do A.M. quản lý chủ trương, đã đồng loạt xin nghỉ nếu tôi tiếp tục lưu dụng Mỹ Liên.

Thật không có gì làm tôi ngạc nhiên bằng sự làm reo nhất loạt đối với một người chuyên .. hòa đàu vụ. Quả là hi hữu.

Tôi tin rằng ít có bao giờ xảy ra một vụ làm reo tương tự. Tôi chưa với phân đoán gì hết và kêu cả hai lên để hỏi lý do. Thì ra, chỉ vì một bữa ăn...

Cô Mỹ Liên đi chợ sao đó, mua nhầm cá ươn về nấu nướng cho anh chị em nhân viên và đào kép ăn. Bị cự nự, nên Mỹ Liên trả lời, rồi lời qua tiếng lại. Cho rằng Mỹ Liên vẫn một mực ngoan cố nên tất cả đều bất bình và đồng chở tôi về để đưa... tôi hậu thư.

Anh chị em đào kép cùng nhân viên tin chắc rằng tôi sẽ đuổi Mỹ Liên bởi chưng có số gì một con nhỏ làm... tổng khậu mà tôi lại khờ dại làm vừa lòng họ. Cho đến cả Mỹ Liên cũng vậy. Cô ta vẫn ri thế nào mình cũng bị đuổi nên lúc gặp tôi, cô ta chỉ biết khóc tỉng.

Thật là khó xử cho tôi.

Đuổi Mỹ Liên, thật dễ dàng quá và kiếm một người khác thủ vai tuồng nầu ăn cho anh chị em đào kép đâu có khó khăn gì. Nhưng từ lâu, Mỹ Liên đã coi đoàn như là gia đình, cam bằng gánh Nam Phong là nơi ta tục duy nhất. Tội nghiệp cho cô bé một khi bị đuổi ra khỏi đoàn, sẽ từ cô vô thân, đất lạ quê người chẳng nơi nương tựa. Làm sao sống đây ?

Còn không sa thải Mỹ Liên thì cả một đoàn hát có thể vỡ

(Xem tiếp trang 8)

Vòng quanh các rạp

▼ Vì lẽ các đoàn cải lương lúc này thường nghỉ dài dài, hoặc nếu có kéo màn trình diễn cũng chỉ một hai xuất trong tuần lễ là thôi, cho nên anh chị em nghệ sĩ phải nhào qua dù chỗ để kiếm chút cơm cháo...

● Có người gia nhập mấy ban văn nghệ nhỏ nhỏ để được thu hình lên Tivi. Tiền không có bao nhiêu, nhưng có còn hơn không. Có người đã lập quán cà phê, hoặc đang sắp sửa bước vào cái nghề mới này vì họ nghĩ rằng có thể kiếm ăn được.

▼ Cũng có người lập ra ban nhạc bỏ túi để trình diễn tại các nhà hàng, quán ăn. Trong đó, có ban Việt Hùng. Lúc này vẫn để "quay phim, chụp tuồng... Xi nê ma" phần rồi rảnh, hay nói đúng ra vì chưa có phim mới trong khi phim cũ đã chấm dứt, cho nên Việt Hùng gom góp ca nhạc sĩ mãn ban văn nghệ...

● Gặp anh chàng Việt Hùng đang phóng xe Honda trên đường Cô Giang... Chiếc xe thắng nghe một cái két, gục đầu hai ba lần, để rồi được nghe : Bây giờ về nhà đem nhạc cũ và cũng nhắc các bạn ca sĩ. Thành lập ban nhạc trình diễn tại nhà hàng Montana ở đường Nguyễn văn Thoại.

★ Không ngon lành gì mấy nhưng có thể sống được. Lúc nầy hồng lựa chọn khen chê được. Bao từ gần thết, phải mãn cho bất cứ chỗ nào cho qua cơn khủng khoảng. Chờ sóng lặng gió yên, mình ngon lành lại. Có sao đâu.

▼ Nghe nói rằng giữa thời buổi khó khăn nầy, kiếm đồng tiền mồ hôi chảy máu con mắt, vậy mà có một vài nghệ sĩ lại cứ đeo đẳng mãi cái trò... hít tô phe, Chà chà, chơi giớn là cả với trò nầy, ngày lâm nghen nẫy người anh em.

● Một nghệ sĩ kiếm bầu gánh, mãn riêng về cái trò... hít tô phe một ngày tới chín xấp. Đó là chưa kể các môn khác. Nghe nói, đoàn đến địa phương nào đó, ông bầu gánh kiếm kép chánh chỉ ra sân khấu một hoặc hai đêm là cùng.

★ Đã vậy, còn thêm cái cương sanh tử. Nghe nhiều khán giả lục tỉnh than phiền rằng, tuồng « Cô Gái Đồ Long » mà trong một lớp Vọng Cổ, người anh em lại... vỗ sấu cầu trong vở « Trà Hoa Nữ ».

● Chải lương lúc nầy đang hoi hóp tìm được một nơi hát có khán giả đã muốn ngất ngư. Vậy thì, nỡ nào người anh em «cương» trắng trợn quá mức để khán giả than phiền. Coi chừng bể bánh lái lại một chút, nghe hông người anh em.

● Soạn giả Thanh Cao, sau thời gian trên cả tháng nay vớt ra Vũng Tàu không phải để hưng gió biển mà là để lo việc... kiếm gạo, vừa mới trở lại thủ đô. Anh Tám Cao có vai tuồng bận rộn với hãng phim Kim Cương, cho nên khi Công Ty Kim Cương khởi sự quay cuốn phim « Chiếc lá bên đường » là soạn giả Thanh Cao phải cấp tốc có mặt thường xuyên tại phim trường ở số 31 đường Duy Tân.

— Nhiều người thấy anh bạn Thanh Cao mãn việc cho Công Ty Kim Cương tưởng đâu anh không còn dính líu gì với sân khấu Thái Dương. Thật sự thì anh vẫn còn có chân với bảng hiệu Thái Dương. Có điều giữa lúc nầy, văn nghệ sĩ phải mãn hai ba chỗ mới có thể sống. Các ông bầu cũng hiểu chỗ đó, nên đã tự thông cảm cho soạn giả Tám Cao rồi...

Chia Buồn

Được tin :

Phóng viên VTTH

NGUYỄN THÀNH LIÊM

tử nạn vì công vụ tại Hải Lăng, Quảng Trị, Nhóm bạn bà Saigon thành thật phân ưu cùng chị Liêm,

Toàn ban phóng viên VTTHVN

Vợ chồng Thượng Châu

... người chịu đựng được lâu

(Tiếp theo trang 4)

là việc phi thuyền Soyuz-11 bị hỏ một lỗ.

Mỹ đã trù tính một chuyến bay của phòng thí nghiệm không gian trong 28 ngày vào mùa Xuân năm 1973. Và Mỹ cũng trù tính 1 chuyến bay không gian 20 ngày, và 1 chuyến bay khác trong 56 ngày cũng vào 1973.

Nga Gazenako còn nói rằng phụ nữ chuyến bay trong không gian gặp khó khăn. Người đàn bà duy nhất được phóng lên không gian là 1 phụ nữ Nga mang tên Valentina Tereshkova hồi tháng 6-1963.

Tiến sĩ Gazenako nói: «Không có điều gì cần trở giới phụ nữ tham dự các chuyến bay trong khôn gian. Giới khoa học y khoa đã nói rằng đời sống không có đàn bà là cuộc đời bỏ đi, nên các chuyến bay không gian cũng phải có phụ nữ nữa.»

Chuyện của các em

(Tiếp theo trang 4)

— À thì ra bà đến xin lấy cái rương đó hả? Được, tôi cho không ra ngay.

Nói xong kết gọi to vào trong nhà, dặn kẻ giúp việc lấy rương ra.

Bà già khỏi phải chờ đợi lâu, cái rương được không ra ngay tức khắc. Bà già sung sướng vô kể, cố gắng dở rương lên vai mình rồi vắc đi quên cả cám ơn kết. Đi đến giữa rừng, vì không lòng muốn xem cho thỏa mãn số vàng bạc, châu báu không lồ, và cũng có ý định lấy đầu bớt đi, bà vội đặt rương xuống, mở nắp ra. Bà hoảng kinh hết to khi chẳng thấy vàng bạc ngọc ngà châu báu mà chỉ thấy những con thú hình dáng quái dản lông có hai cánh như chim. Bà bỏ chạy, chúng đuổi theo, vì dùng hơn nên không máy chóc chúng đã vậy chặt bà ở giữa, nhổ bông và khiêng liệng xuống một cái hố sâu. Thế là hết đời một người đàn bà ác độc. Sau cái chết của vợ, ông già bỏ nhà đến ở luôn với kết. Đôi bạn lại trở nên thân thiết như ngày xưa.

KIM HOA

Mỗi tuần một vấn đề

(Tiếp theo trang 6)

biết những điều hay, ý đẹp các trào lưu văn tinh thần hiện qua phim ảnh, nên chúng ta vẫn còn phải nhập cảng phim của các nước tiên tiến.

Ông Thông Tin từ xưa nay vẫn chạy tội bằng cách đề thừa cho Bộ Kinh Tế và vịn vào lý do thuế má để tiếp tục cho nhập cảng quá nhiều phim ngoại quốc.

Chúng tôi hoàn toàn thông cảm với Bộ Thông Tin, nhưng chủ yếu của (theo ý của bạn đồng nghiệp đánh phim Tàu qua phim «Tinh Võ Môn») Bộ nên chứng tỏ khả năng hiểu biết và trách nhiệm của mình bằng cách thật khắc khe trong việc cấp chiếu khán cho các phim nhập cảng để hạn chế bớt những phim lem nhem.

Muốn vậy, quí vị nên yêu cầu chính phủ, xin thành lập một hội đồng kiểm duyệt thật thanh liêm, đầy đủ khả năng để kiểm duyệt phim, thấy tay đẹp các phim vô bổ, không nó nội dung mới mẻ, lành mạnh v.v... Bắt các nhà nhập cảng phim phải phụ đề Việt ngữ trước khi trình chiếu cho hội đồng kiểm duyệt.

Mặt khác, Bộ Thông Tin cũng nên lưu ý đến các nhân viên có thể kiểm soát phim, rạp hãy chú trọng đến nhiệm vụ, đừng coi cái thế đó như một thứ vé «chùa» với mục đích giải trí lấy hơn hết, Bộ Thông Tin nên điều nghiên lại việc cấp thẻ trong đó có việc nhờ một số kỹ giả điện ảnh tiếp tay.

Dĩ nhiên, trước khi thi hành Bộ Thông Tin nên hài rõ những tiêu chuẩn kiểm soát, bằng giấy trắng mực đen cho thiên hạ cùng biết.

Văn nghệ Mạc đình Chi

(Tiếp theo trang 7)

thường tổ chức những buổi văn nghệ cuối tuần với sự tham dự của toàn thể HS. Học sinh chỉ có thể đứng trên hành lang để nghe hát chứ không được xuống sân được là vì hễ bước xuống sân là bước xuống nước đấy. Ngày xưa các học sinh vân vui đùa nói rằng: «Văn ...ghệ lụt lội», thế mà vui! Phải nói rằng HS MĐC rất tích cực về văn nghệ đã có truyền thống từ bao năm nay. từ lâu MĐC đã có lần nổi tiếng với vũ khúc Duyên tơ Hồng, Kiếm mê Linh. Bên cầu tơ liễu, qua sự hướng dẫn văn nghệ của GS Phạm thế Mỹ, Nguyễn văn A những tay văn nghệ xuất sắc thời bấy giờ thường là những học sinh Đệ nhất và Đệ Nhị như chị Muội, Chị Quế, Anh Lâm Tử Sáng, Anh Vũ Ngọc Phách, chị Phương Dung, chị Mai Hoa, Nguyễn thanh Tùng. Về sau những lớp đàn anh, đàn chị ra khỏi trường, GS Nguyễn văn A vì lý do sức khỏe không còn dạy ở MĐC nữa, các đàn em lớn dần thay thế những người đã ra trường để nối tiếp truyền thống văn nghệ dưới sự hướng dẫn của GS việt văn Trần Thanh Dũng. Một GS trẻ tuổi đầy thiện chí và nhiệt thành. Kể từ năm 1970, 1971 văn nghệ MĐC được phổ biến rộng rãi hơn xưa. Những bài hát cộng đồng của Nguyễn đức Quang, Bùi công Thuấn, Trịnh công Sơn được giáo sư Trần thanh Dũng dạy cho các học sinh. Dưới sự hợp tác đắc lực của anh Đặng hữu Hiếu, Trưởng khối văn nghệ Mạc Đình Chi. Năm 1970 MĐC được nhắc nhở qua chương trình Tivi liên trường qua các Mãn Đại hợp xướng Thuyền Vỡ Bến Cũ. Được trình diễn đề yểm trợ trong công tác xã hội do Quận 6 tổ chức. Trong năm nay phong trào nhạc du ca, cộng đồng được phổ biến rộng rãi qua những nhạc phẩm VN quê hương ngào nghệ, chuyên quê ta, không phải là lúc... Đến năm 1971 lần thứ hai MĐC xuất hiện trong khuôn khổ truyền hình Quân đội. Do Cục Tâm lý chiến tổ chức. Gồm nhiều tiết mục đặc sắc và xuất sắc với học sinh Nguyễn chánh Tiến qua nhạc phẩm Nghìn Trùng xa cách, Đặng hữu Hiếu qua vở nhạc cảnh «Người nghệ sĩ mù» và các đơn ca nữ Hoàng Yến, Phi Huệ. Chị Hoàng yến là một trong những người ngâm thơ hay của trường, trong lần này trường ca Hồn vong Phu do GS Trần thanh Dũng điều khiển được mọi giới hoàn nghinh nhiệt liệt.

Đến năm 1972 phần lớn những HS trong ban văn nghệ đều ra trường. Các đàn em đi sau lại nối tiếp đàn anh để đi trên con đường văn nghệ vốn là một nghiệp chướng bấy lâu. Năm nay HS Nguyễn văn Thi làm trưởng khối văn nghệ và cũng do sự hướng dẫn của GS Trần Thanh Dũng.

Theo sự tiết lộ của H.S. trường ban văn nghệ Mạc đình Chi thì xong kỳ văn nghệ này có lẽ rất khó tạo được một hơn nghệ với những nhân vật tương tự như vậy là vì hầu hết khoảng 40 phần trăm nam sinh ở trường phải đi lính trong vòng vài tháng nữa. Chúng tôi có hỏi cảm tưởng thì được biết rằng mong sao cho sớm hòa bình để được trở về trường tiếp tục con đường học văn và văn nghệ, lúc đó lại đem những tiếng hát hồn nhiên trong trẻo để đi xây lại tình người.

Cô Chín Bia...

(Tiếp theo trang 7)

đó xảy ra ngày cơ tan rã. Một lực lượng nghỉ hàng loạt, làm sao đối phó?

Nhưng dầu sao đi nữa, tôi cũng phải giữ lẽ công bằng và lòng nhân đạo. Sự việc sau này có ra sao, rồi hãng hay.

Tôi liên quyết định không dưới Mỹ Liên, nhưng trước chức Tổng khậu của cô ta. Quyết định của tôi khiến cho bên... phe làm reo chưng hửng vì họ hết sức bất ngờ, cho đến cả Mỹ Liên cũng hết sức ngạc nhiên.

Tuy nhiên trước thái độ hăn học của mọi người, Mỹ Liên cảm thấy cô cứt bé nhỏ quá và như là sự mọi người làm reo bất bình đồng loạt xin nghỉ là đoàn hát phải ngay cơ cô thể tan rã.

Do đó, cô bé buộc lòng xin thôi việc, dầu tôi không dưới cô ta...

Những nụ hôn trước ống kính

(Tiếp theo trang 6)

mới chịu hôn môi để cảm khách thôi».

Kết quả câu chuyện trên là cho đến nay hai trẻ vẫn thù hằn không đội trời chung.

Những chuyện lắm cắm quanh nụ hôn

Ngồi buồn điểm lại tất cả những cuốn phim VN, người ta thấy được nhiều chuyện gay cấn, vui vui.

Người được hôn nhiều người đẹp nổi tiếng nhất và cũng là kẻ được công nhận có nụ hôn đẹp nhất là tài tử Trần Quang. Anh chàng này đã tuyên bố là sẽ hy sinh hết thảy cho điện ảnh «tôi có thể chấp nhận hôn môi hay hôn bất cứ chỗ nào ở đâu chuyện phim đòi hỏi. Kể cả nữ tài tử đồng diễn mắc bệnh ho lao, tôi vẫn hy sinh mi môi như thường».

Dù vậy Trần Quang vẫn thú nhận «Hôn môi trước ống kính là một sự khó chịu vô tả nên cần sự hy sinh của cả hai phía».

Trần Quang nói rằng «ở nước ta chỉ có Kiều Chinh, Bạch Tuyết là biết cách hôn môi trước ống kính».

Hùng Cường đã chiếm giải đầu về vụ được hôn nhiều người nhất.

Nữ tài tử Thanh Lan là người mang tiếng nhất về các vụ hôn hít trên giường trong phim. Cô tuyên bố về cảm giác hôn trước ống kính như sau «Như chạm vào miếng carton, giáp xỉ xỉ, cứng ngăng ngắc».

Nữ tài tử Mộng Tuyền thì chống hôn môi kịch liệt, nàng không những chỉ chống mà còn hăm rằng sẽ tổ chức những chị em đồng chí hướng lập một mặt trận đánh xả lăng những trò hôn hít trên màn ảnh.

Người đẹp Thẩm Thúy Hằng khôn hơn, quả quyết không chấp nhận hôn môi thật sự, chỉ chấp nhận hôn giả. Nhưng dù thật hay giả thì nàng chỉ làm trong phim của mình sản xuất mà thôi. Ai cũng hiểu, lúc quay phim hỏi ai biết được lúc nào nàng Thẩm hôn giả, lúc nào hôn thật và thế nào là hôn giả thế nào là hôn thiệt?

Qua những vụ ly kỳ về chuyện hôn hít kể trên, người ta thấy rằng điện ảnh VN cần mở một lớp dạy hôn và nên hạn chế tối đa việc xử dụng nụ hôn trên màn ảnh.

Điểm mặt Ti-Vi

(Tiếp theo trang 7)

Thoàn, La Thoại Tân, Vũ Đức Duy. Chỉ có Thuỷ Liên là mới.

Đây là một vở kịch đã được diễn rồi cách đây khá lâu. Nay không hiểu vì lý do gì lại được chấp thuận cho thu lại. Ban kịch mới mà đưa ra một vở kịch người đã diễn cầu giờ dài ra đớp tiền như một ban kịch lớn thật chứ ông không chịu được.

Không hiểu ban giám đốc THVN có biết đây là một vở kịch thuộc loại «Bình mới rượu cũ» từng được diễn trình rồi không?

● **Cải lương khá**

Tuồng cải lương phát tối 11-6 rất khá. Vở tuồng mang đây chiến đấu tính mang tựa đề «Giữa chốn ba quân» qui tụ một số đào kép nổi danh: Nam Hùng, Thanh thanh Hoa, Tấn Đạt... Đặc biệt có sự xuất hiện lần đầu tiên cửa kép xàng xê Minh Chí. Minh Chí đã luống tuổi, nhưng diễn tả rất độc đáo. Vở tuồng này được nhiều người xem thích thú. Đây là ban cải lương mới trình diễn Show đầu tiên TVi, do Bạch Huệ phụ trách tên ban là Kim Lành. Tên tuổi ban này chưa lấy gì làm nổi tiếng. Nhưng lối diễn xuất cũng ca ngâm của các đào kép coi được. Đặc biệt có một em bé lối 8 tuổi ca diễn giọng xúc động cho khán giả THVN nhiều lắm.

▼ **Buồn quá phải đi hát TV**

Bà bầu Khánh Ly sau hơn nửa năm không ca hát trên Tivi bỗ đi làm bầu ca nhạc phòng trà kiếm nhiều tiền hơn, nay vì thời cuộc các phòng trà phải đóng cửa nàng buồn quá đã trở lại với THVN.

Trong tuần qua, sau khi cùng một số bạn bè đưa nhau lên Đalat hát lấy tiền cứu trợ, về đến Saigon Khánh Ly đã lôi bạn bè đến TV thu hình. Chương trình của Khánh Ly kỳ này qui tụ trăm ca sĩ gạo cội Thái Thanh, Mai Hương, Lan Ngọc... các nhạc bán thuộc loại tiền chiến như Con Đường Cái Quan, Bà Mẹ Gio Linh...

Khi được hỏi, Khánh Ly cho biết lý do đi thu hình cho TV là vì lúc này quá nhàn rỗi không việc gì làm đi thu Tivi cho đỡ buồn, sau nữa kiếm chút cháo đỡ nghiện.

▷ **Dạ Lý Hương thu 3 Show**

Đại ban cải lương Dạ Lý Hương bị giới nghiệm không thể hoạt động gì ở ngoài bên quay về với THVN.

Trong tuần qua, Dạ Lý Hương đã thu liền tiếp hai ngày với ba vở tuồng. Khát vọng trẻ tuổi. Điện vì yêu anh và Người yêu của quân vương. Trong ba vở tuồng này thấy có sự hiện diện của Ba Vân, Bạch Tuyết, Dũng Thanh Vân, Phương Quang, Hoàng Giang cùng nhiều đào kép có hạng khác.

Ba vở tuồng này sẽ được trình chiếu trong những tuần tới. Chắc chắn khán giả THVN sẽ hài lòng với đại ban này.

Mỹ chế tạo hỏa tiễn...

(Tiếp theo trang 4)

Mỹ đã bắt đầu chế tạo một loại hỏa tiễn tương tự từ năm 1969, nhưng nó chỉ là một thứ vũ khí chống chiến hạm, mang theo các đầu đạn thông thường. Nga số đã có hơn 60 tiềm thuỷ đĩnh, vũ trang với hơn 360 hỏa tiễn chống chiến hạm.

Soạn giả Viễn Châu

(Tiếp theo trang 7)

Viễn Chấu còn là một nhà thơ và là một soạn giả được nhiều độc giả và khán giả yêu chuộng. Trong giới cũng như ngoài đời đều mến anh vì bản chất hiền hòa, nhân hậu.

Hiện nay, Viễn Châu là soạn giả được Ban giám Đốc của đoàn Thái Dương trong đung. Giữa lúc khó khăn nầy, sáng tác của Viễn Châu được đoàn đưa lên sân khấu trình diễn và kết quả tài chánh tương đối khả quan, có phải chăng đúng là thời kỳ của anh đứng ra gồng gánh phần lớn nào trong sự sinh tồn của đoàn hát?.

Xem trang 11

Chết cho tình yêu

Nghĩ gì qua vở tuồng SÂN KHẤU VỀ KHUYA

(Tiếp theo trang 7)

điện và đề rồi cũng để khám phá phanh phui.

Trong vở «Sân khấu về khuya» soạn giả đụng ý đưa lên những con người nghệ sĩ tha thiết với nghề, tận tâm phục vụ sân khấu và trải tim họ một khi đã nở ra đóng lấy một hình ảnh nào, thì trọn đời hình ảnh đó mãi mãi ngự trị trong quả tim họ. Có những người ngoài cuộc chen vào đời sống sân khấu để hòa đồng tình cảm, nhưng cũng có lắm người bước vào đây với dụng ý thỏa mãn cá nhân.

Hình ảnh của ông Quốc Sơn nhiều thủ đoạn thâm kín tế nhị, của chàng thanh niên tên Dũng lộ liễu chen vào nội tình lũ g cũng để chinh phục thế xác Giáng Hương. Nhưng tất cả đều thất vọng vì nếu có những cây thịt ca hát lăng man sa đọa, thiếu nhân phẩm để dàng ngã vào vòng tay của những kẻ đứng bên lề chẳng biết chứt gì nghệ thuật nhưng lại thừa phương tiện, thì cũng có những nghệ sĩ có tâm hồn, rất chung thủy không bao giờ sa chân vào vũng lầy nhơ bẩn.

Thậm chí đến Mỹ Tiên, người đàn bà triệu phú đã mưu dụng tiền tài với thân hình sắc xảo lôi cuốn được Linh Nam trong thời gian nào đó. Nhưng rồi, cuối cùng tình yêu sân khấu bất diệt trong lòng của người nghệ sĩ bừng dậy, Linh Nam lại quay về với Giáng Hương.

Trong bất cứ chiến cuộc nào cũng thế, dù là chiến cuộc ở tình trường, kẻ nào thắng trận cuối cùng mới là kẻ chiến thắng chung cuộc. Những người đứng bên lề cuộc sống sân khấu phải nhớ rõ điều đó.

Sân khấu về khuya là một luận đề sâu sắc đã nhiệt tình biện hộ trước bản án bất công mà người đời chỉ nhìn vào một cách vội vàng và phiến diện để xô đẩy những ai theo đuổi nghề hát vào hạng... cá me một lứa. Có điều, soạn giả Nguyễn Thành Châu đưa ra một vài danh tử thiếu gọn gửi với khán giả miền Nam là đó cũng là điều mà chúng tôi hơi tiếc...

Camphyline

VIỆN BÀO CHẾ Millot — PHÁP-QUỐC

THUỐC UỐNG — trị bịnh — YẾU TIM. — NGHẸT THỞ — HEN SUYỄN — HỒI HỘP

THUỐC CHÍCH — CÓ THỂ DÙNG ĐỂ PHA THUỐC TRỤ SINH THAY THẾ SÉRUM GLUCOSÉ. PHÒNG NGỪA NGẤT XỈU.

ĐÃ THÍ NGHIỆM TẠI CÁC BỆNH VIỆN BALÉ

KN.67M/BTT/QCDP. HADZER BÀO CHẾ NHƯỢNG QUYỀN

DYNACYTONE

LABORATOIRES MILLOT PARIS

NƯỚC CỐT HỘT GÀ LÔN. — NƯỚC CỐT MÁU ĐỎ. (HỒNG HUYẾT CẦU) — NƯỚC CỐT GAN BÒ TƯỚI. (SINH-TỐ B12) — NƯỚC CỐT CUỐNG BAO TỬ. — NƯỚC CỐT THẢO MỘC.

trị: GẦY ÔM — KÉM ĂN. — THIẾU MÁU. — YẾU GAN — MỎI MỆT — LAO LỰC HỌC NHIỀU — DƯỠNG THAI

HADZER BÀO CHẾ NHƯỢNG QUYỀN KN.SỐ 70 M.QCDP. 28-2-68

thuốc ho viên Pectal FORT — TRỊ CÁC CHỨNG HO — BÁN TẠI CÁC NHÀ THUỐC TÂY — 188N/BTT

PANCLAR — BÀO CHẾ VỚI CHẤT PHOSPHATE de DEMANYL

PANCLAR — MANG LẠI SỰ THĂNG BẰNG VÀ MINH MẪN CHO TRÍ ÓC

trị các chứng: suy nhược tâm trí, chán nản, uể oải.

Viện bào chế LEMATTE & BOINOT (Pháp quốc) Công Hòa Dược Cuộc (SIPAP) phát hành

CÁC CHỨNG BỆNH Ở ÓC VÌ VẬN DỤNG QUÁ NHIỀU TÂM TRÍ. CÁC CHỨNG CO RÚT ĐỘNG MẠCH VÀ SUY YẾU TUẦN-HOÀN CỦA MÁU ÓC. SỰ MỆT MỎI TUỔI GIÀ.

TI/BYT/QCDP

TRƯỚC BỔ THIÊN NHIÊN MAGNANTYL

Đặc biệt được bào chế với gan tươi và tinh dực của hai loại cá biển mạnh nhất SCOMBER SCOMBRUS và SCOMBER COLIAS. Gồm đầy đủ Protéine sinh tố khoáng chất, yếu tố tăng trưởng, yếu tố kháng độc.

Cần thiết khi: • MANG THAI, SAU KHI SANH • TRẺ EM CHẬM LỚN, BIẾNG ĂN, MỆT MỎI VÌ HỌC HÀNH • YẾU SỨC, SUY NHƯỢC VÌ LỚN TUỔI. • SAU KHI MỔ

KN: 28/BYT/QCDP Viện bào chế SOLAC Pháp quốc

văn học nghệ thuật

QUAN ĐIỂM V.H.N.T

Sáng tác và phê bình văn nghệ

« Nghệ thuật cao quí,
« Người làm nghệ thuật đã cao quí, kẻ thưởng lãm nghệ thuật còn cao quí hơn nữa ».

Có thể nói, chưa bao giờ, phong trào sáng tác văn học nghệ thuật được sôi động và mạnh mẽ như hiện nay. Đó là một hiện tượng rất đáng mừng cho nếp sống tinh thần của dân tộc.

Tất nhiên trong lãnh vực sáng tác, mỗi tác giả đều nhìn cuộc đời—dù là toàn diện hay trên một khía cạnh nào—theo chủ quan của mình. Nhờ thế mà các sáng tác phẩm của họ có muôn vàn sắc thái, quan niệm, khác biệt nhau, chẳng khác gì trong một khu vườn có muôn vàn hoa thơm cỏ lạ. Và, cũng nhờ thế mà mỗi sáng tác phẩm mặc một giá trị khác biệt, khác biệt đến nỗi không một giá trị nào có thể trùng hợp với một giá trị nào.

Với đặc tính và giá trị khác nhau ấy, chúng ta không thể và không có quyền so sánh tác phẩm nọ có giá trị hơn tác phẩm kia, mà chỉ được phép đưa ra những nhận định của cá nhân mình trong phạm vi của một tác phẩm nào đó mà thôi.

Một nhận định như vậy sẽ giúp ích cho chính «cha đẻ» của sáng tác phẩm ấy, và đưa đến cho sinh hoạt Văn học Nghệ thuật những luồng sinh khí phấn khởi, sôi động không ít.

Nhưng, phải thành khẩn nhận rằng, trong lúc phong trào sáng tác mỗi lúc mỗi vươn lên, lớn mạnh không ngừng thì dường như thiếu hẳn những cây viết nhận định hoặc phê bình và những kết quả của nỗ lực sáng tác ấy. Thành thoảng, hoặc nếu có thì chỉ là những cố gắng ở mức bình thường, chưa đạt hết nỗ lực, tâm huyết để mô xẻ, tìm hiểu tường tận, tạo dựng nên một tác phẩm phê bình có kích thước lớn lao, hoặc chỉ phê bình, nhận định qua loa vì vấn đề tình cảm bạn bè, hoặc có trưng ra những chi tiết, những nhược điểm của tác phẩm, mà bất kỳ một người làm văn học nghệ thuật nào, dù có tài năng mấy đi nữa, cũng có thể vấp phải.

Theo thiển ý, đã đến lúc nền Văn học Nghệ thuật của nước ta cần phải có những cây viết nhận định và phê bình đứng đắn, để từ đó thổi lên một phong trào mạnh mẽ, gây phấn khởi cho những cây viết sáng tác.

Vườn hoa Văn học Nghệ thuật đã và đang nở tràn ngập với muôn ngàn hương sắc khác nhau, giữa trời Xuân tỏa nắng ấm chan hòa. Vườn hoa đang lung linh, hớn hở đón chờ khách đến thưởng lãm. Khách khen hay chê, khách hái hoa này tùy khách. Vì đó là cái quyền tự do của mỗi người khách. Kẻ trồng hoa đau đớn nài ni hay bắt buộc.

KỲ TỚI : Thái độ và ngôn ngữ của nhà nhận định và phê bình Văn học Nghệ thuật.

Trong lãnh vực [illegible] Sa được trưng bày những tuyển ngôn của Tình Yêu Tuổi Trẻ. Trong lãnh vực phê bình văn học, Nguyên Sa « một mình một ngựa » dám nói những điều mà nhiều người khác phải e dè. Ở lãnh vực tiểu thuyết, đầu tháng 6 vừa qua, Nguyên Sa trình bày một tác phẩm đặc dáo : « Vài ngày làm việc ở chung Sự Vụ », xuất bản dưới hình thức trọn kỳ của Nguyệt San Nhân Văn do Phan Kim Thịnh chủ trương.

Tác phẩm dày 160 trang, khổ 14,5 x 19,5 bìa do Duy Thanh trình bày, được ấn loát bằng kỹ thuật typo, với kiểu chữ Véronaiac corps 10 nhìn chung là xấu, bởi lý do chữ cũ, mòn, mực lên không đều, đậm nhạt, khó đọc.

Những gói ghém dưới hình thức ấy là cả một thế giới sôi động mà ít ai có dịp bước chân vào : Thế giới của Đại Đội chung sự vụ, nói nôm na ra là Đại đội chuyên lo việc ma chay, chôn cất các anh hùng từ sĩ được gửi về từ mặt trận. Đây là một đơn vị lạ kỳ, một đơn vị không giống ai, một đơn vị mà « *Cơm bạn tông, tăng này chẩn bổ mẹ, phơi bỗ sung quân số đều đều, thăng nào về được năm bảy tháng cũng gài đầu gối tai xin thuyên chuyển, thăng thì sợ con gái nó khó lấy chồng, thăng nói vợ cần nhận uống rượu nhiều, thăng hận bà con chế đặn Tết đừng lại ngày mồng một* » (trang 21) Chỉ Huy Trưởng là một ông Trung úy. Trung úy Đoàn Lan, một giáo sư văn chương. Giáo sư văn chương mà phải phục vụ ở cái đơn vị này, kể cũng là một trường hợp trái ngược, như biết bao nhiêu trường hợp trái ngược đầy rẫy trong trận chiến kỳ lạ này. Trung úy không có cố vấn Hoa Kỳ (đây cũng là một trường hợp không giống ai) bởi vì.

« *Tại sao Anh vì nào, binh chủng cũng có cố vấn, quan chức số có vấn, quan đoàn, tiểu đoàn, có cố vấn hai quân, có cố vấn không quân, pháo có cố pháo, của có cố của, tại sao không có cố vấn cho chung sự vụ, tại sao, ngũ giác đài làm ơn trả lời giùm* ».

(*Trang 5*)

Thật khó mà trả lời được cho xuống xẻ, bởi vì nếu các đơn vị khác cần thiết đến cố vấn kỹ thuật thì Đại đội chung Sự vụ cũng có những vấn đề hết sức nan giải không thể giải quyết. Trước hết là về tiêu chuẩn phân loại các xác chết đổ xuống từ trực thăng để sắp xếp cho có thứ tự. Nhưng phân loại cách nào đây, có người đề nghị phân loại theo cấp bậc, nhưng lại sợ xúc phạm đến người đã chết (chết rồi là hết, làm gì còn cấp bậc). Có người đề nghị phân loại theo tính trạng của xác chết. Nhưng giữa 2 danh từ : xác toàn vẹn và xác mất mát chỉ là 2 danh từ ở âm chỉ tình trạng một cách tương đối. Bởi khó có thể phân biệt thế nào là vẹn toàn, thế nào là mất mát.- Thân thể thì còn đầy, nhưng ngực banh ra bụng lòi phèo, sọ rập nát có gọi là toàn vẹn được không? Có gọi là mất mát được không ? Ai có thể giải đáp nghi vấn ấy.

Trên đây mới chỉ là một vấn đề trong hàng trăm, hàng ngàn vấn đề của cái gọi là Đại đội Chung Sự Vụ gồm nhiều ban, mỗi ban lo một nhiệm vụ : như ban giáo nghiệm để tìm ra tung tích kẻ quá cố nếu mọi dấu tích đều thất lạc, ban nhận « hàng », ban thiết quan (dòng xác vô quan tài) ban trùng tu, ban bảo tồn di vật, ban bảo trì xác chết (trong khi chờ thân nhân) ban đào huyệt, ban tổng táng... vân vân.. ấy là chưa kể đến các công tác hành chánh liên lạc siêu tốc để dàn xếp những vụ làm vừa lòng thân nhân người quá cố « *Một buổi sáng phải « cơ bản thao diễn » sáu lần. Sáu « cái » đều đôi đi buổi sáng không cái nào chịu chờ đến chiều, người nào cũng kêu [illegible] phải thanh toán mới kịp xe, kịp tàu. Ông thì lo Bắc Mỹ Thuận. Bà thì có chuyến bay. Đó là may phước, mười tám cái vẻ hôm qua, bảy cái nhờ trực thăng mang về xứ. May phước hôm nay có sáu cái đều chôn ở « vườn nhà »...* (trang 89).

Ở người nào thì công đều phải có chuyên viên xuất sắc. Chuyên viên xuất sắc của Đại đội Chung sự vụ là Hạ sĩ Mũi. Trực thăng đã xuống những đống bùi nhùi, vấn đề chính yếu là phải sắp xếp những đống bùi nhùi đó thành những thi hài nguyên vẹn, cái nào đúng cái đó. Không đúng thì thân nhân không nhận, thân nhân kì kèo, có thể gây bung xung lên tới thượng cấp là làm ăn bê bối. Vậy mà ông Hạ sĩ Mũi làm được công việc ấy. Làm một cách thành thạo và chính xác.

Ai dậy ông ? Có trường nào đào tạo cho ông cái nghề kỳ cục này. Không, không có trường nào dậy cái môn kỳ cục ấy cả. Chỉ có trường dậy cách làm thế nào để xả toang bụng, bay đầu, văng tứ chi, chứ ai mà dậy cách lựa chọn cho đúng những thứ đó để mà rập nối. Ông Hạ Sĩ Mũi đã trở thành chuyên viên độc đáo nhất nước. Độc đáo luôn ở cả khía cạnh có nhiều công lao những không thể ban thưởng huy chương.

Ban cho ông sao được, bởi nếu như vậy là ta đã thủ nhận một cách gián tiếp rằng bên ta chết nhiều. Điều đó trên mặt trận chiến tranh chính trị là không có thể chấp nhận được rồi.

Tác phẩm của Nguyên Sa không chỉ trình bày những khía cạnh hết sức độc đáo và cay chua của những vấn đề nội bộ trong Đại Đội Chung Sự Vụ. Còn biết bao nhiêu cảnh giới khác, giờ cười xoay quanh chặng tiếp liệu giữa người sống và kẻ chết này. Những vụ nhận diện lầm xác, những nấm mồ chôn rồi lại phải đào lên để giải quyết « vấn đề trả ai về nhà nấy» những tiếng khóc than, kêu gào, chửi bới của những con người đau khổ đến cùng cực «*Bố chậu đi nguyên vẹn mà ông. Sao lại ra nông nỗi này*». Tất cả xoáy cuộng điên loạn, mà nhân viên văn phòng im lặng tồn trong người sống, kẻ chết, vẫn phải hoàn tất chu đáo nhiệm vụ, và nhất là vẫn phải sống như mọi người bình thường, bởi họ cũng là người, như tất cả mọi người làm các công việc thơm tho khác. Chính vì thế đồ dùng thông dụng và cần thiết nhất ở đây là dầu nóng, là kẹo Pastille, là rượu, là cà phê... toàn những phương tiện để ăn đi mửa từ khi nông nặc. Quen. Tất cả là thói quen. Nhưng đem những con người có đời sống bình thường có gia đình có tình yêu, có bạn bè, có hờn hẹn, để biết quen với bầu không khí sặc mùi tử khí này, phải kể là một khung cảnh hãn hữu, độc đáo nhất cho đến nay, chỉ một mình Nguyên sa phơi bầy trọn vẹn được trong tác phẩm.

Xoáy quanh bầu không khí xác sua này, là một vụ tranh giành xác chết của kẻ ngã xuống có nhiều chức lực : ông Thiếu Tá Tỉnh. Khi chết đi, Thiếu Tá Tỉnh để lại 2 bà vợ. Cả 2 bà đều muốn được đích thân làm tang chay cho chồng để còn dựa hơi kẻ quá cố chạy áp phe mà vinh. Một tiếng là bà cả, nhưng không có hôn thú, phải dùng đến áp lực của Bà lớn để bắt Trung úy Lan giao xác chết cho mình. Một bà tiếng là bà hai, nhưng có giấy tờ đăng hoàng và nhờ một luật sư can thiệp, Một bên là thế lực lớn, một bên là pháp luật. Cuộc giằng co xác chết nổ lớn ngay trong văn phòng của chỉ Huy Trưởng Chung sự vụ. Thật tồi tệ. Thật ghê tởm. Nhưng Trung úy Lan, với cương vị của một sĩ quan cấp úy phải chịu đựng cái tới tệ, ghê tởm ấy. Chịu đựng cho tới cái phút mà cuộc tranh giành bùng nổ với một bên là bà lớn (Mặt Trời) và một bên là bà ông Luật Sư (dân sự, điều không sợ sấm) thì Lan nhận được điện thoại báo tin vợ xấu thai chết trong nhà thương Chợ Rẫy. Cơn chịu đựng của Lan đến đó là tận cùng Sợ dằng giằng mãi, cũng mất tới đó thì đứt hựt. «*Trung*

(*Xem tiếp trang 12*)

SINH-HOẠT

● NÓI TRUYỀN VỀ NHẠC CỔ TRUYỀN VÀ DÂN CA THẾ GIỚI :

Trường Quốc Gia Âm Nhạc và Kịch Nghệ Saigon đã tổ chức một buổi thuyết trình về « Nhạc cổ truyền và dân ca thế giới » do ông Steve Addis, nhà sáng tác và nghiên cứu về dân tộc Nhạc học Hoa Kỳ, cùng với bà Mary Addis, tại trình đường trường QGÂN và KN số 112, đường Nguyễn Du, Saigon, lúc 18g30 ngày 16-6-197.

Buổi thuyết trình có thông dịch, và được đặt dưới sự chủ tọa của Ông Mai Thọ Truyền, Quốc Vụ Khanh ĐTƯ Văn Hóa. Thiệp mời phát tại văn phòng nhà trường.

● DIỄN THUYẾT TẠI TRUNG TÂM VĂN BÚT VIỆT NAM :

Trung Tâm Văn Bút Việt Nam tổ chức một buổi nói chuyện với đề tài : « Nhiệm vụ của người làm công tác văn hóa trước hiện tình đất nước » do nữ sĩ Giếng Kiều đặt vấn đề, vào lúc 10g sáng ngày Chúa Nhật 18-6-1972, tại trụ sở của Trung Tâm, số 107, đường Đoàn Thị Điểm Saigon. Vào cửa tự do.

ĐIỂM SÁCH

CƠN CHUNG SỰ VỤ

● Truyện của : NGUYỄN-SA
● Người [illegible] : XUNG-LANG

GIỚI THIỆU SÁCH

Chúng tôi đã nhận được tác phẩm của tác giả và nhà xuất bản gởi tặng sau :

▼ DIỄN XUẤT (điện ảnh truyền hình) của đạo diễn Tống Ngọc Hạp (in nonce thật đẹp)

▼ VẦN ĐỜI ĐỜI HOÀI VONG, thơ Duy Năng (tác giả «GIẤC NGỦ CHÂN ĐÊO») do tác giả xuất bản.

▼ CỎ CHÁY, thơ của Trần Chương và Hồ Phong, (Đại Nam Văn Hiến [illegible] 1972)

▼ MƯỜI KHUYNH HƯỚNG VĂN NGHỆ HÔM NAY, của Ta Ty (Văn [illegible] 1971)

▼ ĐỘNG ĐÌNH, thơ, kịch huyền thoại của Nguyễn Thanh Cảm, tác giả tác phẩm «KHÓC CHO TÌNH YÊU» do Huyền Trân xuất bản.

▼ ĐƯỜNG LÊN ĐỈNH MỘNG, thơ Đặng Đức Hiền (tác giả «Vút Bản Tình Ca») do Huyền Trân xuất bản

▼ ĐĂNG TRÌNH, thơ Cao Tiêu (do Ngọc Nụ xuất bản)

▼ TÚY CA, thơ Hoàng Hương Trang (do Huyền Trân xuất bản)

Xin chân thành cảm ơn các tác giả và nhà xuất bản. Và xin giới thiệu cùng qui độc giả bốn phương.

Trần trọng

---

trào phúng

▶ Đào Quốc Hữu phụ trách ◀

ĂN TỤC NÓI PHẾT

ANH TÂM phụ trách

ĐỀ TÀI RỘNG... MỞ

Về phong trào tranh đấu giải phóng phụ nữ bên Mỹ, một nhà báo hài hước đã gọi đây là một đề Tài... Rộng...

— Rộng... rất chăng ?

— Không. Rộng mở... hay... Mở... rộng thì cũng vậy.

CHƠI... KIỂU KÍT-SANH-DƠ

Có một bà nọ... có cô con gái muốn thành ca sĩ. Bà cho con gái... theo học nghề với một nhạc sư... Nhưng sư không biết đã dạy cô được những gì, chỉ biết đăng nhạc sư đã... 2 lần... lợi dụng sự gần gũi để mò khóa động đào cùng cô gái đưa nhau lên Đỉnh Vu Sơn...

Ấy vậy mà nhạc sư vẫn phới tình. Không chút ngượng ngùng... nhạc sư nói với bà mẹ cô gái :

— Thưa bà, tôi lỡ trớn... qua mặt bà để làm trò con heo tới 2 lần với tiểu thư con gái bà. Nhưng tôi xin hứa : chỉ 2 lần ấy thôi, từ nay sắp đi.... sẽ không bao giờ tái diễn những trò như vậy nữa. Từ nay sắp đi, mấu lần muốn làm trò gì đó với tiểu thư, tôi sẽ báo bà biết trước.

Bà mẹ nghe nhạc sư ăn nói cũng nhẫy như vậy, bà hết lên, và la làng :

— Ối bà con cô bác, tới đây mà nghe ông nhạc sư nầy ông ấy ăn nói với tôi. Tôi cho con gái tôi theo học nghề với ông, ông nghề nghiệp ông ta không dạy mà lại tới 2 lần dạy con gái tôi những trò bỉ ổi. Giờ đây ông ta lại phớt tỉnh nói rằng, chỉ lỡ 2 lần ấy thôi, từ nay sắp đi không như vậy nữa, mà lần nào muốn làm trò bỉ ổi ông ta sẽ thông báo cho tôi biết trước... Bà con cô bác nghe có lọi tai không ? Trên đời này, có ai dám ăn nói như thế không ?

Nhạc sư... vẫn phớt tỉnh. Và trả lời :

— Có chứ. Trên đời này thiếu gì những ông tai [illegible] như tôi vừa nói với bà...

— [illegible] tai to mặt lớn nào ăn nói như vậy ? Ông đang [illegible] tôi là dân bà không đáng mặt ?

(Xem tiếp trang 12)

Rục rịch *cả nước*

Bụt chùa nhà không thiêng: Dân Giao chỉ đã chơi từ lâu

nhưng người Mỹ lại phải sang tận bên Tàu mới thán phục trò châm cứu

● Và hiện nay lại có những nhà giàu Giao Chỉ cho con em sang Mỹ học tập châm cứu...

▶ BÚT LÔNG ghi

(HBCN (Chúa Nhật từ 16-6 tới 23-6) Gần đây trong một phòng khách của một nhà triệu phú Saigon, có mấy Ông bồi Mỹ, bồi Tây, cùng một số Ông bà chuyên viên vọng ngoại, vừa nhậu nhẹt, vừa tăng bốc cái hay của nước ngoài, và sỉ vả dân Giao Chỉ đủ điều ..

Đây là những câu chuyện thường nghe thấy trong các phòng khách mệnh danh là «thượng lưu trí thức» của Saigon, chẳng có gì lạ để Bụt Lông phải ghi lại nơi đây.

Nhưng đáng ghi là một đề tài mới mẻ mà các ông Ba nhà giàu, các Ông lớn đã nêu ra trong phòng khách của họ với nhau.

Đó là : môn châm cứu.

Môn châm cứu mà nói ra ở đâu kia, người ta nghe còn lạ tai, chớ nói ra ở Saigon này, thì thật là : khó lắm, biết rồi, nói mãi. Vì, môn châm cứu là môn thuốc của nhà nghèo, chẳng cần mất đồng nào mang đi mua thuốc lắm giầu cho mấy Ông dược sĩ bự, cũng chẳng cần chạy chọt vào năm ở bệnh viện Grall của quan Tây, chỉ cần vài cây kim nhỏn nhọn, với một tấm tay khéo léo, một trí nhớ các huyệt quan trọng trên thân thể người ta, là bách bịnh tiêu tán, vạn bịnh tiêu trừ...

Nhưng theo quy luật : Bụt Chùa Nhà không thiêng, khi dân Giao Chỉ xài trò châm cứu, thì chẳng ai thèm để ý đến hết. Mãi tới khi T.T. Nixon nhờ tài mưu sĩ của ông quân sư Kít-Sanh-Dơ mà sang bắt tay được mấy ông Tàu Cộng, thì các nhà báo ÂuMỹ, cũngmấy ông bác sĩ lớn bên Mỹ mới bắt đầu để ý đến môn châm cứu...

Họ để ý tới môn châm cứu vì nhờ họ được chứng kiến các ý sĩ Tàu khi cần giải phẫu cho các nam nữ bệnh nhơn, họ không xài thuốc mê lôi thôi như Âu Mỹ, họ chỉ cần châm vài

(Xem tiếp trang 12)

THƠ ĐỀN

GỬI CHÀNG TÂN

Tôi vừa nhận được thư hiền huynh,
Thành thực cảm ơn mối thịnh tình,
Đã nhớ đến tôi, người bạn cũ,
Gửi thư ngỏ ý nhờ phê bình.

Trước hết xin thưa dệ kém tài,
Thơ mình tự xét chẳng bằng ai,
Dám đâu bình phẩm thơ người khác,
Việc ấy xin treo «miễn chiến bài».

Vả lại Nàng Thơ tạm biệt rồi :
Từ khi đất nước bị chia đôi,
Loan ly ! Thôi hết nguồn thi hứng,
Không lẽ làm thơ chửi mãi đời.

Thú gì ! nay phú lại mai thơ,
Sống giữa thời nay lắm mối lo :
Lo nước còn chìm trong khói lửa,
Lo bầy ruồi nhặng vẫn vo ve.

Lại lo đời sống khó khăn thêm,
Chỉ khổ thằng dân cạn tối tiền.
Nước mắt xẩy cao lâu dục vọng
Cho phường tham nhũng, bọn buôn đen.

Càng lo mái tóc đã hoa râm,
Con gái đôi mươi lánh lánh dần.
Rồi một ngày kia «hữu sự»,
Lấy gì kiếu hành với chàng Tân !

● Tiếng nói của nhóm DÂN ĐEN

Chính bởi lo nhiều nên hết mơ
Hết mơ nên cũng cạn nguồn thơ.
Nguồn thơ tuy cạn, tình không cạn,
Nên vẫn ước mong có những giờ...

Những giờ ôn lại vỏ năm xưa,
Thử sức tài, năng ai được thua ?
Lão tướng mỗi lần oanh liệt thắng,
Lời thơ biết mấy tế cho vừa !

Còn anh, thì sĩ nặng hồn thơ,
Nay lánh cảnh đời, tránh nhuốc nhơ.
Hướng thú điền viên vui tu vết nguyệt.
Mừng thành mơ giấc mơ xưa.

Tháng ngày hú hí với Nàng Thơ.
Bên đài sông xanh chảy lặng lờ.
Vui với dân gả, ngun, ngoêng, việt.
Thú cùng vườn nhân, mận, đào, mơ.

Tôi xin hỏi nhỏ « Lân thị nhân » :
Những lúc đêm khuya trăng hạ tuần.
Có để lạm lòng thao thức dậy.
Xông chuồng thay phá hoa người thân ?

Như trả lời tôi câu hỏi nầy,
Xem anh con cỏ vẻ hứng say.
Hay đánh thức thú đời cư sĩ.
Một mai tại ba của những ngày...

Thăng DÂN ĐEN

BÚT KÝ MẬT MỦ

LỬA GIƯỜNG

▶ của CHÀNG PHE

«Hưu quái ngã môn chung nhật lạc,
« Tại phong yên xứ hữu thanh bình.

22

TÌM QUÊN TRONG KHÓI THUỐC

Vài năm sau, Nguyễn nhớ làm ăn đứng đắn, nên đã nghiệm nhiên thành Tổng Giám đốc một xí nghiệp lớn. Hằng đã trở nên một thứ « phu nhân » vì địa vị của Nguyễn buộc nàng phải giao thiệp rộng rãi, không thăng nào mà trong biết thy sang trọng của vợ chồng nàng không mở một cuộc tiếp tân hay dạ hội thu hút đủ giới thượng lưu.

Còn Lê, thì bị thất vọng ngay mối tình đầu, mặc dù mối tình của chàng với Hằng chỉ là tình cảm và tình mật chiều, có đi mà không có lại, Hằng không hề biết Lê đã yêu nàng đến mức nào và chàng đã đau khổ như thế nào khi Hằng trở thành vợ Nguyễn.

Mối tình đầu bị thất vọng, như trăm ngàn thanh niên tư sản và cả đầu óc văn nghệ hồi ấy, Lê đã tìm quên lãng trong chốn ăn chơi trụy lạc, nhậu đâm, hát à đào, và thuốc phiện. Với một tâm hồn mơ mộng như Lê, đã không làm quen với Nàng Tiên nâu thì thôi, chớ đã làm quen với Nàng, thì, từ hút chơi vài ba điếu tới ghiền, chẳng mấy hồi... Hãy nhớ lại những văn thơ của cổ thi sĩ tài hoa TCHYA, hồi ấy :

« Em đi từ đấy phòng anh vắng...
Bút rỉ hồn tan sách bụi mờ...
Mực bỗng khô khan tim bỗng héo...
Can trường lại chịu vết thương đau...
« Tuổi chạy.. chạy mau thời gió bão...
Ngày xanh.. xanh dần vị tàn toan...
Mười năm em hỏi.. tình không bạn...
Tài cùng không hoa... mộng cũng tàn...
+ Công nghiệp chửa in nên gỗ đá...
Văn chương còn gởi chôn lầm than...
Tình trường chen mái phường lang chạ...
Trí mỏi tàn cần.. lệ cùng khan...
« Rượu khuây bần sỏ ngân vàng.
Vong tình nhưựa mái tàn Nàng Phù Dung.
Rượu ngon, ngon chẳng vơi lòng.
Khói thơm, thơm chẳng giải xong mối sầu...

Đại khái tâm sự của Lê cũng như tâm sự của thì nhân khi nàng bỏ đi Lê đã tìm quên trong vòng tay nàng Tiên Nâu, nhưng mối sầu vẫn chẳng vơi, mà sự nghiệp cũng thân xác lại tàn tạ...

Phần Nguyễn, dù lên tới đỉnh cao của thành công trong đường đời, chẳng vẫn luôn luôn tưởng nhớ tới người bạn học tài hoa là Lê. Chẳng cũng không hiểu tại sao, dự đám cưới của chàng và Hằng xong, là Lê biến dạng luôn, không tới chơi với chàng nữa. Trong những tháng năm bận rộn công chuyện làm ăn, Nguyễn đã không còn thời giờ và đầu óc để lo nghĩ tới Lê. mãi tới khi lên Tổng Giám Đốc rồi, công chuyện đỡ vất vả, Nguyễn mới lại nhớ tới Lê...

Chàng nói với vợ :

— Em còn nhớ Anh Lê bạn học của chúng ta chớ ?

Hằng trả lời chẳng...

— Nhớ. Và chính em từ lâu nay đã rất lấy làm ngạc nhiên khi chẳng thấy Anh Lê tới nhà chúng mình chơi. Em nghĩ bụng, chắc vì Anh bận làm ăn, nên thờ ơ với bạn cũ, hoặc giả Anh có lâm điều gì khiến Anh Lê anh ấy tức hờn Anh, nên Anh ấy giận chúng mình chăng ?

Nguyễn thở dài :

— Nếu Anh làm điều gì để Anh Lê anh ấy giận, thì đó quá. Anh chỉ cần xin lỗi anh ấy là xong. Đằng này, từ sau ngày đám cưới chúng ta, là biệt dạng Anh Lê luôn, chẳng còn thấy anh ấy đâu nữa lại cũng chẳng được nghe ai nói về anh ấy, nên Anh buồn quá, không còn hiểu ra sao ? Giờ đây, Anh giao cho Em nhiệm vụ, phải hỏi thăm cho kỳ được Anh Lê hiện giờ ở đâu, làm gì, và liên lạc ngay với anh ấy giùm Anh. Em có chịu không ?

Thấy chồng giao cho mình nhiệm vụ mà chính mình vẫn muốn làm lâu nay, Hằng sung sướng nhận lời ngay.

Và từ hôm đó, vàng đi tìm lại các bạn cũ, để hỏi thăm về Lê...

Mái hoa một tháng sau, Hằng mới gặp một người bạn cũ. Thấy Hằng cần tìm gặp lại Lê, người bạn này nói :

— Buồn lắm, chị Hằng ơi. Chúng ta là bạn cũ của Lê. Chúng ta chẳng biết khi nào đi học. Lê thông minh, tài hoa và tốt bụng như thế nào. Ai chẳng tưởng tượng, rồi ra anh Lê có một tương lai sực rỡ như thế nào. Ấy vậy mà không hiểu tại sao, vào khoảng hồi, là Anh Lê đi ngay vào con đường ăn chơi trụy lạc, giờ đây, nghe đâu anh ấy lại ghiền á phiện mất rồi...

Hằng giựt mình. Nàng lo mơ đoán biết tại sao Lê lại đi vào con đường trụy lạc. Vốn là con người tế nhị, Hằng hiểu ngay. Lê đã đau khổ vì nàng thành vợ của Nguyễn...

Nàng quyết tâm, phải cứu Lê ra khỏi cảnh sa đọa...

Và trước hết, nàng phải hỏi với Nguyễn coi nên xử trí ra sao cho nó đẹp...

(*Còn nữa*)

ĐẦM VỚI

(Tiếp theo trang 3)

Hóa ra, những cửa tiệm nào trước đây can tội bán cà phê sữa, bị đóng cửa, rất tiếc bài lại có công lớn nới nền kinh tế. Ít ra, họ không đóng lên vụ những bán tay . . . . . .

Do đó, đặc biệt lần này, kèm với lệnh cho bán cà phê sữa, bộ kinh tế cho cho giá sữa được tăng vọt ba một cách quyết đáng (với vậy đó là do chính đảng, ... sự giúp đỡ, nhưng nhận cho trẻ con không thấy được nhắc nhở tới nữa. (Cám xúc thường trẻ điển ta cách đấy mấy tháng, cũ nát rồi còn gì).

Chao ôi! Chính nghĩa cầm đã ghê mà cái chính nghĩa hết cầm còn ghê hơn nhiều.

Không phải đây là lần đầu tiên một biện pháp của bộ kinh tế đến ta đi theo con đường sống ngoại mục như thế. Ông Tổng trưởng đã từng tung ra nhiều biện pháp, mà chỉ ít tháng sau cách xứa chưa duy nhất là, xin đi lại từ đầu. Chỉ có một loại biện pháp . . . . . mang giá trị lâu bền, kỳ là những lệnh thả nổi, cho tăng giá thả giá các nhu yếu phẩm. . . . . .

Một . . . hướng dẫn, chỉ cho ta một con đường, bảo rằng đường đó chắc chắn đưa tới La Mã.

. . . . . nhưng nó có . . . . . .

các biết ». Ta đang gặp gấp đi cứu nước vì tả quốc lâm nguy mà gặp một . . . Có người đem các chuyện trên đây hỏi ý kiến một viên chức cao cấp bộ kinh tế, vị này nói rằng đáp: « Đúng! đúng! . . . . . .

Và ông nhấn mạnh: Biện pháp giáo dục này nên dùng cho vị trẻ chỉ thành niên.

THỜI CUỘC

(Tiếp theo trang 2)

kỳ đang trở lại Ba lê...

● VỤ TƯỚNG LAVELLE NHIỀU Ý NGHĨA

Ở Hoa thịnh Đốn có vẻ như người ta đã chọn đúng lúc để đưa ra vụ tướng Lavelle. Tờ Nữu ước Thời báo đã phanh phui vụ đó và một Ủy ban của Hạ Viện Hoa Kỳ cũng được thành lập để điều tra vụ đó.

Tướng Lavelle, một vị Tư lịnh Không lực Hoa Kỳ ở Thái Bình Dương đã bị cất chức, giáng cấp và cho về hưu từ tháng 3 vừa qua. Tướng đó đã bị trách cứ là đã ra lệnh cho phi cơ Hoa Kỳ oanh tạc các đường giao thông và cơ sở quân sự Cộng sản trong vùng cấm chỏi phía Nam Bắc Việt tức vùng Thanh Hóa đến Bến Hải vào tháng 3-1972 trong khi mà vào thời gian đó Ngũ Giác Đài chỉ cho phép các phi cơ Hoa Kỳ được phản ứng tự vệ mỗi khi bị tấn công mà thôi. Căn cứ theo lời trách cứ đó thì tướng Lavelle đã vi phạm thượng lịnh.

Nhưng cùng lúc với Hạ viện điều tra vụ tướng Lavelle thì cố vấn Kissinger tuyên bố vào tháng 3-1972, TT Nixon đã bác lời khuyến cáo của các vị Tư lịnh quân sự Hoa kỳ đòi oanh tạc miền Bắc để ngăn cản cuộc tấn công của Cộng sản. Vì rằng lúc đó Hà nội đang sửa soạn cuộc tấn công đưa quân cùng chiến cụ về Nam nay. Ông Nixon đã bác vì lẽ Hoa Kỳ vào lúc đó đang tìm cách thương thuyết với Trung Cộng và Nga Sô.

Nếu vậy thì ngoài cái tội vi phạm thượng lịnh, tướng Lavelle đã làm phương hại đến chính sách đối ngoại của Hoa Kỳ và như vậy hình phạt giáng cấp, cất chức, cho về hưu có thể là còn nhẹ.

Nhưng nay thì HK oanh tạc toàn diện miền Bắc và phong tỏa các hải cảng Bắc Việt. Mặc nhiên người ta thấy việc công khai hóa vụ tướng Lavelle phải có một ý nghĩa nào đó, hay đúng hơn qua việc phanh phui và công khai điều tra vụ tướng Lavelle người ta hiểu được thêm về cuộc tấn công hiện nay của CS.

Ít nhất thì người ta cũng phải thấy rằng Hoa Kỳ đã hay biết trước mọi sự sửa soạn tấn công của CS, đã không tìm cách ngăn chặn mà còn ngăn cản những vị tư lịnh ngăn chặn cuộc tấn công đó. Mặc nhiên Hoa Kỳ đã nói với Hà nội rằng Cộng Sản đã lầm, công được vì Hoa Kỳ đã để cho tấn công. Biết đã u điều đó chẳng có nghĩa là Hoa Kỳ để cho CS thắng dễ dàng mà CS thắng được dễ dàng... Phải được cho đến khi Quân trị bị vất bấy giờ ông Nixon mới ra lịnh phong tỏa các hải cảng BV và oanh tạc toàn diện miền Bắc và điều khiển ông Nixon đổi hẳn ý để ngăng oanh tạc và phong tỏa là Hà nội phải phóng thích tù binh và chấp nhận ngưng chiến...

Ít nhất thì ngày nay qua việc phanh phui vụ tướng Lavelle người ta phải thấy rằng ông Nixon đã bị sự thúc đẩy của các tướng lãnh Hoa Kỳ nhưng đã không theo những lời khuyến cáo của các tướng lãnh hiếu chiến để hay chí áp dụng những biện pháp khuyến cáo khi những cuộc thương thuyết không đạt đến kết quả, tức không theo cách gì khác... hay cực chẳng đã mới phải oanh tạc và phong tỏa BV.

Ít nhất thì ngày nay CS phải thấy rằng Hoa Kỳ đã nhượng bộ tối đa rồi đấy. Phe phái chiến của Hoa Kỳ hiện đang xếp lếp và phe quân nhân Hoa Kỳ đã đòi đánh mạnh đánh mạnh. Vụ tướng Lavelle đã là một cố gắng tối đa của Hoa Kỳ để ngăn chặn những đòi hỏi đánh mạnh của các quân nhân. Nếu CS không chịu thương thuyết thì Ông Nixon có thể bị buộc phải nhượng bộ phe quân nhân Hoa kỳ.

Vụ tướng Lavelle đã trở thành một lá bài chính trị... Trong mọi trường hợp nó chứng tỏ rằng Hoa Kỳ muốn làm gì đều có cả...

● VÀ HAI CÁI LO.

Ở Sài Gòn chuyện đến quân nhân nhập ngũ vẫn là chuyện hàng đầu của mọi gia đình. Chuyện ký quyền không được mấy ai quan tâm. Có vẻ như luật ký quyền là chuyện riêng của các dân biểu và nghị sĩ.

Không ai là không nói đến đến quân, không ai là không nói đến chuyện đi lính và giữa lúc đó thì bao chỉ đăng tải trong vài ngày nữa giá vàng sẽ lên giá 10đ một lít, xăng sẽ tăng giá từ 15đ đến 45đ00. Thì thêm vào cái lo đi lính người ta lại lo ngại về vật giá leo thang. Xăng lên giá thì tất cả mọi thứ đều lên giá.

Đành rằng sự tăng giá được giải thích là để có tiền cứu trợ nạn nhân chiến cuộc nhưng ai cũng biết là việc cứu trợ nạn nhân chiến cuộc chỉ có tính cách nhất thời, trong một thời gian ngắn và không ai hy vọng sau thời gian đó xăng sẽ trở về giá cũ. Lý do cứu trợ nạn nhân chiến cuộc có vẻ như được viện dẫn để cho mọi người chấp nhận việc tăng giá.

Đưa ra tăng giá nhu yếu phẩm trong kỉ nhà dân chúng vốn đã không sung túc gì, lại đang lo về biện pháp đón quân mới bàn hành, điều đó chắc không phải là đáng hoan nghênh.

Mà không hiểu những việc tăng giá đó có mang lại lợi lộc gì cho ngân sách quốc gia không? Biết đâu rằng sự tăng giá chẳng làm cho dân chúng bớt tiêu thụ và chung qui ngân sách cũng không thâu thêm được đồng nào.

XEM TRANG 12

Kết Quả Sổ Kiến thiết

● Mỗi ngày đọc
Nhật báo Hòa Bình

● Mỗi tuần đọc
Hòa Bình Chủa Nhật

TIẾP THEO B TRANG 3

quanh Hanoi trong thời gian Thủ Tướng Kosygin viếng thăm Hanoi.

Các giới chức Hạch Cung tức chối không chịu thảo luận về việc tạm ngưng oanh tạc viện lẽ là họ không bao giờ nói về các thể tục hành quân.

Hànội lại báo động

Tin AFP từ Hànội cho biết Hànội chiều qua lại báo động trong 20 phút và theo nguồn tin chính thức từ Hànội thì cơ vào vùng Hànội trước khi ngưng oanh tạc quanh thành phố này trong thời gian Podgorny viếng thăm BV.

Bộ tư lịnh Mỹ ở Saigon hôm thứ năm loan báo phi cơ Mỹ đã bắn bỏ vùng chỉ cách Hànội 45 giây bay trong 17 vụ oanh tạc chớp vào vùng Hànội trước khi ngưng oanh tạc quanh thành phố này trong thời gian Podgorny viếng thăm BV.

Bộ tư lịnh Mỹ nói phi cơ phóng lực Mỹ bay tới khu vực có thể nhìn thấy Hànội và tấn công 1 trại lính và 1 cầu hầm ở hôm thứ tư trong khi Podgorny trên đường tới Hànội.

Một phi cơ A7 Corsair của Hải quân Mỹ bị bắn rơi ở ngoài khơi BV hôm thứ tư đường như trúng hỏa tiễn địa không. Phi cơ F4 Phantom của không quân Mỹ tấn công trại lính Hương hóa ở 50cs Tây Bắc Hà Nội.

8 nhà kho và kho yểm trợ bị phá hủy và 10 căn nhà bị hư hại.

Các phi cơ khác tấn công cầu xe lửa Phú thọ ở 60cs Tây Bắc Hanoi nằm trên đường Hanoi Vân Nam.

Ngoài ra phi cơ Mỹ tấn công 4kho dầu ở dọc bờ biển gần kho dầu ở Quảng Khê, Thanh Hóa, Mỹ Thôn, Gia Hòa.

Ngoài ra B52 Mỹ cũng oanh tạc các kho tiếp liệu ở phía Nam BV hôm thứ năm với 6 phi vụ 720 tấn bom. Tổng cộng số phi vụ oanh tạc BV trong 24 giờ chấm dứt vào 5 giờ chiều thứ tư là 230 vụ.

TIẾP THEO A TRANG 3

ngày tử chiếu hôm qua.

Hiện tại, người ta chưa biết nguyên do xảy ra vụ đụng nhau hi hữu nói trên. Tuy nhiên, trong khi xảy ra tai nạn, thời tiết thành phố Hậu Bổn được ghi nhận có nhiều sương mù và mây thấp thấp.

Trong khi đó, theo tin các đài phát thanh ngoại quốc thì trên chiếc Convair có tất cả 85 hành khách. Các viên chức có thẩm quyền trong Hãng Cathay Pacific tại Hương Cảng cho biết rằng đáng lẽ chuyến bay thứ 700 sẽ đến Hương Cảng trước 2 giờ.

Tin sau cùng của phóng viên HT tại Phú Bổn cho biết đến tối ngày hôm qua Tiểu Khu Phú Bổn vẫn loan báo là chỉ mới tìm được 78 xác nạn nhân và 2 người khác bị thương nặng 4.

Tin cuối cùng nói không ai sống sót và lý do phi cơ rớt chưa rõ chắc không phải đụng nhau.

TRÌNH DIỆN NHẬP NGỮ

(Tiếp theo trang 3)

thể lập tờ khai lý lịch do cơ quan hành chánh cấp với sự chứng nhận 2 nhân chứng, nếu không tự lập được tờ khai, nhà chức trách sẽ làm giúp thay đương sự. Trường hợp không thể tự mình đến cơ quan hành chánh lập hồ sơ, năm công dân 1956 tuổi có thể nhờ Chủ tịch UB HC xã, chủ mẹ hay người thủ hộ. Khi lập xong 3 tờ khai được giải cá nhân, được cấp 1 biên nhận. Biên nhận khai lược giải cá nhân đúng hạn và hợp lệ được coi như thay thế thẻ trưng binh. Khai lược giải cá nhân đúng hạn là điều kiện tiên quyết để cho các nam công dân xin hoãn dịch sau nầy.

TIẾP THEO H TRANG 3

Tính chất các đề nghị của Nga không được biết rõ nhưng theo tin thông thạo thì các đề nghị ấy nhằm tới 1 giải pháp mành chóng và công bình cho cuộc chiến Đông dương bằng thương thuyết.

Báo chí Nga vẫn không nói gì đến cuộc viếng thăm của Podgorny, chỉ nói rằng Nga không phản bội BV trong cuộc hội nghị Thượng đỉnh MTK.

Chuyến đi Kissinger

Các nguồn tin ngoại giao quả quyết rằng cố vấn Henry Kissinger có thể sẽ lợi dụng tình hình quân sự suy sụp của Hà Nội để đề nghị với các nhà lãnh đạo Trung Cộng nên dùng ảnh hưởng của họ khuyến dụ Bắc Việt tiến tới một giải pháp qua những cuộc hội đàm nghiêm chỉnh tại Paris.

Đài VOA nói rằng vụ ông Kissinger đi Bắc kinh trong tháng là vụ VN

Các lãnh tụ TC họp bàn về cuộc viếng thăm sắp tới của ông Kissinger

Từng đoàn công xa đậu nối đuôi nhau bên ngoài Đại sảnh đường Nhân Dân trong đêm thứ Tư cho người ta thấy rằng các viên chức cao cấp Trung Cộng có thể đã thảo luận với nhau suốt đêm về « chiến lược đối phó » tới cuộc viếng thăm Bắc Kinh vào tuần tới của cố vấn Henry Kissinger của Tổng thống Nixon.

Tuy nhiên cuộc viếng thăm Hoa Lục lần này của tiến sĩ Kissinger được xem là mang nhiều ý nghĩa vì xảy ra ngay sau cuộc Nga du của Tổng Thống Nixon và trong lúc cả Hoa Thịnh Đốn lẫn Bắc Kinh và Mạc Tư Khoa đều mong muốn một giải pháp hòa bình tại Việt Nam.

Tuyuhiên, Trung cộng chắc sẽ không chịu xem vấn đề Việt Nam là một vấn đề quan tâm chung với Hoa Kỳ vì cho rằng chỉ riêng người Việt Nam có thể giải quyết cuộc xung đột. Báo Washington Post hôm thứ năm đăng tin rằng Vận Tương thao do những phái lão đảo thuộc người Á Châu do CIA Mỹ huấn luyện dường như đã được thả dù xuống BV khởi hành từ lân Lào. Tuy nhiên Bộ Ngoại giao Mỹ đã từ chối không bình luận về tin này...

TIẾP THEO C TRANG 3

trận đánh dở dội khi QLVNCH chiếm lại Tân Cảnh, và nhất là khai thông con đường Pleiku—Kontum. Một nguồn tin có giá trị cho biết Trung Đoàn 42-95B CSBV đã giải thể đem tất cả binh sĩ bổ xung cho các Trung Đoàn thuộc Sư Đoàn 320. Một số cán bộ còn lại rút sang Lào, chờ tàn binh từ Bắc vào để thành lạn 2 Trung đoàn trên.

Trung Đoàn 28, Sư Đoàn 3 đang tiến về vùng Bình Khê, để giữ vùng nầy. Có lẽ trong các đơn vị chủ công Kontum Trung Đoàn 28 là đơn vị tương đối còn được nhiều binh sĩ.

Một giới chức cao cấp quân sự Quân Khu 2 tiết lộ rằng « CSBV mạnh hay yếu không còn là vấn đề đáng lo ngại nữa. Chiến trường Tây Nguyên đang tàn lụi. »

XEM TRANG 7

SÂN KHẤU TIVI

TH.ĐẠM — TH.CHÂU
phụ trách

Tìm thân nhân mất tích

(Tiếp theo trang 5)

lồng trống không chim. Trong nhà lúc ấy có ba bốn người khách đang ngồi trên divanchớ. Phía vào cửa phải có một bàn viết, trên bàn để hai ba đĩa nhỏm đựng mặt nấu chuối, một gói thuốc bao xanh « Bastos » và cặp đèn và số tiền là trăm hai mươi đồng. Ở góc có một cây đèn cây cảm dưới bàn bên cạnh một cái gương tròn bề kính độ một tấc tây. Một em bé ngồi nhìn vào gương, nét mặt vẫn tỉnh táo. Me em bé ngồi kế bên hỏi chuyện, còn ông thầy lúc ấy đi ứa một cửa tủ bị hư bản lề. H... quan sát rất tỉ mỉ về thái độ của ông thầy. Nàng không tìm thấy một nghi ngờ gì cả! Ông thầy là người Chà mặc chân tầm, áo thung tay ngắn. Da mặt không đen, có lẽ ông là người Chà « Châu Giang ». Ông nói chuyện tiếng Việt hơi cứng nhưng rất rành. Có lẽ vợ ông là người Việt nên mấy đứa con ông nói rành như người Việt. Đặc biệt trong nhà, không thấy có thờ gì cả. Trên cách bằng vách có treo ba bốn nải chuối, mỗi nải đều có cột theo một gói thuốc lá Bastos và một cặp đèn cầy đỏ. Nhà không có trần nhưng có gắn một cái quạt cánh không chạy. Tóm lại trong nhà lối trang trí không có vẻ gì là huyền bí cả.

Dường như ông thầy không qui định thời gian coi nên ba mẹ con người thân chủ của ông quảyquàbênCái gương vàcáyđèn cây chầy hỏi tới hỏi lui hoài công bấy nhiêu câu. Bà Ba và H. đành ngồi chờ đến phiên mình. Trong lúc chờ đợi H. đặn kỹ em Q. và L. là thầy gì nói nấy, không thấy cử thì nói là không. Đặn đâu vào rồi đấy mới yên tâm.

Giờ thì đến phiên Bà bà. H. đặn Q. 10 tuổi, đều ngồi ở ghế trước gương. Ông thầy bắt ghế ngồi kế bênQ. Bà Ba xin ông thầy mua chuối, thuốc và đèn để vào đĩa bằng nhôm. Bà cũng để thêm vào đĩa một trăm hai mươi đồng cho đủ lẻ. Ông thầy lấy một chai dầu thoa lên một gương rồi bảo Q nói theo ông:

— Xin ông Tổ X... phù hộ cho tôi được thấy hình bóng trong gương rõ ràng. Q lặp lại đúng lời ông thầy nói. Đặc biệt là chỉ nói như thế chứ không xá hay lạy gì cả. Sau đó ông thầy đọc lầm thầm thần chú rồi cúi sát cái gương thổi một hơi dài. Thổi xong bảo Q nhìn vào gương hỏi:

— Em thấy có ông Tổ xuất hiện chưa?

Q trầm tĩnh trả lời:

— Có một ông.

Ông thầy lại đọc lầm thầm rồi thổi lần thứ hai rồi hỏi:

— Đã thấy thêm ông nào nữa không?

Q lắc đầu bảo là không thấy ai cả.

Ông Thầy lại thổi cả chục lần. Q. cũng không thấy thêm ai hết. Ông Thầy chịu thua bảo:

— Em nhỏ này lớn tuổi nên không thấy được.

Thế là Bà Ba và H. phải đổi Q. cho L.

L. cũng lâm y như Q. lúc đầu. Nhưng lạ một điều là mỗi lần thổi thì L.xác nhận có thêm một ông Tổ. Ông Thầy chả ấy chỉ là một người bịp đời. Mặc dầu không tin nhưng H. vẫn cảm ơn Ông thầy đã giúp cho mẹ nàng uống một liều thuốc an thần. Nàng liên tưởng đến cuộc chiến hiện tại không biết đến bao giờ chấm dứt để cho những bà mẹ Việt Nam không còn phải nếm tận cùng nỗi khổ đau bà mẹ nàng là một. Có lẽ từ giờ nàng phải đi tìm các bà thầy hay đồng bóng giỏi để cho mẹ nàng được an ủi qua những ngày thương nhớ đứa con yêu.

— Xin mời các ông Tổ hút thuốc.

— Em thấy mấy ông hút chưa?

— Các ông đã hút rồi!

— Em mới mấy ông chia tiền đi...

— Xin mời các ông chia tiền.

— Em thấy mấy ông chia chưa?

— Các ông chia rồi.

— Bây giờ em muốn gặp ai thì cứ xin đi.

Bà Ba bảo con:

— Con xin ông Tổ cho gặp anh con tên là Nguyễn thị Nh. đi.

L. nghe theo lời mẹ lập y. Ông Thầy liền hỏi.

— Em đã thấy anh em đến chưa?

L. trả lời:

— Anh Nh. đến rồi.

Bà Ba mừng ra mặt hỏi:

— Con thấy anh con mặc đồ gì?

— Mặc đồ bay.

— Ngồi hay nằm?

— Ngồi.

— Anh con ngồi làm gì?

— Ngồi hút thuốc.

— Anh con có bị thương tích gì không?

— Anh Nh bị thương ở tay trái.

— Con có thấy băng tay không?

— Có, băng ở chỗ vai trái.

— Anh Nh có cười với con không?

— Có.

— Con hỏi anh con có mạnh không?

— Anh Nh có mạnh không?

— Con thấy anh con nói gì?

— Anh Nh gật đầu.

H... đứng nhìn có ý muốn quan sát. Lúc đầu nàng ngờ đâu ông thầy chả dùng thuật thôi miên L, nhưng ông thầy không hề nhìn vào mắt của L. thì làm sao thôi miên được. Sau khi L nói là nhìn thấy Nh rồi thì ông ta bỏ đi nơi khác mặc tình bà ba muốn hỏi gì thì hỏi. Bà ba bảo L. hỏi ông Tổ xem chừng nào Nh về thì L nói là ông Tổ đưa lên một ngón tay. Hỏi mấy lần cũng như thế cả. L không có vẻ lờ đờ cả. H... đến bên hỏi em:

— Em có thấy thật anh Nh không.

L. Liền nhìn chị trả lời:

— Em thấy thật mà.

— Em có thấy anh Nh. ngồi với ai ở đó?

— Anh Nh ngồi với Ông Tổ mà.

H. không còn biết hỏi gì nữa. Nàng đành rút lui để cho mẹ hỏi cho thỏa tình.

Bà ba say sưa hỏi L đủ chuyện, bà hỏi đến bộđồcủaNh có sạch hay dơ. Nh đi bằng gì giầy hay dép. Có ăn uống được không? L chỉ hỏi theo lời bà và đọc cử chỉ của Nh trong gương cho bà tự đoán. Bà ba dường như không muốn về mà cứ muốn hỏi hoài cho đỡ sự nhớ nhung.

Ông thầy chả có lẽ đã không cầm trạng của khách nên không hề hỏi thúc gì cả.

Cuộc nói chuyện kéo dài hơn mười lăm phút, bà ba mới chịu bảo L cầm ơn các ông tổ rồi ra về.

Trên đường về nhà Bà ba luôn hỏi L về Nh. L. vẫn trả lời y như lúc nhìn trong gương. H. suy nghĩ mãi không tìm được một điểm gì chứng minh là Ông thầy chả ấy chỉ là một người bịp đời. Mặc dầu không tin nhưng H. vẫn cảm ơn Ông thầy đã giúp cho mẹ nàng uống một liều thuốc an thần. Nàng liên tưởng đến cuộc chiến hiện tại không biết đến bao giờ chấm dứt để cho những bà mẹ Việt Nam không còn phải nếm tận cùng nỗi khổ đau bà mẹ nàng là một. Có lẽ từ giờ nàng phải đi tìm các bà thầy hay đồng bóng giỏi để cho mẹ nàng được an ủi qua những ngày thương nhớ đứa con yêu.

Hồng Môn Yến

● Tiểu Thuyết của GIA CÁT THANH VÂN
● Han Giang Nhạn dịch thuật

7.— Hồ Thái Thanh trở nên tầm cửu.

Đông Phương Thiết đã biết Hồ Thái Thanh là một bậc kỳ hiệp vào hàng tiền bối, quyết chẳng khi nào lừa dối ai. Y nghe lời lão nói không khỏi sinh lòng thất vọng, bất giác buồng tiếng thở dài.

Hồ Thái Thanh phát giác vẻ mặt lo buồn của Đông Phương Thiết, liền nhìn y hỏi:

— Đông Phương Lão đệ! Lão đệ đờ xét lai lịch của mũi độc thích nầy phải chăng đề mong tìm ra manh mối kẻ thù? Đông Phương Thiết chẳng đầu điềm gì, gật đầu đáp liền:

— Lão tiền bối đoán rất đúng, Vân bối có ở người mình huynh bị thảm tử dưới mũi độc chích nầy.

Hồ Thái Thanh hỏi:

— Người mình huynh của lão đệ là ai? Lão đệ hãy đem tường hợp ngộ hại của y thuật lại cho lão phu nghe, hoặc giả lão phu có phỏng đoán ra được chút manh mối nào chăng?

Cặp hồ mục của người anh hùng Đông Phương Thiết thấp thoáng ánh lệ quang. Y đáp:

— Mình huynh của vãn bối họ Mao tên Hạo...

Y chưa dứt lời, Hồ Thái Thanh đã giật mình kinh hãi ngồi bật dậy, la thất thanh hỏi:

— Mao Hạo ư? Phải chăng là Truy phong kiếm khách Mao Hạo và cũng liệt vào hàng Cân khôn tiểu bát kiếm như Đông Phương lão đệ?

Đông Phương Thiết gật đầu hỏi lại:

— Chính thị! Hồ lão tiền bối nghe nói đến y mà thất kinh như vậy, hay là lão tiền bối có quen biết Mao đại ca của vãn bối?

Hồ Thái Thanh thở dài nhân nhố cười đáp:

— Lão phu cùng Mao Sơn Thống, phụ thân của Mao Hạo, Mao Anh, là bạn tâm giao đã lâu năm, sao lại không quen biết chăng?...

Lão dừng lại một chút rồi tiếp:

— Hồi lão phu qui ẩn đã đem hai vật phòng thân tặng cho anh em Mao Hạo, Mao Anh. Không ngờ một vị thiếu niên hào kiệt chính trực như y lại gặp thảm họa, sớm lìa bỏ cõi trần...

Lão nói tới đây, cầm tay Đông Phương Thiết, hỏi giật giọng:

— Đông Phương lão đệ! Trường hợp Mao Hạo ngộ hại, chính mắt lão đệ trông thấy chứ? Vậy lão đệ hãy đem những chuyện đã trải qua thuật lại cho lão phu nghe?

Đông Phương Thiết nghe lão hỏi vậy, liền thuật lại từ lúc viễn du quan ngoại trở về lên thăng Tuyệt Long Đình tìm bạn mà biết chuyện khủng khiếp nay kể lại từ đầu đến cuối.

Hồ Thái Thanh nghe xong, cặp lông mày nhăn tít lại, suy nghĩ hồi lâu rồi chậm rãi nói:

— Đông Phương lão đệ! Về vụ nầy, lão đệ nên chú ý đến một bang phái mới quật khởi. Có điều lão đệ chỉ cớ một mình thì thế lực không khỏi có đơn...

Đông Phương Thiết không chờ Hồ Thái Thanh dứt lời, đã hỏi ngay:

— Lão tiền bối bất tất phải lo nghĩ về thân thế vãn bối có đơn, xin cho vãn bối biết rõ tại sao nên chúng ý đến bang phái mới quật khởi kia?

Hồ Thái Thanh đáp:

— Bang phái mới quật khởi mà lão phu nói đó là Hắc Sát Bang.

Đông Phương Thiết ngơ ngác một chút rồi chau mày hỏi:

— Vãn bối thật là con người hủ lậu chưa được nghe ai nói tới danh hiệu Hắc Sát Bang nầy bao giờ.

Hồ Thái Thanh đáp:

— Cái đó chẳng trách Đông Phương lão đệ cô lậu quả vãn, mà là vì gần đây lão đệ ra ngoài quan ải viễn du những nơi nước thâm non cao nên biết ít tin tức. Lão đệ chưa chú ý đến bang phái mới quật khởi mà lão phu nói đó, phải không?

Đông Phương Thiết hỏi lại:

— Nhân vật đầu não ở Hắc Sát Bang này là ai? Sào huyệt bọn chúng đặt tại đâu?

Hồ Thái Thanh gượng cười lắc đầu đáp:

— Vì lão phu ít lâu nay bị bịnh liên miên nên không biết được trường tận. Có điều bọn đồ đệ Hắc Sát Bang thường hành hung tác ác ở miền biên giới những tỉnh Vân Nam, Quí Châu. Có khi sào huyệt của chúng cách đây không xa là mấy. Trước hết lão đệ hãy đến vùng biên giới hai tỉnh Vân Quí, mà cuộc điều tra xem sao.

Đông Phương Thiết thấy giọng nói của Hồ Thái Thanh đầy vẻ thành thực liền chấp tay kính cẩn nói:

— Đa tạ Hồ Lão gia có lòng chỉ điểm. Lúc nào vãn bối công nghĩ đến mối thù của mình huynh. Vãn bối phải lên đường truy tầm hung thủ lập tức, không thể chậm chực bên giường bệnh của lão nhân gia được...

Hồ Thái Thanh nghe tới đây vội xua tay ngắt lời:

— Đông Phương lão đệ bất tất phải khách sáo. Lão đệ hãy đi trước một bước, lão phu rảng điều trị cho bệnh thế khuyên giảm rồi cũng lên đường, lên lối vào chốn giang hồ mở cuộc điều tra vụ vụ nầy.

Đông Phương Thiết dương cặp lông mày nhìn lão rồi khom lưng tạ ơn nói:

— Hồ lão nhân gia nghĩa cả ngất trời xanh. Đông Phương Thiết nầy xin đại biểu cho anh linh của mình huynh Mao Hạo đăng lời bái tạ về ân thâm nghĩa trọng của lão nhân gia.

8.— Thầy quán vắng sinh lòng ngờ vực

Đông Phương Thiết bái biệt Hồ Thái Thanh rồi tiện đường đi về phía giao giới hai tỉnh Vân Quí.

Dọc đường y gặp dân chài lưới hay thôn xóm lại đò hỏi xem có những nhân vật giang hồ nào gần đó hành hung tác ác không?

Cuộc đò hỏi đem lại kết quả cho y hay là nơi đây chỉ toàn dân nghèo cư trú nên không có cường đạo. Nhưng ở trấn Thanh Dương cách đây chừng trăm dặm thường có bọn đầu trộm đuôi cướp xuất hiện.

Đông Phương Thiết vốn người hạc nội mây ngàn, hành tung bất định, nay lại nhất tâm đồ là kẻ thù của mình huynh Mao Hạo, nên nghe được tin nầy liền đến thẳng trấn Thanh Dương.

Tửu Hải Cư là một quán trà rộng lớn ở trấn Thanh Dương. Nơi đây lại bán cả rượu thịt.

Đông Phương Thiết nghỉ ngay đến trà lâu tửu quán là những nơi thường có bọn người hỗn tạp tụ hội, liền thẳng thắn tiến vào Tửu Hải Cư.

Vào quán rồi y không khỏi sững sốt.

Điều khiến cho Đông Phương Thiết ngạc nhiên là trấn Thanh Dương, một thị trấn lớn trên đường giao thông các ngả, là một nơi buôn bán sầm uất, khách thương qua lại không ngớt. Thế mà trong mấy chục bàn ở Tửu Hải cư chỉ lèo tèo có mấy người ngồi uống trà.

Đông Phương Thiết tiến vào bàn ngồi xuống. Điểm tiểu nhị ân cần tiếp đãi.

Đông Phương Thiết kêu một bình trà ngon, nửa cân mỹ tửu và hai món nhắm.

Tiểu nhị bưng trà rượu tới. Đông Phương Thiết nếm mỗi thứ một chút rồi nhìn tiểu lộ nhị vẻ ngạc nhiên hỏi:

— Tửu Hải Cư là một quán rộng rãi sạch sẽ, lại có trà thơm rượu ngon, đồ nhậu lâm cũng khéo mà sao lại không đông khách?

Tiểu nhị cười đáp:

— Tiểu điểm rượu ngon nhắm tốt, vốn là một quán nổi tiếng ở bản trấn. Sáng sớm và giữa trưa thường rất đông khách, nhưng hiện giờ trời đã xế chiều, chỉ bán cho khách qua đường từ ngoài tới...

Gã chưa dứt lời, Đông Phương Thiết đã cảm thấy có điều ngoài ngoéo, liền hỏi:

— Lạ nhỉ! Sao lại chỉ bán cho khách qua đường từ bên ngoài tới? Vậy tửu khách ở bản trấn đi đâu cả? Hay là nơi đây có tập quán đặc biệt, từ giờ mùi không ai uống trà và ăn cơm uống rượu nữa?

Điểm tiểu nhị lắc đầu đáp:

— Lâu gì có tập quán kỳ cục như vậy? Trước kia càng về chiều càng đông khách, nhưng...

Gã nói tới đây liếc mắt nhìn ra cửa điếm rồi hạ thấp giọng xuống nói tiếp:

— Nhưng gần đây có một đám khách, hàng ngày cứ vào khoảng giờ thân là...

Gã đang nói dở câu bỗng dừng lại rồi bước chạy ra ngoài.

Đông Phương Thiết chú ý nhìn ra thì thấy bên ngoài Tửu Hải Cư có đầu bậy người mới đến. Cử cơ cách ăn mặc và thái độ trang trọng nhưng thân ác sát cùng đủ biết chúng không phải hạng thiện lương, đúng là quân đầu biểu.

Đông Phương Thiết liền tính ngồi ngay, miệng lẩm bẩm:

— Nhất định bọn người này hàng ngày tới đây khiến cho Cư dân trong bản trấn phải hoảng sợ, nên cuộc hành nghề ở quán trà cũng vắng teo. Lát nữa ta phải điều tra bọn đầu bò đầu biểu nầy và cho bọn chúng một bài học...

Y vừa xoay chuyển ý nghĩ trong lòng, vừa đảo mắt nhìn mấy vị trà khách trong Tửu Thiên Cư.

Y thấy ba người ngồi dựa vào tường mé tả quả nhiên có đáng là những khách thương qua đường, buôn bán ít vốn lẻ lẻ.

Nhưng ngoài mấy bàn ở mé hữu Đông Phương Thiết, có một vị khách nhân dang ngồi uống rượu một mình khiến cho Tử hải du long Đông Phương Thiết cực kỳ chú ý, nhìn không chớp mắt.

Khách nhân này là một chàng thư sinh áo trắng, lối hai mươi tuổi. Chàng mi thanh mục tú, dong nhân tuấn mã. Nhất là cặp mắt chiếu ra những tia thần quang lấp loáng càng tỏ rõ chàng không phải là chàng phàm phu tục tử.

Đông Phương Thiết thấy phong độ đối phương có vẻ siêu quần xuất chúng, bất giác bụng bảo dạ:

— Chàng thư sinh áo trắng này tướng mạo không phải tầm thường, dường như là một tay cao thủ nội gia võ công trác tuyệt...

Y nghĩ tới đây đột nhiên thấy có người sừng sực đi về phía bàn ngồi của mình.

Đông Phương Thiết ngửng đầu lên nhìn thì ra một người trong bọn đầu bò đầu biểu. Y tự nhủ:

— Ta đang định đi xét bọn này, không ngờ đối phương lại đến xác đến...

Y nghĩ tới đây thì tên đầu bò đầu biểu kia đã đến trước bàn và dừng bước lại. Hắn trỏ vào thanh trường kiếm đặt trên bàn hỏi:

— Thanh kiếm này của ai đây? Coi có vẻ sắc bén lắm!

Đông Phương Thiết lạnh lùng đáp:

— Của ta đó.

(Còn tiếp)